Dosarul nr. 1a-106/24 Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
1-15156812-02-1a-30012024 Judecător: Gheorghe STRATULAT

D E C I Z I E
în numele Legii

02 septembrie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Eugeniu BEȘELEA
Judecători: Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI
Grefier: Marilena ARNĂUTU
Interpret: Natalia PETROV

Cu participarea:
- Procurorului din Circumscripția Curții de Apel Centru – Alexandru PLÎNGĂU
- Apărătorului inculpaților- avocat, Valeriu ASTAFIEV
- Inculpatului - HUSSEIN ***** *****
- Inculpatului - HEFEL Mohamed *****

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul declarat de acuzatorul de stat Igor LAMBĂ, procuror în Secția combaterea traficului de ființe umane a Procuraturii Generale împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-378/15 din 28 iunie 2021, pronunțată în cauza penală de învinuire lui:

> **HUSSEIN ***** *******, a.n. *****, originar din *****cetățean al Siriei, nesupus miliar, studii superioare, căsătorit, la întreținere un copil minor, director la S.R.L. „*****”, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.362/1 alin.(3) lit.a), b) Cod penal al Republicii Moldova,

a lui:

> **HEFEL Mohamed *****, IDNP *****, a.n. ***** originar din *****domiciliat în mun. *****, str. ***** *****cetățean al Siriei, nesupus militar, studii medii, căsătorit, la întreținere trei copii minori, administrator la S.R.L. „*****”, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova.

a lui:

CALMUȚCHI Iurie ***, IDNP *****, a.n. *****, originar din s. *****, r-nul Strășeni, domiciliat în mun. *****, str. ***** cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, nesupus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, încadra în câmpul muncii la S.R.L. *****, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova.

și a:

S.R.L. „Eufrat-Com”, IDNO/cod fiscal *****, cu sediul juridic în mun. Chișinău, sec. Centru, str. *****, înregistrată la Camera Înregistrării de Stat cu numărul de înregistrare *****,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 04.06.2015 – 28.06.2021;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 29.10.2021 – 02.06.2022;

Judecarea recursului la Curtea Supremă de Justiție de la 04.08.2022 – 05.12.2023;

Rejudecarea cauzei la Curtea de Apel Centru de la 30.01.2024 – 11.07.2024 (în procedura judecătorului Silvia GÎRBU), de la 11.07.2024 – 02.09.2026 (*în procedura judecătorului Vitalie BUDECI*).

Procedura de citare legală a fost executată.

Asupra apelului declarat de acuzatorul de stat Igor LAMBĂ, procuror în Secția combaterea traficului de ființe umane a Procuraturii Generale împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-378/15 din 28 iunie 2021, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă:

1. *Prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-378/15 din 28 iunie 2021,* a fost încetat procesul penal de învinuire a lui HUSSEIN ***** *****, a.n. *****, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală.

A fost încetat procesul penal de învinuire a lui CALMUȚCHI Iurie *****, IDNP *****, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală.

A fost încetat procesul penal de învinuire a lui HEFEL Mohamed *****, IDNP *****, în săvârșirea infracțiunii prevăzute art.art.42 alin.(5), 362/1 alin. 2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală.

A fost încetat procesul penal de învinuire a Societății cu Răspundere Limitată EufratCom, IDNO/cod fiscal *****, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală.

A fost revocată măsura de asigurare – sechestrul, aplicat prin ordonanța organului de urmărire penală din data de 11.05.2015, asupra mijloacelor bănești ridicate de la HEFEL Modamed *****, în sumă totală de 64 500 lei, bancnote cu nominalul a câte o sută de lei, cu restituirea acestora posesorului.

Corpurile delicte: - Telefon mobil de model Huawei – de restituit proprietarului;

- Telefon mobil de model Iphone – de restituit proprietarului;

- 2 (două) CD-uri de model Verbatim cu descifrările convorbirilor telefonice S.A. Moldcell – de păstrat la materialele dosarului cauzei penale pe tot termenul de păstrare a acestuia;

- 1 (un) CD cu descifrările convorbirilor telefonice S.A. Orange – de păstrat la materialele dosarului cauzei penale pe tot termenul de păstrare a acestuia;

- Două polițe de asigurare medicală – de păstrat la materialele dosarului cauzei penale pe tot termenul de păstrare a acestuia;

- O recipisă de împrumut al banilor – de păstrat la materialele dosarului cauzei penale pe tot termenul de păstrare a acestuia;

- 1 (un) CD DVD-R cu înregistrări audio – de păstrat la materialele dosarului cauzei penale pe tot termenul de păstrare a acestuia.

2. *Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut* că, ***HUSSEIN ***** *****,*** este învinuit de către acuzatorul de stat potrivit actului de învinuire, de faptul comiterii infracțiunii de organizare a migrației ilegale, și anume că în perioada lunilor februarie-iulie 2014, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul obținerii direct a unui folos financiar în mărime de 13 500 (treisprezece mii cinci sute) euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 256 635 (două sute cincizeci și șase mii șase sute treizeci și cinci) MDL, acționând împreună și de comun acord cu CALMUȚCHI Iurie *****, cetățeanul Siriei Mohamed ***** și persoana juridică S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment, și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală în vederea organizării migrației ilegale a cetățenilor Siriei în statele din Uniunea Europeană, intenționat au organizat intrarea și ședederea ilegală pe teritoriul Germaniei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Republicii Moldova, a cetățenilor Siriei KAFAN Ali *****, a.n. ***** și BARZAN Ali *****, a.n.***** care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți ai statelor menționate.

Astfel, în perioada lunii februarie 2014, HUSSEIN ***** *****, aflându-se în mun. Chișinău, cunoscând despre intenția cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, care la acel moment se aflau pe teritoriul Turciei, de a intra și ședea pe teritoriul

Germaniei fără nici un temei legal, dorind și urmărind realizarea intenției infracționale de organizare a migrației ilegale, în cadru unor convorbiri telefonice, precum și a unor convorbiri prin intermediul site-ului de socializare Facebook sau programul Skype a convenit cu ultimii să le organizeze intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Germaniei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Republicii Moldova, contra sumei de 13 500 (treisprezece mii cinci sute) EURO, deși cunoștea cu certitudine că ultimii nu dispun de documentele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Germaniei.

Ulterior, la sfârșitul lunii martie 2014, cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, aflându-se în mun. Chișinău, acționând în vederea realizării intențiilor infracționale comune împreună cu cetățeanul Siriei HEFEL Mohamed *****, pentru realizarea primei etape a migrației ilegale, și anume pentru organizarea intrării ilegale a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** pe teritoriul Republicii Moldova, i-a solicitat acestuia să întocmească pe numele ultimilor invitații fictive din numele S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment.

În continuare, HEFEL Mohamed *****, acționând în vederea realizării intențiilor infracționale comune, împreună cu cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, la solicitarea ultimului, pentru realizarea primei etape a migrației ilegale, și anume pentru organizarea intrării ilegale a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** pe teritoriul Republicii Moldova, a implicat la comiterea infracțiunii și persoana juridică S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment și a întocmit pe numele ultimilor invitații fictive din numele persoanei juridice menționate, indicând că aceștia urmează să intre și să stea pe teritoriul Republicii Moldova în scop de afaceri, ceea ce nu corespundea realității, tăinuind în așa mod scopul real de intrare și ședere a persoanelor menționate pe teritoriul Republicii Moldova.

În continuare, HUSSEIN ***** *****, continuând realizarea intenției infracționale comune, prin intermediul unei persoane nestabilite, le-a expediat cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, care la acel moment se aflau în Turcia, invitațiile fictive întocmite de către HEFEL Mohamed ***** din numele S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment, pentru a obține vize de intrare în Republica Moldova, pentru ce a solicitat și a primit de la BARZAN Ali ***** suma de 1500 (una mie cinci sute) EURO. Totodată, HUSSEIN ***** ***** le-a comunicat cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** să se deplaseze la Consulatul Republicii Moldova din or. Istanbul, Turcia pentru obținerea vizelor de intrare și ședere pe teritoriul Republicii Moldova în baza invitațiilor menționate.

La 04.04.2014, HUSSEIN ***** *****, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Siriei HEFEL Mohamed *****, i-au întâlnit pe cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** care au intrat în Republica Moldova prin PTF Aeroportul Internațional Chișinău în baza vizelor de tip C seria și nr. MD ***** și respectiv seria și nr.***** și respectiv seria și nr.*****care au fost obținute în mod fraudulos, după ce i-a transportat și cazat în apartamentul nr. 2 situat pe bd.*****din sectorul Botanica mun. Chișinău.

În continuare, HUSSEIN ***** *****, acționând întru realizarea intenției sale infracționale, pentru organizarea intrării și ședерii pe teritoriul Germaniei a cetățeniei Siriei

KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** a solicitat și a primit suplimentar de la ultimul suma de 12 000 (doisprezece mii) EURO, urmând ca în continuare să le organizeze intrarea și șederea pe teritoriul țării de destinație prin obținerea în mod fraudulos a unor vize poloneze la Consulatul Poloniei din mun. Chișinău, sau prin organizarea traversării ilegale a frontierei de stat a Republicii Moldova, în locuri special amenajate al unor mijloace de transport nestabilite de organul de urmărire penală.

În continuare, la începutul lunii iunie 2014, CALMUȚCHI Iurie, fiindu-i solicitat de către cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** ***** să le organizeze intrarea și șederea cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** pe teritoriul Germaniei, urmărind scopul obținerii unui folos financiar direct în mărime de 3 000 (trei mii) EURO de la fiecare persoană, a convenit cu acesta să organizeze intrarea și șederea ilegală a persoanelor menționate în țara de destinație, prin obținerea în mod fraudulos a unor vize Schengen la Consulatul Poloniei din mun. Chișinău.

Ulterior, CALMUȚCHI Iurie, acționând întru realizarea intenției sale infracționale i-a comunicat lui HUSSEIN ***** ***** că va organiza intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Germaniei a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, contra sumei de 3000 (trei mii) EURO pentru fiecare persoană, prin obținerea de către ultimii a vizelor Schengen la Consulatul Poloniei din mun. Chișinău, sub un pretext fictiv de plecare în Polonia în scopuri turistice, ceea ce nu corespundea realității.

Totodată, în aceleași circumstanțe, CALMUȚCHI Iurie, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, cunoscând că scopul lui KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, este de a pleca în Germania, dar nu în Polonia, pentru a reda un caracter legal acțiunilor sale infracționale, în circumstanțe necunoscute de organul de urmărire penală a obținut un permis de ședere provizoriu pentru cetățeni străini pe numele BARZAN Ali, cu seria X *****, un permis de ședere provizoriu pentru cetățeni străini fals pe numele KAFAN Ali, cu seria *****, cereri pentru eliberarea vizelor din numele lui KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** în care a fost indicat că scopul obținerii vizelor poloneze este turismul, ceea ce nu corespundea realității, rezervare la hotelul „*****” din or. Varșovia, Polonia pe numele cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, pentru perioada 25.06.2014 – 05.07.2014, care urmau a fi depuse de către ultimii la Consulatul Poloniei în scopul obținerii vizelor de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei.

La începutul lunii iulie 2014, CALMUȚCHI Iurie, acționând întru atingerea scopului său infracțional a solicitat de la HUSSEIN ***** ***** să-i transmită suma de 6000 (șase mii) EURO, pentru seturile de acte perfectare pentru cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, însă din motivul apariției unor neînțelegeri a primit de la acesta suma de 4220 euro.

În rezultat, acțiunile infracționale ale lui HUSSEIN ***** ***** și celorlalți participanți la comiterea infracțiunii au fost soldate cu daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale cetățenilor Siriei BARZAN Ali ***** și KAFAN Ali ***** în mărime totală de 13 500 (treisprezece mii cinci sute) EURO, care conform cursului oficial al B.N.M. constituie 256 635 (două sute cincizeci și șase mii șase sute treizeci și cinci) lei MDL, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Învinuirea a fost înaintată cet. HUSSEIN ***** *****, la data de 22 mai 2015, fiind încadrată de către acuzatorul de stat în temeiul art.362/1 alin.(3) lit.a), b) Cod penal al Republicii Moldova.

Totodată, și ***CALMUȚCHI Iurie*** ***** este învinuit de către acuzatorul de stat, de faptul că în perioada lunilor martie – iulie 2014, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, iar ultimul la rândul său cu cetățeanul Siriei HEFEL Mohamed ***** care a implicat la comiterea infracțiunii și persoana juridică S.R.L. Eufrat – Com al cărei administrator era la acel moment, precum și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul obținerii unui folos financiar în mărime de 3 000 (trei mii) EURO de la fiecare persoană, care conform cursului oficial al B.N.M. constituiau la acel moment 57 033 lei din organizarea migrației ilegale, intenționat a organizat intrarea, tranzitarea și șederea ilegală a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, pe teritoriul statelor membre ale spațiului Schengen și anume intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Germaniei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Poloniei.

Astfel, în perioada lunii februarie 2014, HUSSEIN ***** *****, aflându-se în mun. Chișinău, cunoscând despre intenția cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, care la acel moment se aflau pe teritoriul Turciei, de a intra și ședea pe teritoriul Germaniei fără nici un temei legal, dorind și urmărind realizarea intenției infracționale de organizare a migrației ilegale, în cadru unor convorbiri telefonice, precum și a unor convorbiri prin intermediul site-ului de socializare Facebook sau programul Skype a convenit cu ultimii să le organizeze intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Germaniei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Republicii Moldova, contra sumei de 13 500 (treisprezece mii cinci sute) EURO, deși cunoștea cu certitudine că ultimii nu dispun de documentele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Germaniei.

La 04.04.2014, HUSSEIN ***** *****, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Siriei HEFEL Mohamed *****, i-au întâlnit pe cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** care au intrat în Republica Moldova prin PTF Aeroportul Internațional Chișinău în baza vizelor de tip C seria și nr. MD ***** și respectiv seria și nr.***** și respectiv seria și nr.*****care au fost obținute în mod fraudulos, după ce i-a transportat și cazat în apartamentul nr. 2 situat pe bd.*****din sectorul Botanica mun. Chișinău.

În continuare, HUSSEIN ***** *****, care acționa împreună și de comun acord cu CALMUȚCHI Iurie, întru realizarea intenției infracționale comune, pentru organizarea intrării și șederii pe teritoriul Germaniei a cetățeniei Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** a solicitat și a primit suplimentar de la ultimul suma de 12 000 (doisprezece mii) EURO, urmând ca în continuare să le organizeze intrarea și șederea pe teritoriul țării de destinație prin obținerea în mod fraudulos a unor vize poloneze la Consulatul Poloniei din mun. Chișinău, sau prin organizarea traversării ilegale a frontierei de stat a Republicii Moldova, în locuri special amenajate al unor mijloace de transport nestabilite de organul de urmărire penală.

În continuare, la începutul lunii iunie 2014, CALMUȚCHI Iurie, fiindu-i solicitat de către cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** ***** să le organizeze intrarea și șederea cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** e teritoriul Germaniei, urmărind scopul

obținerii unui folos financiar direct în mărime de 3 000 (trei mii) EURO de la fiecare persoană, a convenit cu acesta să organizeze intrarea și șederea ilegală a persoanelor menționate în țara de destinație, prin obținerea în mod fraudulos a unor vize Schengen la Consulatul Poloniei din mun. Chișinău.

Ulterior, CALMUȚCHI Iurie, acționând întru realizarea intenției sale infracționale i-a comunicat lui HUSSEIN ***** ***** că va organiza intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Germaniei a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, contra sumei de 3000 (trei mii) EURO pentru fiecare persoană, prin obținerea de către ultimii a vizelor Schengen la Consulatul Poloniei din mun. Chișinău, sub un pretext fictiv de plecare în Polonia în scopuri turistice, ceea ce nu corespundea realității.

Totodată, în aceleași circumstanțe, CALMUȚCHI Iurie, sub pretextul perfectării seturilor de acte necesare pentru obținerea vizelor Schengen a solicitat și a primit de la cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** ***** cu care acționa de comun acord copiile pașapoartelor cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****.

În continuare, CALMUȚCHI Iurie, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** ***** și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, cunoscând că scopul lui KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, este de a pleca în Germania, dar nu în Polonia, pentru a reda un caracter legal acțiunilor sale infracționale, în circumstanțe necunoscute de organul de urmărire penală a obținut un permis de ședere provizoriu pentru cetățeni străini pe numele BARZAN Ali, cu seria X *****, un permis de ședere provizoriu pentru cetățeni străini fals pe numele KAFAN Ali, cu seria *****, cereri pentru eliberarea vizelor din numele lui KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** în care a fost indicat că scopul obținerii vizelor poloneze este turismul, ceea ce nu corespundea realității, rezervare la hotelul „*****” din or. Varșovia, Polonia pe numele cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, pentru perioada 25.06.2014 – 05.07.2014, care urmau a fi depuse de către ultimii la Consulatul Poloniei în scopul obținerii vizelor de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei.

La începutul lunii iulie 2014, CALMUȚCHI Iurie, acționând întru atingerea scopului său infracțional a solicitat de la HUSSEIN ***** ***** să-i transmită suma de 6000 (șase mii) EURO, pentru seturile de acte perfectare pentru cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, însă din motivul apariției unor neînțelegeri a primit de la acesta suma de 4220 euro, care conform cursului oficial al BNM constituiau la acel moment 80 226,42 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, CALMUȚCHI Iurie *****, prin care a comis infracțiunea de organizare a migrației ilegale, adică organizarea în scopul obținerii direct a unui folos financiar, a intrării, tranzitări și șederii ilegale pe teritoriul unui stat a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestuia, acțiuni săvârșite asupra a două persoane și de către două și mai multe persoane.

Învinuirea a fost înaintată cet. CALMUȚCHI Iurie *****, la data de 22 mai 2015, fiind încadrată fapta, de către acuzatorul de stat în temeiul art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova.

La fel, ***HEFEL Mohamed*** ***** este învinuit de către acuzatorul de stat, de faptul că în perioada lunilor martie-iulie 2014, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul obținerii direct de către alți participanți la comiterea infracțiunii a unui folos financiar, implicând la

comiterea infracțiunii și persoana juridică S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, iar ultimul la rândul său cu CALMUȚCHI Iurie ***** și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală în vederea organizării migrației ilegale a cetățenilor Siriei în statele din Uniunea Europeană, intenționat a contribuit prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole la organizarea intrării și ședерii ilegale pe teritoriul Germaniei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Republicii Moldova, a cetățenilor Siriei KAFAN Ali *****, a.n. ***** și BARZAN Ali *****, a.n.***** care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți ai statelor menționate.

Astfel, în perioada lunii februarie 2014, HUSSEIN ***** *****, aflându-se în mun. Chișinău, cunoscând despre intenția cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, care la acel moment se aflau pe teritoriul Turciei, de a intra și ședea pe teritoriul Germaniei fără nici un temei legal, dorind și urmărind realizarea intenției infracționale de organizare a migrației ilegale, în cadru unor convorbiri telefonice, precum și a unor convorbiri prin intermediul site-ului de socializare Facebook sau programul Skype a convenit cu ultimii să le organizeze intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Germaniei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Republicii Moldova, contra sumei de 13 500 (treisprezece mii cinci sute) EURO, deși cunoștea cu certitudine că ultimii nu dispun de documentele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Germaniei.

Ulterior, la sfârșitul lunii martie 2014, cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, aflându-se în mun. Chișinău, acționând în vederea realizării intențiilor infracționale comune împreună cu cetățeanul Siriei HEFEL Mohamed *****, pentru realizarea primei etape a migrației ilegale, și anume pentru organizarea intrării ilegale a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** pe teritoriul Republicii Moldova, i-a solicitat acestuia să întocmească pe numele ultimilor invitații fictive din numele S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment.

În continuare, HEFEL Mohamed *****, acționând în calitate de complice, în vederea realizării intențiilor infracționale comune, împreună cu cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, la solicitarea ultimului, pentru realizarea primei etape a migrației ilegale, și anume pentru organizarea intrării ilegale a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** pe teritoriul Republicii Moldova, a implicat la comiterea infracțiunii și persoana juridică S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment și a întocmit pe numele ultimilor invitații fictive din numele persoanei juridice menționate, indicând că aceștia urmează să intre și să stea pe teritoriul Republicii Moldova în scop de afaceri, ceea ce nu corespundea realității, tăinuind în așa mod scopul real de intrare și ședere a persoanelor menționate pe teritoriul Republicii Moldova, prin ce a înlăturat obstacole la comiterea infracțiunii.

Ulterior, HEFEL Mohamed *****, care acționa împreună și de comun acord cu HUSSEIN ***** ***** i-a transmis acestuia invitațiile fictive menționate în vederea obținerii în mod fraudulos a vizelor de intrare și ședere pe teritoriul Republicii Moldova de către cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, acordând în așa mod mijloace la comiterea infracțiunii.

În continuare, HUSSEIN ***** *****, continuând realizarea intenției infracționale comune, prin intermediul unei persoane nestabilite, le-a expediat cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, care la acel moment se aflau în Turcia, invitațiile fictive întocmite de către HEFEL Mohamed ***** din numele S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment, pentru a obține vize de intrare în Republica Moldova, pentru ce a solicitat și a primit de la BARZAN Ali ***** suma de 1500 (una mie cinci sute) EURO. Totodată, HUSSEIN ***** ***** le-a comunicat cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** să se deplaseze la Consulatul Republicii Moldova din or. Istanbul, Turcia pentru obținerea vizelor de intrare și ședere pe teritoriul Republicii Moldova în baza invitațiilor menționate.

Tot în perioada indicată de timp, HEFEL Mohamed *****, acționând în vederea înlăturării de obstacole la comiterea infracțiunii a întocmit o cerere adresată Poliției de Frontieră a Republicii Moldova în care a indicat că S.R.L. „*****” a solicitat eliberarea invitațiilor în scop de afaceri pentru cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, ceea ce nu corespundea realității. Totodată, HEFEL Mohamed *****, acționând cu aceeași intenție infracțională, implicând la comiterea infracțiunii persoana juridică S.R.L. „*****”, a aplicat pe cererea menționată ștampila întreprinderii indicate.

La 04.04.2014, HUSSEIN ***** *****, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Siriei HEFEL Mohamed *****, i-au întâlnit pe cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** care au intrat în Republica Moldova prin PTF Aeroportul Internațional Chișinău în baza vizelor de tip C seria și nr. MD ***** și respectiv seria și nr.***** și respectiv seria și nr.*****care au fost obținute în mod fraudulos, după ce i-a transportat și cazat în apartamentul nr. 2 situat pe bd.*****din sectorul Botanica mun. Chișinău.

În continuare, HUSSEIN ***** *****, acționând întru realizarea intenției sale infracționale, pentru organizarea intrării și șederii pe teritoriul Germaniei a cetățeniei Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** a solicitat și a primit suplimentar de la ultimul suma de 12 000 (doisprezece mii) EURO, urmând ca în continuare să le organizeze intrarea și șederea pe teritoriul țării de destinație prin obținerea în mod fraudulos a unor vize poloneze la Consulatul Poloniei din mun. Chișinău, sau prin organizarea traversării ilegale a frontierei de stat a Republicii Moldova, în locuri special amenajate al unor mijloace de transport nestabilite de organul de urmărire penală.

Astfel, HEFEL Mohamed *****, prin acțiunile sale intenționate a comis în calitate de complice la infracțiunea de organizare a migrației ilegale, adică a contribuit la organizarea în scopul obținerii direct a unui folos financiar, a intrării, tranzitării și șederii ilegale pe teritoriul unui stat a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestuia, prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole, acțiuni săvârșite asupra a două persoane, de către două și mai multe persoane.

Învinuirea a fost înaintată cet. HEFEL Mohamed *****, la data de 22 mai 2015, fiind încadrată de către acuzatorul de stat în temeiul art.42 alin.(5), 362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova.

Finalmente, și ***S.R.L. „*****”,*** fiind persoană juridică care desfășoară activitate de întreprinzător, este învinuită de către acuzatorul de stat, de faptul comiterii în calitate de complice a infracțiunii de organizare a migrației ilegale.

Astfel, S.R.L. „*****”, cu capitalul social de 5400 lei, a fost fondată de către DANU Elena, cu cota de participare de 100%, ultima fiind numită administrator al întreprinderii, conform extrasului din registrul de stat al întreprinderilor și organizațiilor, iar ulterior prin ordinul din data de 15.02.2014 în calitate de administrator a fost numit HEFEL Mohamed *****. La data de 07.06.2002, S.R.L. „*****” a fost înregistrată la Camera Înregistrării de Stat cu numărul unic de identificare și codul fiscal (IDNO ***** și numărul de înregistrare *****.

La înregistrare, întreprinderea a declarat ca genuri principale de activitate: comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și produse din tutun; comerțul cu amănuntul al produselor cosmetice și de parfumerie, articolelor de toaletă; alte forme de învățământ pentru adulți și alt învățământ neinclus în alte categorii; comerțul cu amănuntul al îmbrăcămintei; restaurante; comerțul cu ridicata al cerealelor, semințelor și furajelor pentru animale, etc.

Astfel, în perioada de timp martie-iulie 2014, S.R.L. „*****”, acționând contrar actelor de constituie și scopurilor declarate la fondare, prin acțiunile nemijlocite ale administratorului HEFEL Mohamed *****, care a acționat în numele întreprinderii menționate și sub pretextul desfășurării unei activități statutare, urmărind obținerii direct de către alți participanți la comiterea infracțiunii a unui folos financiar, intenționat a contribuit prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole la organizarea intrării și șederii ilegale pe teritoriul Germaniei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Republicii Moldova, a cetățenilor Siriei KAFAN Ali *****, a.n. ***** și BARZAN Ali *****, a.n.***** care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți ai statelor menționate.

La sfârșitul lunii martie 2014, cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, aflându-se în mun. Chișinău, acționând în vederea realizării intențiilor infracționale comune împreună cu cetățeanul Siriei HEFEL Mohamed *****, pentru realizarea primei etape a migrației ilegale, și anume pentru organizarea intrării ilegale a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** pe teritoriul Republicii Moldova, i-a solicitat acestuia să întocmească pe numele ultimilor invitații fictive din numele S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment.

Concomitent, HEFEL Mohamed *****, deținând funcția de administrator al persoanei juridice S.R.L. „*****”, acționând în numele acesteia în vederea înlăturării de obstacole la comiterea infracțiunii a completat și semnat formularele necesare pentru Departamentul Poliției de Frontieră la momentul intrării în Republica Moldova a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, confirmând că ultimii au fost invitați în scop de afaceri, ceea ce nu corespundea realității.

În continuare, HUSSEIN ***** *****, acționând întru intenției sale infracționale, pentru organizarea intrării și șederii pe teritoriul Germaniei a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, a solicitat și a primit suplimentar de la ultimul suma de 12000 (doisprezece mii) euro, urmând ca în continuare să le organizeze intrarea și ședera pe teritoriul țării de destinație prin Chișinău sau prin organizarea traversării ilegale a frontierei de

stat a Republicii Moldova în locuri special amenajate al unor mijloace de transport nestabilite de organul de urmărire penală.

Astfel, S.R.L. „*****” este învinuită de practicarea unei activități ce nu corespunde actelor de constituire sau scopurilor declarate și crearea pericolului cauzării de daune în proporții considerabile persoanei sau statului, prin acțiunile intenționate care au fost admise, sancționate, aprobate, utilizate de persoana împuternicită cu funcții de conducere a persoanei juridice respective, în cadrul contribuirii prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole la organizarea intrării și ședерii ilegale pe teritoriul unui stat a persoanei care nu este nici cetățean și nici rezident al acestui sta, acțiuni comise de două sau mai multe persoane, asupra a două persoane.

Învinuirea a fost înaintată persoanei juridice S.R.L. „*****”, prin intermediul reprezentantului legal al acesteia la data înaintării învinuirii – DANU Elena, la data de 22 mai 2015, fiind încadrată de către acuzatorul de stat în temeiul art.42 alin.(5), 362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova.

3. *Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, acuzatorul de stat Igor LAMBĂ, procuror în Secția combaterea traficului de ființe umane a Procuraturii Generale, a declarat apel împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-378/15 din 28 iunie 2021, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, privind încetarea procesul penal de învinuire a lui HUSSEIN ***** *****, HEFEL Mohamed *****, CALMUŢCHI Iurie şi a S.R.L. „*****”, în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.362/1alin.(2) lit.b),c) Cod penal, pe motivul intervenirii termenului de prescripție, ca fiind ilegală şi neîntemeiată, cu pronunțarea în privința inculpaților HUSSEIN ***** ***** şi HEFEL Mohamed ***** a unei noi hotărâri de condamnare potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: de recunoscut culpabil şi condamna pe HUSSEIN ***** ***** în baza art.362/1 alin.(3) lit.a), b) Cod penal iar în baza acestei norme a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (şase) ani închisoare cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități în domeniul turismului pe un termen de 5 (cinci) ani; de recunoscut culpabil şi condamna pe HEFEL Mohamed ***** în baza art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal iar în baza acestei norme a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani închisoare cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități în domeniul turismului pe un termen de 4 (patru) ani; mijloacele băneşti în sumă de 64 500 lei, ridicați în cadrul efectuării percheziției domiciliului inculpatului HEFEL Mohamed ***** asupra cărora la 12.05.2015 a fost aplicat sechestru, conform art.106 alin.(2) lit.b) din Codul penal, de confiscat, de trecut forțat şi gratuit în proprietatea statului.*

În argumentarea apelului declarat, procurorul a menționat că conform sentinței, instanța de fond a concluzionat că, cu privire la săvârșirea de un grup criminal organizat sau de către o organizație criminală, instanța de judecată prim, a constatat lipsa constărilor acuzatorului de stat în conținutul învinuirii sau rechizitoriului (act final de învinuire), a săvârșirii infracțiunii imputate de către un grup criminal organizai sau de către o organizație criminală prin motivarea particularităților pretinselor entități criminale, şi secund, pretinsa săvârșire a

infracțiunii de către două sau mai multe persoane nu denotă săvârșirea acesteia de către un grup sau o organizație criminală.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat de confiscare şi trecere forțată şi gratuită a mijloacelor bănești în sumă de 64 500 lei, conform art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal, instanța de judecată a apreciat că această solicitare este una neîntemeiată, care intervine să violeze dreptul de proprietate al inculpatului HEFEL Modamed *****. Or, reamintește instanța faptul că potrivit ordonanței de aplicare şi încheierii de autorizare a sechestrului, măsura de asigurare - sechestrul, a fost aplicat (I) în vederea asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, precum şi (II) pentru garantarea executării pedepsei amenzii de către HEFEL Mohamed *****, sumă de bani care a fost ridicată în cadrul percheziției efectuate la domiciliul acestuia. Respectiv, aplicarea sechestrului a fost efectuată pentru scopurile menționate în ordonanța de aplicare a măsurii de asigurare, iar în prezent acuzatorul de stat solicită valorificarea bunurilor sechestrate, pentru un alt scop decât ce! pentru care sechestrul a fost aplicat.

Potrivit art.46 Cod penal, ,.grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni ". Concomitent, potrivit art.2 lit.a) al Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York la 15.11.2000 şi ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 15 din 17.02.2005, "Grup infracțional organizat " desemnează un grup structurat alcătuit din trei sau mai multe persoane, care există de o anumită perioadă şi acționează în înțelegere, în scopul săvârșirii uneia ori mai multor infracțiuni grave sau infracțiuni prevăzute de prezenta Convenție, pentru a obține, direct ori indirect, un avantaj financiar sau un alt avantaj material". Menționează că, la 17.02.2005 Republica Moldova a ratificat Protocolul împotriva traficului ilegal de migranţi pe cale terestră, a aerului şi pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate. Potrivit angajamentelor asumate, fiecare stat parte ia măsurile necesare, inclusiv măsurile legislative şi administrative, în conformitate cu principiile fundamentale ale dreptului său intern, pentru a asigura punerea în aplicare a obligațiilor care îi revin în temeiul Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate.

Indică acuzarea că, cauza dată, prin conținutul său prezintă un pericol social sporit, având scop curmarea acțiunilor ilegale ale unor grupuri criminale organizate, specializate în organizarea migrației ilegale în Republica Moldova, precum şi țările Uniunii Europene.

Cu referire la reîncadrarea acțiunilor inculpatului HUSSEIN ***** ***** în baza art.362/1alin.(2) lit.b) şi c) Cod penal şi excluderea elementului grupul criminal organizat, delimitat de ceilalți coparticipanți, potrivit probelor administrate pe caz, s-a constatat că HUSSEIN ***** ***** a acționat în cadrul unei reuniuni stabile de persoane care s-au organizat în prealabil pentru comiterea acestei infracțiuni, motiv pentru care la 25.05.2015 urmărirea penală în privința persoanelor nestabilite al acestui grup, a fost disjunsă într-o procedură penală separată nr. 20155I5106. În context, la 30.07.2015 urmărirea penală pe cazul dat a fost suspendată, pe motiv că nu a fost posibil de identificat persoanele care pot fi puse sub învinuire.

Mai mult, potrivit declarațiilor depuse de martorul Ali BARZAN, s-a constatat că organizarea migrației ilegale în statele Uniunii Europene era realizată de un grup criminal

organizat din Republica Moldova, reprezentat de o persoană cu numele „*****” , ulterior fiind identificat ca fiind inculpatul HUSSEIN *****. Respectiv organizarea migrației ilegale era înfăptuită în două etape, una fiind organizată în Republica Moldova în baza unor invitații fictive şi cealaltă din Republica Moldova spre statele Uniunii Europene, inclusiv în statul German, care urma să fie realizată de inculpatul HUSSEIN ***** ***** împreună cu alte persoane neidentificate care făceau parte din grupul criminal organizat.

Aceste circumstanțe nu au fost apreciate de instanța de fond, deși procurorul le-a invocat în susținerile verbale, făcând referire atât la ordonanța de disjungere a urmăririi penale, precum şi cea de suspendare a urmăririi penale în cauza penală nr.*****. Mai mult, a fost exclus şi elementul soldate cu daune în proporții deosebit de mari intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice iar ca modalitate de calcul al acesteia, a fost eronat aplicată Hotărârea Guvernului Republicii Moldova Nr.923 din 22.12.2020 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2021, prin care a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2021 în mărime de 8716 lei.

Potrivit deciziei Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 159g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 126 alin (1) şi alin (1) din Codul penal, (stabilirea proporțiilor mari şi deosebii de mari), nr.2 dm 19.01.2017, Curtea a reținut că, în conformitate cu art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Totodată, potrivit art. 10 alin.(2) Cod penal, legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv. Efectul retroactiv al legii penale ține de aplicabilitatea noii legi penale mai favorabile în raport cu legea anterioară. Acest principiu fund indisolubil legat de cel al legalității, care reprezintă o caracteristică a stalului de drept. Prin urmare, Curtea retine că principiul aplicării legii penale mai favorabile (lex mitior) nu este incident rațiunii dispozițiilor Legii nr. 207 din 29 iulie 2016, care au instituit cert modalitatea de calcul a proporțiilor în legea penală, şi anume prin determinarea mărimii proporțiilor mari şi deosebit de mari în funcție de mărimea salariului mediu lunar pe economie prognozat, stabilit anual prin hotărâre de Guvern. Menționează că aceleași principii au fost înserate şi în decizia Curții Constituționale nr. 48 din 06.0.2021, de inadmisibilitate a sesizării nr. 194g/2020 privind excepția de neconstituționalitate a art.126 alin.(1) Cod penal în redactarea de până la intrarea în vigoare a Legii nr.207 din 29 iulie 2016 (neclaritatea echivalentului unității convenționale pentru determinarea proporțiilor mari).

În contextul dat, Legea nr.207 din 29 iulie 2016, a instituit cert modalitatea de calcul a proporțiilor în legea penală, şi anume prin determinarea mărimii proporțiilor mari şi deosebit de mari la momentul săvârșirii infracțiunii în funcție de mărimea salariului mediu lunar pe economie prognozat, stabilit anual prin hotărâre de Guvern în vigoare tu momentul săvârșirii faptei. Potrivit hotărârii de Guvern nr. 100 din 13.12.2013, salariu mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2014 (în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii), a fost aprobat în cuantum de 4225 lei. Respectiv daunele cauzate prin infracțiune în mărime totală de 25 6635 lei încriminate învinuitului HUSSEIN ***** *****, depășesc daunele în proporții deosebit de mari în mărime de 169 000, stabilite conform Legii nr.207/2016 si Hotărârii de Guvern nr. 100/2013. Deci, se constată că acțiunile inculpatului HUSSEIN ***** *****, au fost just

încadrate în baza art.362/1 alin.(3) lit.a), b) Cod penal, adică organizarea în scopul obținerii direct a unui folos financiar, a intrării, tranzitării şi șederii ilegale pe teritoriul unui stat a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestuia, acțiuni săvârșite asupra a două şi mai multe persoane, de către două şi mai multe persoane, săvârșite de un grup criminal organizat, soldate cu daune în proporții deosebit de mari drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Conform art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea încriminată inculpatului HUSSEIN ***** *****, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 7 ani inclusiv. Conform art.60 alin (1) lit.b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 15 ani de la săvârșirea unei infracțiuni grave. Respectiv, procesul penal de învinuirea lui HUSSEIN ***** ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.362/1 alin.(3) lit.a) Cod penal, nu poate fi încetat, pe motiv că încă nu a expirat termenul de prescripție.

Cu referire la soluția instanței privind încetarea procesului penal în privința inculpatului HEFEL Mohamed *****, învinuit în baza art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, pe motivul intervenirii prescripției, este neîntemeiată, deoarece instanța de fond, contrar prevederilor art.99 alin.(2) şi 101 alin.(1) Cod de procedură penală, nu a supus aprecierii probele prezentate de procuror, care combat soluția dată. Prin urmare, potrivit informațiilor prezentate de acuzatorul de stat privind verificarea antecedentelor penale ale inculpatului HEFEL Mohamed *****, s-a constatat că acesta a fost urmărit penal de organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție, în cauzele penale nr.*****şi *****, pentru faptele penale săvârșite în perioada anului 2018, încriminate în baza art.326 Cod penal, ambele cauze fiind trimise cu rechizitoriu în instanța de judecată. Potrivit art.60 alin (4) şi (5) Cod penal, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârşi o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi. În aceste circumstanțe, instanța de fond nu a apreciat informațiile menționate şi nu a ținut cont că, prescripția aplicată inculpatului HEFEL Mohamed a fost întreruptă în perioada anului 2018 şi încă nu a expirat, motiv pentru care procesul penal în privința acestuia în baza art.362/1 alin.(2) lit.b) şi c) Cod penal, nu poate fi încetat.

Cu referire la soluția instanței de respingere a solicitării acuzatorului de stat privind confiscarea, trecerea forțată şi gratuită în proprietatea statului a mijloacelor bănești în sumă de 64 500 lei, ridicate de la HEFEL Mohamed *****, asupra cărora a fost dispusă aplicarea sechestrului, la fel este neîntemeiată. În urma efectuării percheziției la domiciliul inculpatului HEFEL Mohamed *****, au fost ridicate mijloace bănești în sumă de 64 500 lei, asupra cărora prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 11.05.2015 a fost dispusă aplicarea sechestrului. La 12.05.2015, la demersul procurorului, judecătorul de instrucție a autorizat punerea sub sechestru a mijloacelor bănești în sumă totală de 64 500 lei. Potrivit art.106 Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). Sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): b) rezultate din infracțiuni, precum şi orice venituri din valorificarea acestor bunuri;

Reieșind din declarațiile martorului Ali BARZAN, acesta a indicat a transferat suma de 1000 euro pentru sine şi fratele său şi suma de 500 euro pentru CHEIKHI Aras. Banii dați erau destinați perfectării pe numele lor a invitațiilor fictive întocmite de către HEFEL Mohamed ***** din numele SRL "*****", necesare obținerii vizelor de intrare şi ședere pe teritoriul Republicii Moldova.

Mai mult, potrivit probele cercetate în instanță, se constatată coparticiparea comună al inculpaților HEFEL Mohamed ***** şi HUSSEIN ***** ***** la săvârșirea acestei infracțiuni, inclusiv la obținerea folosului financiar care este rezultat de infracțiunea săvârșită şi necesită a fi confiscat. Totodată, pe parcursul procesului penal din momentul punerii sub sechestru a celor 64 500 lei şi până la terminarea cercetării judecătorești, inculpatul HEFEL Mohamed ***** nu a prezentat organului de urmărire penală şi instanței nici o probă care ar confirma proveniența legală al mijloacelor date.

În context, nu poate fi reținută concluzia instanței potrivit cărora măsura de asigurare sechestrul, a fost aplicată în vederea asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune precum şi garantării executării pedepsei amenzii de către HEFEL Mohamed *****, or potrivit probelor cercetate în instanță, se constată că aceste mijloace bănești ar fi rezultate din infracțiune.

4. ***Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău nr. 1a-2215/21 din 02 iunie 2022***, a fost admis apelul procurorului împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 28 iunie 2021, casată parțial această sentință în partea sechestrului și confiscării speciale a mijloacelor bănești ridicate de la HEFEL Mohamed și pronunțată în această parte o nouă hotărâre , potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Conform art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal mijloacele bănești în sumă de 64 500 lei, ridicați în cadrul efectuării percheziției la domiciliu inculpatului HEFEL Mohamed asupra cărora la 12.05. 2015 a fost aplicat sechestru , se supun confiscării cu trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului.

În rest au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței .

5. *Nefiind de acord cu soluția emisă de instanța de apel, a declarat recurs procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, SÂLI Radu, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei, în privința inculpaților HUSSEIN ***** Mohamed și HEFEL Mohamed *****, cu remiterea cauzei la rejudecare*.

*Totodată în dezacord cu soluția emisă de instanța de apel, inculpatul HEFEL Mohamed *****, a contestat-o cu recurs prin care fără a invoca vre-un temei pentru recurs ordinar prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței.*

*La fel reprezentantul SRL „*****”, Abo BAKAR *****, a contestat cu recurs Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău nr. 1a-2215/21 din 02 iunie 2022 prin care fără a invoca vre-un temei pentru recurs ordinar prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței*.

6. ***Prin Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-1315/2022 din 12 decembrie 2023*** au fost admise recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, SÂLI Radu, de către inculpatul HEFEL Mohamed ***** și de către reprezentantul SRL „*****”, Abo BAKAR *****, a fost casată total Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2022, în cauza penală în privința lui HUSSEIN ***** *****, HEFEL Mohamed *****, CALMUȚCHI Iurie *****, Societatea cu Răspundere Limitată „*****” și a fost dispusă rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. ***Procedura citării legale a fost executată.***

În ședința Curții de Apel Centru, procurorul din Circumscripția Curții de Apel Centru, Alexandru PLÎNGĂU a pledat pentru admiterea acestuia în volum deplin conform motivelor și solicitărilor invocate. A menționat faptul că suntem în faza de rejudecare a cauzei de la CSJ, iar fostul complet eronat la reîncadrarea acțiunilor inculpatului HUSSEIN ***** ***** unde a dispus excluderea elementului grupului criminal organizat, nu au reținut că acesta a acționat în cadrul unei reuniuni stabile de persoane care s-au organizat în prealabil pentru comiterea acestei infracțiuni, motiv pentru care la 25.05.2015 urmărirea penală în privința persoanelor nestabilite al acestui grup a fost disjunsă într-o procedură penală separată nr.*****, iar la 30.07.2015 urmărirea penală pe cauza dată a fost suspendată, pe motiv că nu a fost posibil de identificat persoanele care pot fi puse sub învinuire. De asemenea, instanța de apel prematur a ajuns la concluzia privind recalificarea acțiunilor lui HUSSEIN, în latura ce ține de excluderea elementului „soldate cu daune în proporții deosebit de mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice”, unde ca modalitate de calcul al acesteia, a fost eronat aplicată Hotărârea Guvernului Republicii Moldova Nr.923 din 22.12.2020 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie. În lumina celor expuse, solicită admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat.

În ședința Curții de Apel Centru, avocatul ASTAFIEV Valeriu în interesele inculpaților, a pledat pentru respingerea apelului declarat de către acuzatorul de stat împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din data de 28.06.2021 în cauza penală de învinuire a lui HUSSEIN ***** ***** și a lui HEFEL Mohamed *****, cu menținerea sentinței primei instanțe. Cu privire la argumentele acuzării referitor la HUSSEIN *****, menționează că din anul 2014 până în prezent în cauza penală disjunsă în privința altor persoane, urma să existe o oarecare soluție, dar nu există. În fapt, consideră sentința primei instanțe drept una legală și întemeiată, or, la caz urmează a fi aplicată legea cu privire la amnistie daca instanța va constata vinovăția inculpaților. Cu privire la declarațiile așa zisei părți vătămate BARZAN Aii *****, care în principiu, recunoaște că a depus declarații sub presiune, iar careva prejudicii materiale nu a suferit, deoarece acesta cu HUSSEIN sunt rude, care comunică până azi.

În ședința Curții de Apel Centru, inculpatul HUSSEIN ***** ***** a susținut cele menționate de avocatul său în ședința instanței de apel.

În ședința Curții de Apel Centru, inculpatul HEFEL Mohamed ***** a susținut cele menționate de avocatul său în ședința instanței de apel.

8. *Conform art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, dacă legea nu dispune altfel.*

În acest context se indică și pct.6.1 al Hotărîrii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părţile care au fost prezente la pronunţarea hotărîrii termenul curge da la pronunţare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărîrii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinţei.

Raportând aceste prevederi legale la circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că apelul declarat de acuzatorul de stat Igor LAMBĂ, procuror în Secția combaterea traficului de ființe umane a Procuraturii Generale, a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Astfel, Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-378/15, a fost pronunțată public la data de 28 iunie 2021, iar cererea de apel a fost depusă la data de 13 iulie 2021, fapt confirmat prin materialele cauzei (f.d. 229-239, vol. V). Prin urmare, raportând data pronunțării sentinței la data depunerii apelului, Colegiul penal constată că acesta a fost declarat în interiorul termenului legal de 15 zile.

În aceste condiții, ținând cont de prevederile art.402 alin.(1) Cod de procedură penală și de constatările expuse supra, Colegiul penal concluzionează că termenul de declarare a apelului a fost respectat, neexistând impedimente procesuale pentru examinarea acestuia sub aspectul admisibilității.

9. *Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenți, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia Sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de către acuzatorul de stat Igor LAMBĂ, procuror în Secția combaterea traficului de ființe umane a Procuraturii Generale, de a casa parțial Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-378/15 din 28 iunie 2021, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi Hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din considerentele ce succed.*

10. Conform art.400 alin.(1) Cod de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

Conform art.414 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.* Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv

complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Conform art.415 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală: „*instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2)* ***admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu,*** *în baza art.409 alin.(2),* ***și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță;*** *3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei”*.

11. Colegiul penal reține că prezenta cauză penală a făcut obiectul examinării în ordine de recurs, iar prin ***Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-1315/2022 din 12 decembrie 2023*** a fost casată total Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2022, în cauza penală în privința lui HUSSEIN ***** *****, HEFEL Mohamed *****, CALMUȚCHI Iurie ***** și SRL „*****”, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Potrivit prevederilor art.436 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. *Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată.*

Potrivit explicațiilor oferite în practica judiciară se va reține, că art.436 Cod de procedură penală, fixează următoarele limite de care instanța de apel trebuie să țină cont: - conformitatea cu decizia instanței de recurs, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la judecarea recursului; - respectarea limitelor în care hotărârea a fost casată.

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de instanța de recurs sunt în concordanță cu principiile generale ale procesului penal, potrivit cărora orice persoană are dreptul de a fi judecată în mod echitabil și în termen rezonabil de o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Rejudecând cauza în limitele stabilite de instanța de recurs, instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Din conținutul *Deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-1315/2022 din 12 decembrie 2023* rezultă că instanța de recurs a constatat existența unor deficiențe esențiale în motivarea deciziei instanței de apel, apreciind că aceasta nu a examinat în mod efectiv și complet motivele invocate de părți, nu a oferit o motivare suficientă, clară și

coerentă asupra soluțiilor adoptate și nu a realizat o analiză proprie și coroborată a probatoriului administrat în cauză

În primul rând, instanța de recurs a constatat că *instanța de apel nu a motivat suficient excluderea elementului „grupului criminal organizat*" din încadrarea juridică a faptelor imputate inculpatului HUSSEIN ***** *****. Or, potrivit art.46 Cod penal, grupul criminal organizat reprezintă o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni. În acest sens, instanța de recurs a reținut că instanța de apel, excluzând elementul grupului criminal organizat, nu a combătut și nu a analizat în mod corespunzător probele prezentate de partea acuzării referitoare la faptul că inculpatul HUSSEIN ***** ***** ar fi acționat în cadrul unei asemenea reuniuni stabile de persoane.

Prin urmare, instanța de rejudecare urmează să verifice în mod efectiv și argumentat dacă totalitatea probelor administrate în cauză permite sau nu concluzia că acțiunile inculpatului HUSSEIN ***** ***** au fost săvârșite în cadrul unui grup criminal organizat, urmând să se pronunțe motivat asupra fiecărei probe relevante și asupra coroborării acestora.

În al doilea rând, instanța de recurs a constatat că instanța de apel a ajuns prematur la concluzia privind *reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului HUSSEIN ***** ***** sub aspectul calificativului referitor la cauzarea daunelor în proporții deosebit de mari,* aplicând în mod eronat cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2021. În acest sens, instanța de rejudecare urmează să verifice, în raport cu data săvârșirii faptelor imputate inculpatului, modalitatea legală de determinare a proporțiilor prejudiciului, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile la momentul săvârșirii infracțiunii și de considerentele expuse de instanța de recurs.

Astfel, urmează a fi stabilit dacă prejudiciul în cuantum de 256 635 lei, raportat la salariul mediu lunar pe economie aplicabil pentru anul 2014, depășea sau nu pragul legal pentru proporții deosebit de mari, fără a aplica retroactiv un cuantum al salariului mediu prognozat pentru un an ulterior săvârșirii faptei.

În al treilea rând, instanța de recurs a constatat că *încetarea procesului penal în privința inculpatului HEFEL Mohamed *****, în baza art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, pe motivul intervenirii prescripției, nu a fost suficient motivată*, instanța de apel limitându-se la constatarea că partea acuzării nu ar fi prezentat înscrisuri care să confirme întreruperea termenului de prescripție. În acest context, instanța de rejudecare urmează să verifice în mod concret argumentele invocate de partea acuzării cu privire la pretinsa întrerupere a termenului de prescripție, inclusiv împrejurările invocate referitor la urmărirea inculpatului de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție în anul 2018, să stabilească natura și relevanța actelor procesuale efectuate în această perioadă și, în funcție de rezultatul acestei verificări, să determine dacă sunt sau nu întrunite condițiile legale pentru intervenirea prescripției răspunderii penale.

În al patrulea rând, instanța de recurs a constatat că *decizia instanței de apel nu conținea o analiză suficientă și efectivă a probatoriului*, aceasta limitându-se, în esență, la trecerea în revistă a mijloacelor de probă administrate în prima instanță, fără a le oferi o apreciere proprie și motivată prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

În consecință, în cadrul rejudecării, instanța de apel urmează să verifice și să aprecieze fiecare probă administrată în cauză sub aspectul pertinenței, concludenții, utilității și

veridicității, iar totalitatea probelor să fie analizată sub aspectul coroborării lor, cu respectarea principiului nemijlocirii și contradictorialității. Totodată, instanța de rejudecare urmează să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel de către partea acuzării și de către ceilalți participanți, oferind un răspuns efectiv, clar și argumentat fiecărui argument esențial care poate influența soluționarea cauzei.

În acest context, Colegiul penal subliniază că *indicațiile instanței de recurs urmează a fi executate în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la examinarea recursului,* iar instanța de rejudecare este obligată să înlăture erorile constatate prin decizia instanței de recurs și să adopte o soluție care să fie legală, întemeiată și motivată.

Totodată, ținând cont de faptul că prin Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție nr.1ra-1315/2022 din 12 decembrie 2023 decizia instanței de apel a fost casată total, instanța de rejudecare urmează să examineze cauza în limitele casării, în conformitate cu art.436 Cod de procedură penală, fără a se limita la considerentele formale ale hotărârii anterior casate.

În consecință, rejudecând cauza, Colegiul penal urmează să țină cont de indicațiile instanței de recurs, să verifice și să aprecieze în mod nemijlocit și coroborat probele administrate în cauză, să examineze toate argumentele invocate în apel și să stabilească, printr-o motivare clară, logică și suficientă, ***dacă faptele imputate inculpaților au fost săvârșite, dacă acestea întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, dacă acțiunile au fost corect încadrate juridic, dacă sunt întrunite condițiile pentru intervenirea prescripției în privința inculpatului HEFEL Mohamed ***** și dacă există temeiuri legale pentru aplicarea confiscării speciale***, urmând ca, în funcție de rezultatul examinării, să fie adoptată o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea prevederilor art.414, 417, 418 și 436 Cod de procedură penală.

12. Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privința persoanelor care l-au declarat. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ne pronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare şi prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22, din 12.12.2005, „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează că, „în sensul cerințelor art.414 Cod

de procedură penală al Republicii Moldova, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță şi care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală al Republicii Moldova".

În același context, Colegiul penal menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât şi în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței de apel de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar şi motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Potrivit art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanță de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârşită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; 14) cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.*

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță şi care prin apel se transmit instanței de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârşit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală*.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate şi hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate*.

În același context, Colegiul penal menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât şi în drept, în corespundere cu prevederile

legislației în vigoare, pentru a permite instanței de apel de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar şi motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Conform prevederilor art.7 alin.(1) Cod de procedură penală, *„procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova şi ale prezentului cod”.*

Din economia normei art.19 alin.(1) Cod de procedură penală, „*orice persoană are dreptul la examinarea şi soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod”.*

În același timp, Colegiul Penal reiterează şi prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei*, *Highins contra Franței* din 1998, *Helle contra Finlandei* 1997 şi *Boldea contra României* din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza *Tatishvili contra Rusiei* din 2007). La fel, art.6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

În ședința de judecată în instanța de apel n-a fost invocată necesitatea administrării de noi probe, precum și n-au fost formulate cereri privind cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță; au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în instanța de fond.

Conform art.24 alin.(2), (4) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane*. Potrivit art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, *sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.*

În același timp, obligația instanței de a aprecia probele în mod obiectiv și coroborat nu exclude posibilitatea acesteia de a ajunge la concluzii diferite de cele ale primei instanțe. Dimpotrivă, efectul devolutiv al apelului presupune tocmai posibilitatea verificării și, după caz, a reevaluării concluziilor primei instanțe atât sub aspect factual, cât și juridic.

13. Prin urmare, în prezenta cauză, Colegiul penal va verifica dacă probele administrate permit formularea unor concluzii certe cu privire la participarea lui HUSSEIN ***** ***** la activitatea unui grup criminal organizat, cuantumul și natura prejudiciului cauzat,

încadrarea juridică a faptelor, existența sau inexistența prescripției în privința lui HEFEL Mohamed ***** și legalitatea confiscării speciale a mijloacelor bănești, iar concluziile sale vor fi expuse într-o manieră clară, logică și suficient motivată.

În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, inculpatul HEFEL Mohamed ***** a declarat că cauza dată a fost audiat în prima instanță, declarații care sunt veridice şi le susține inclusiv în instanța de apel. A indica că a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere penală, la moment mai are doua cauze penale pendinte în baza art.326 comise în anul 2018, una din cauze se află în apel, iar a doua la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) plângerea pe art.313 Cod de procedură penală.

Fiind audiat în ședința instanței de fond inculpatul HEFEL Mohamed a declarat că, în anul 2014, s-a ocupat de exportul de materiale agricole. Suleiman s-a adresat la dânsul, precum că are rude în Turcia, iar banii urmează a fi investiți în business. Activând în domeniul exportului, făcea chemare și ulterior ei lucrau împreună. Făcea invitație prin intermediul Biroului de Migrațiune și Azil. Aceasta perfecta absolut toate documentele. El i-am invitat, după care ei au venit. În decursul unei luni, ei nu au întreprins nimic. I-a întrebat ce au de gând că facă. Suleiman a plecat în Comitetul Național pentru Combaterea Traficului de Ființe Umane. A plecat la serviciul de frontieră și a lăsat o cerere precum să ei l-au invitat. A aflat despre asta doar în timpul examinării cauzei. Menționează că nu i-a văzut niciodată pe acești oameni. Nu i-au propus nici o sumă de bani. El i-a zis că s-a adresat organelor de urmărire penală și li-a comunicat despre asta. Pe Iurie CALMUȚCHI nu îl cunoaște, l-a văzut prima dată în ședință. A făcut de multe ori invitații pentru că mă ocupa de export. Dânsul nu i-a invitat pentru că toți oamenii vin să vadă marfa și să semneze contractul. Nu a avut niciodată pretenții față de acei oameni. A depus actele la Biroul Migrație și Azil, în conformitate cu lista de la organul de urmărire penală, care dau avize și indicații. Biroul Migrație și Azil nu avea careva pretenții în momentul prelungirii vizelor. Invitațiile nu au fost confirmate de Biroul Migrație și Azil ca fiind ilegale. Nu a comunicat pe rețelele de socializare cu acele persoane. Poliției de frontieră am prezentat o delegație din partea firmei.

În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, inculpatul HUSSEIN ***** a declarat că cauza dată a fost audiat în prima instanță, declarații care sunt veridice şi le susține inclusiv în instanța de apel. A indicat că dosarul este fabricat de către Serghei MIŢELESCU, colaborator SIS. Părții vătămate i s-a prezentat poza sa şi a lui HEFEL Mohamed, pe ultimul partea vătămată nici nu-l cunoaște, partea vătămată este ruda sa. A indicat că nu este corect ca ei să fie numiți grup criminal organizat. În Moldova locuiește de peste 30 ani, nu a avut probleme cu legea, a fost consilierul ambasadorului din Qatar în RM.

Fiind audiat în ședința instanței de fond inculpatul HUSSEIN ** a declarat că,*** în anul 2014, a fost găsit de niște rude mai îndepărtate, este vorba despre rudele sale din Iordania, și anume VARZAN Ali cu MIHAMAN Ali. Aceștia se plângeau pe condiții de trai nefavorabile din Siria, deoarece din 2011, în Siria au avut loc manifestări contra regimului din țară din acel moment. El era reprezentantul organizațiilor tineretului din Europa. În Turcia erau foarte mulți emigranți, erau aproape două milioane de emigranți. Era nevoit să ajute inclusiv și rudele sale. Acestor persoane le-a propus o afacere în RM și anume să deschidă o fermă pentru creșterea bovinelor. Ei au fost de acord cu această propunere. MUHAMAED Ali avea experiență în acest gen de activitate. S-a adresat la el pentru ca să facă o invitație,

explicându-i că rudele sale vin în RM pentru a deschide o afacere. Oficial a primit invitație pentru persoanele date și ele au ajuns în RM. Când a venit în Moldova, le-a arătat satele și fermele care erau în împrejurimi. Ei mai puțin susțineau ideea de a deschide o afacere.

Fiind audiat în ședința instanței de fond inculpatul CALMUȚCHI Iurie care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că, îl cunoaște pe Suleiman Muhamed. În anul 2014, acesta s-a adresat la ei în oficiu, pe str.*****Dânsul activa ca manager la compania ABC International, care se ocupa cu plasarea în câmpul muncii în Polonia și SUA. Ulterior, acesta s-a adresat cu problema de plasare în câmpul muncii a 2-3 cetățeni, adică el și încă cineva. Ulterior, au venit alți cetățeni din țara lui și el le-a explicat care este procedura. Cerința domnului nu se încadra în procedura legală, nici față de statul nostru. Astfel, i-a refuzat înscrierea în program. El l-a telefonat de vreo 4-5 ori timp de o lună, apoi nu m-a mai sunat. Careva sume bănești de la el sau de la prietenii lui, eu nu am primit. S-a folosit de argumentul dat pentru a se apăra. Avea licența cu Polonia, până-n luna iunie-iulie a anului 2019. Poate să o prezinte dacă este nevoie. Nu îl cunoaște pe CIRIMPEI Andrei. Se întâlneau la instrucțiuni în interiorul Ambasadei Americane, el era șeful la compania Work and Travel. Genul de activitate consta din plasarea în câmpul muncii și promovarea de schimb cultural. Suleiman a spus că, el și încă trei prieteni doresc să plece la muncă din cauza situației familiale, și anume pe contract de muncă. El i-a explicat procedura, prietenul lui nu avea permisiune de ședere în R.Moldova. Ceilalți nu au prezentat careva documente. Ceilalți nu erau. Nu s-a ajuns la discuții de sume bănești, i-a zis într-adevăr că procedura urmează a fi achitată, dar în final nu s-au ajuns discuții detaliate pe această temă. I-a zis că în caz contrar, nu vor fi admiși de către Ambasadă. Ei au solicitat plecarea în Polonia nu și în Germania. Permise provizorii nu a perfectat.

Fiind audiat în ședința instanței de fond reprezentantul inculpatului SRL „EufratCom", Abo BAKAR a declarat că, din anul 2017 este reprezentant al companiei SRL „*****", alte date nu cunoaște. Când au avut loc evenimentele nu lucra în companie.

14. *În continuare, Colegiul Penal reține următoarea sistemă de probe administrate, cercetate în instanța de fond și verificate în ședința instanței de apel, precum și probele cercetate suplimentar în instanța de apel care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și anume:*

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond martorul ȚARIOVA Nadejda, a declarat că îl cunoaște pe Suleiman HUSSEIN *****. Doar pe el dintre cei prezenți în sală. Se cunosc de mult timp, de aproximativ 10 ani. Da el a locuit pe strada *****. Ea a locuit la soț, un timp anumit. A trecut să locuiesc în apartamentul de pe strada *****, când fiul era mic, avea aproximativ 3 ani. În momentul când încă locuiau împreună cu soțul, l-a sunat pe HUSSEIN Suleiman ***** și i-a explicat că ar dori să locuiască deja singură, aparte de soț. Aproximativ 2 ani în urmă, Suleiman a locuit pe strada *****. A locuit mai întâi singur, ulterior cu soția și cu copilul. Pe soția lui o cheamă Natalia. Înainte de venirea sa acolo, a parvenit o plângere de la Inspectorul de pe sector, pe strada*****a fost rugată să se deplaseze la sectorul de Poliție, în legătură cu faptul că sunt plângeri de la vecini. Ea a fost uimită de acest lucru, pentru că nu a văzut persoane străine, anterior. Nu îl văzuse nici pe Suleiman, ci doar pe soția sa cu copilul. Plângerile erau pe numele lui Suleiman, care

la momentul când ea a venit la sectorul de Poliție, era prezent acolo. La acel moment, ea învăța și lucra și din acest motiv venea foarte rar, astfel încât persoane necunoscute nu a văzut niciodată în apartamentul în cauză. El nu i-a spus despre faptul că locuiesc și alte persoane. Atunci când a venit la sectorul de Poliție, a aflat și despre acest fapt. El a spus că sunt cunoscuții săi. Problema consta în faptul că vecinii s-au speriat de persoanele, care erau de naționalitate străină și de faptul că era zgomot. Respectiv, au decis să depună plângere. Vara s-au întâmplat aceste evenimente. Acum copilul are 10 ani. Nu își amintește exact declarațiile depuse anterior. Acum probabil poate să mai încurce consecutivitatea evenimentelor și data exactă a întâmplărilor. Declarațiile date anterior sunt mai sigure și mai certe.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond martorul PALII Veaceslav, a declarat că îl cunoaște pe HUSSEIN *****. Nu ține minte precis cum au făcut cunoștință, dar probabil la ei în birou. Era înregistrat materialul în Registrul nr. 2. A avut loc o trecere ilegală a frontierei de stat. Nu ține minte câte persoane au traversat ilegal frontiera. Persoanele au trecut ilegal frontiera de stat. Ele au fost invitate de firma pe care dumnealui o reprezenta. Nu ține minte dacă a fost ultimul cu avocatul. Știe că a fost chestionată persoana în cauză. S-a constatat că, într-adevăr, au fost invitate persoanele de către Dumnealui. Uitându-se în citație, a văzut denumirea „*****” și și-a amintit careva circumstanțe. În birou era și domnul Eduard SIBOV în birou. La telefonat ca să se întâlnească la Botanica. Au discutat în linii generale, în privința ocupației lui în Republica Moldova. Dumnealui a zis că are careva probleme cu Centrul de Combatere a Traficului de Persoane. Materialul l-a transferat la Centrul de Combatere, nu i-a promis nimic, ceea ce ține de rezolvarea cazului. El i-a zis că îi est greu să se dezvolte în afacere, zicea că probabil se va ocupa de măcelărit. Peste vre-o câteva zile după întâlnirea lor, a fost telefonat de o doamnă la numărul de serviciu și s-a prezentat ca soția acestuia, comunicându-I că este reținut de Centrul de Combatere a Traficului de Persoane, i-a zis și numele anchetatorului. De atunci nu a mai discutat cu persoana în cauză. Dacă dumnealui era să indice clar careva momente procesual avea să se documenteze în registru. Materialul a fost transferat la Centrul de Combatere a Traficului de Persoane. L-a telefonat pe HUSSEIN, s-au uitat în pachetul de documente care era înregistrat în registru nr. 2 de la Biroul Migrație și Azil. Dumnealui singur s-a prezentat la punctul de trecere. În privința persoanelor care au trecut ilegal frontiera nu ține minte nimic. Menționează că investigația s-a pornit din cauza unui eveniment la frontieră, nu ține minte dacă el sau un alt angajat a scris acel raport. Dânsul a fost invitat la o discuție. Informația care a investigat-o a fost înregistrată în registrul nr. 2, dar nu poate să confirme acest lucru sută la sută. Toate evenimentele de așa gen la frontieră se înregistrează în acel registru. Conducerea Direcției Investigații i-a comunicat că, la Centrul de Combatere este o cauză penală înregistrată mai înainte decât cea care ei au transferat-o. De către dânsul nu au fost chestionate alte persoane. Probabil, alți angajați s-au ocupat cu alte persoane din anturajul lui, dânsul nu cunoaște. Nu ține minte precis cine a scris raportul, el sau colegul său. Crede că el a făcut raportul de transfer. La el se afla materialul transmis spre examinare. Avea funcția de ofițer principal de investigații în secția nr. 1. A avut întâlnirea cu HUSSEIN în perioada când materialul se afla la el. Menționează că HUSSEIN direct nu i-a spus cum să se implice în rezolvarea problemei. Din spusele acestuia înțelesese că în curând va fi deținut în penitenciar , însă nu cunoaște concret pe ce dosar.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond martorul DOGARU Tudor, a declarat că din anul 2011 activează în cadrul companiei „Acord Grup", manager în asigurări. Obligațiile sale de serviciu constau în întocmirea contractelor și polițelor de asigurare. În perioada anului 2014 a avut un client de origine străină. Din cei prezenți în sală a fost HUSSEIN Suleiman împreună cu alte persoane. Nu ține minte câte polițe completase pentru aceste persoane. Ulterior din partea lor au fost și alte solicitări privind modificarea contractului. Nu ține minte pentru ce țări solicitau perfectarea acestor acte.

- ***Răspunsul nr. WK – 106/2014*** parvenit de la Secția consulară a Ambasadei Poloniei din Chișinău, prin care se confirmă că cetățenii Siriei Ali BARZAN şi Ali KAFAN nu apar în baza de date a Ambasadei ca solicitanți de viză (f.d. 106, vol. I);

- ***Informația de la Poliția de Frontieră privind traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova*** de către KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, prin care se confirmă că aceștia au intrat în Republica Moldova la 04.04.2014 prin PTF Aeroport (f.d. 107-108, vol. I);

- ***Răspunsul nr. 463 14 din 30.07.2014*** parvenit de la „Acord Grup" S.A., prin care se confirmă că polițele de asigurare pentru călătorii în străinătate cu nr. *****şi nr. *****au fost eliberate la 24.06.2014 pe numele cet. Ali KAFAN şi Ali BARZAN (f.d. 131, vol. I);

- ***Răspunsul nr. 476 14 din 07.08.2014*** parvenit de la „Acord Grup" S.A., prin care se confirmă că polițele de asigurare pentru călătorii în străinătate cu nr. *****şi nr. *****au fost eliberate de către consultantul în asigurări DOGARU Tudor (f.d. 133, vol. I);

- ***Proces-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 12.08.2014,*** prin care au fost examinate copiile pașapoartelor pe numele KAFAN Ali şi BARZAN Ali, în care sânt incluse vizele pe numele acestora de intrare în Republica Moldova, precum şi prelungirea termenului de ședere în Republica Moldova. Tot prin același proces verbal au fost examinare răspunsurile parvenite de la ''Acord Grup" S.A. prin care se confirmă că polițele de asigurare pentru călătorii în străinătate cu nr. *****şi nr. *****au fost eliberate la 24.06.2014 pe numele cet. Ali KAFAN şi Ali BARZAN (f.d. 134, vol.I);

- ***Proces-verbal de confruntare din 26.08.2014*** dintre martorul DOGARU Tudor și învinuitul HUSSEIN ***** *****, în cadrul căreia martorul a confirmat că HUSSEIN ***** a procurat de la el două polițe de asigurare pe numele Ali, pentru a fi prezentate la Ambasada Poloniei din mun. Chișinău (f.d. 150-151, vol. I);

- ***Proces-verbal de confruntare din 26.08.2014*** dintre martorul BARZAN Ali ***** și învinuitul HUSSEIN ***** *****. în cadrul căreia martorul a confirmat că HUSSEIN ***** le-a organizat lui şi fratelui său Ali KAFAN sosirea în Republica Moldova, de unde în continuare urma să le organizeze plecarea în Germania, contra sumei de 13500 euro. Anume lui HUSSEIN ***** el şi fratele său Ali KAFAN i-au transmis pașapoartele pentru deschiderea vizelor poloneze, care până la urmă nu au fost perfectate. Tot în cadrul confruntării s-a stabilit că BARZAN Ali i-a transmis lui HUSSEIN ***** suma de 13500 euro pentru deschiderea vizelor Schengen pentru el şi fratele său KAFAN Ali (f.d. 152-157, vol. I);

- ***Proces-verbal de ridicare din 25.07.2014*** prin care de la BARZAN Ali ***** a fost ridicată o recipisă din numele lui HUSSEIN ***** ***** și un CD-R „Verbatim", care

conține înregistrarea audio a discuțiilor dintre BARZAN Ali şi HUSSEIN ***** (f.d. 159-160, vol. I);

- ***Proces-verbal de examinare a obiectelor din 28.07.2014*** prin care a fost examinat un CDR „Verbatim" și recipisa ridicată la 25.07.2014. Astfel se conținea înregistrarea audio a discuțiilor dintre BARZAN Ali şi HUSSEIN *****, privind organizarea plecării primului şi a fratelui său în Germania, fiind anexate stenogramele traduse în limba de stat. Totodată a fost examinată recipisă din numele lui HUSSEIN *****, prin care se confirmă primirea de către ultimul cu împrumut de la cetățeanul Siriei Ali BARZAN a sumei de 13500 euro, până la 15.07.2014. Totodată, a fost examinată polița de asigurare medicală nr. *****pe numele lui Ali BARZAN, eliberată de ''Acord Grup" S.A. Polița medicală este întocmită pentru Polonia, pe suma asigurării de 30.000 euro. Prețul poliței medicale este 98 lei, iar perioada de valabilitate este de la 08.07.2014 până la 18.07.2014. Totodată, a fost examinată polița de asigurare medicală nr. *****pe numele lui Ali Kafan, eliberată de ''Acord Grup" S.A. Polița medicală este întocmită pentru Polonia, pe suma asigurării de 30.000 euro. Prețul poliței medicale este 98 lei, iar perioada de valabilitate este de la 08.07.2014 până la 18.07.2014 (f.d. 161-163, vol. I);

- ***Proces-verbal de examinare a obiectului din 14.10.2014***, prin care a fost examinată corespondența dusă între martorul BARZAN Ali ***** și învinuitul HUSSEIN ***** ***** prin intermediul rețelei de socializare ''Facebook". De asemenea la procesul verbal a fost anexată traducerea corespondenței menționate, prin care se confirmă transmiterea inițială a sumei de 1500 euro lui HUSSEIN ***** de către BARZAN Ali, pentru perfectarea invitațiilor pe numele său şi a fratelui său KAFAN Ali (f.d. 165-167, vol. I);

- ***Proces-verbal de percheziție din 21.08.2014*** la domiciliul lui HUSSEIN ***** *****, în cadrul căreia au fost depistate şi ridicate mai multe telefoane mobile şi un procesor, care ulterior au fost examinate şi care au păstrat asupra lor urme ale infracțiunii (f.d. 169-170, vol. I);

- ***Proces-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 01.09.2014,*** prin care a fost examinat telefonul mobil de model Nokia 101 care a fost ridicat în cadrul percheziției la domiciliu lui HUSSEIN *****. Fiind examinat telefonul menționat au fost depistate mai multe mesaje SMS de la şi spre BARZAN Ali, privind restituirea unei sume de bani. Totodată a fost examinat un telefon de model Huawei care a fost ridicat în cadrul percheziției la domiciliu lui HUSSEIN *****. în urma examinării telefonului menționat în agendă au fost depistate mai multe numere de telefon, dintre care prezintă importanță nr. *****, care aparține unei persoane nestabilite pe nume Serghei şi nr. *****care aparține unei persoane nestabilite pe nume Andrei, care ulterior a fost recunoscut de către HUSSEIN ***** ca fiind CALMUȚCHI Iurie. De asemenea au fost mai multe mesaje SMS care au importanță pentru cauză dintre HUSSEIN ***** cu abonatul *****Andrei/Serioja, care ulterior a fost recunoscut de către HUSSEIN ***** ca fiind CALMUȚCHI Iurie. Tot în urma examinării telefonului menționat în agenda foto a fost depistată o fotografie a unei vize Schengen pe numele unei persoane nestabilite, fără careva date de identitate (f.d. 183- 184, vol. I);

- ***Proces-verbal de recunoaștere a persoanei din 25.08.2014***, prin care martorul BARZAN Ali ***** l-a recunoscut pe HUSSEIN ***** *****, ca fiind persoana care a luat de la el suma de 13500 euro, pentru organizarea plecării în Europa (f.d. 243-244, vol. I);

- ***Proces-verbal de recunoaștere a persoanei din 25.08.2014,*** prin care martorul DOGARU Tudor l-a recunoscut pe HUSSEIN ***** *****, ca fiind persoana care la începutul lunii iunie 2014 a procurat de la el trei polițe de asigurare, dintre care două erau pe numele Ali, pentru a fi prezentate la Ambasada Poloniei din mun. Chișinău (f.d. 245-246, vol. I);

- ***Proces-verbal de recunoaștere a persoanei din 24.02.2015***, prin care învinuitul HUSSEIN ***** ***** l-a recunoscut pe CALMUȚCHI Iurie ca fiind persoana pe nume ''Andrei" despre care a menționat în audierea sa. Conform declarațiilor învinuitului HUSSEIN ***** el a transmis persoanei pe nume ''Andrei" suma de 3220 euro, pentru perfectarea vizelor poloneze pentru BARZAN Ali şi KAFAN Ali (f.d. 247-248, vol. I);

- ***Raport de constatare tehnico-științifică nr. 7629 din 17.10.2014*** și anexa un CD, prin care fost supus examinării blocul de sistem de culoare neagră ridicat în cadru percheziției la domiciliul învinuitului HUSSEIN *****. Conform concluziei, pe dispozitivul de stocare a informației au fost depistate 85 de fișiere grafice ce conțin elementele componente ale datelor de identitate ale persoanelor fizice, actelor de identitate, permiselor de ședere a persoanelor străine. De asemenea, a fost depistat istoricul conversațiilor efectuate prin intermediul programului de schimb rapid a mesajelor „Skype" şi prin intermediul site-ului de socializare www.facebook.com, prin care se confirmă că învinuitul HUSSEIN ***** în perioada indicată în ordonanța de punere sub învinuire a avut mai multe convorbiri cu martorul BARZAN Ali, ceea ce confirmă declarațiile ultimului. (f.d. 15-20, vol. II);

- ***Proces-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 06.08.2014***, dintre HUSSEIN ***** și HEFEL Mohamed și stenograma anexă, prin care se confirmă că acestea se cunosc şi au discutat telefonic în perioada depunerii de către primul a plângerilor la CCTP şi Poliția de Frontieră, pe faptul organizării imigrației ilegale a lui BARZAN Ali şi KAFAN Ali (f.d. 42-47, vol. II);

- ***Proces-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 08.08.2014***, dintre HUSSEIN ***** și BARZAN Ali precum şi alte persoane nestabilite şi stenogramele anexă, prin care se confirmă implicarea primului în organizarea plecării peste hotarele Republicii Moldova a lui BARZAN Ali şi altor persoane (f.d. 48-50, vol. II);

- ***Proces-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 13.08.2014***, dintre HUSSEIN ***** și BARZAN Ali și stenogramele anexă prin care se confirmă existenta unor datorii bănești ale lui HUSSEIN ***** față de BARZAN Ali (f.d. 55-56, vol. II);

- ***Proces-verbal de ridicare din 14.08.2014,*** prin care de la S.A. Moldcell a fost ridicat un CD cu descifrările convorbirilor telefonice de la numerele *****, *****, *****utilizate de către HUSSEIN *****, *****, *****utilizate de către HEFEL Mohamed, *****utilizat de către o persoană nestabilită Andrei, care a fost recunoscut de către HUSSEIN ***** ca CALMUȚCHI Iurie (f.d. 100, vol. II);

- ***Proces-verbal de examinare a obiectului din 25.08.2014*** prin care au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice de la numerele *****, *****, *****utilizate de către HUSSEIN *****, *****, *****utilizate de către HEFEL Mohamed, *****utilizat de către o persoană nestabilită Andrei, care a fost recunoscut de către HUSSEIN ***** ca CALMUȚCHI Iurie şi prin care a fost stabilită legătura telefonică dintre persoanele menționate în perioada comiterii infracțiunii (f.d. 102-108, vol. II);

- ***Proces-verbal de examinare a obiectului din 27.10.2014*** prin care au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice de la numerele *****, *****, *****, *****, *****, *****, precum şi postul telefonic cu nr. IMEI *****, prin care a fost stabilită legătura telefonică în perioada comiterii infracțiunii dintre CALMUȚCHI Iurie şi complicele său persoana nestabilită pe nume Serghei (f.d. 115-117, vol. II);

- ***Proces-verbal de examinare suplimentară a obiectului din 30.01.2015*** prin care au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice de la numerele *****, *****, *****, *****, *****, *****, precum şi postul telefonic cu nr. IMEI *****, prin care a fost stabilită legătura telefonică în perioada comiterii infracțiunii dintre CALMUȚCHI Iurie şi complicele său persoana nestabilită pe nume Serghei, precum și între persoanele nestabilite implicate în comiterea infracțiunii cu martorul BARZAN Ali si învinuitul HUSSEIN ***** (f.d. 118-122, vol. II).

15. ***În prim plan, Colegiul reține necesar de a se expune asupra limitelor examinării apelului și efectele acestuia***

Colegiul penal reține că, potrivit art.409 alin.(1) Cod de procedură penală, *instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces*.

Conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, *în limitele prevăzute de alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului*.

Totodată, potrivit art.411 Cod de procedură penală, *instanța de apel examinează cauza prin extindere* ***cu privire la părțile care nu au declarat apel*** *sau la care acesta nu se referă, având dreptul de a hotărî și în privința acestora,* ***însă fără a le crea o situație mai gravă***.

Din coroborarea acestor norme rezultă că efectul devolutiv al apelului este determinat, pe de o parte, de ***persoana care a declarat apelul, persoanele vizate prin acesta și calitatea procesuală a apelantului***, iar pe de altă parte, de ***motivele și cererile formulate în apel***, instanța fiind obligată să verifice atât aspectele de fapt, cât și cele de drept care formează obiectul devoluțiunii.

În același timp, efectul devolutiv nu este unul nelimitat, întrucât instanța de apel nu poate înrăutăți situația persoanei în privința căreia este examinat apelul și, *cu atât mai mult,* ***nu poate crea o situație mai gravă persoanelor care nu au declarat apel****, în condițiile art.411 Cod de procedură penală*.

Raportând aceste dispoziții legale la circumstanțele prezentei cauze, Colegiul penal constată că apelul a fost declarat de acuzatorul de stat, în calitatea sa procesuală de parte a acuzării, fiind contestată Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) în partea în care prima instanță a dispus încetarea procesului penal în privința lui ***HUSSEIN ***** ***** și HEFEL Mohamed *****.***

Totodată, din conținutul cererii de apel rezultă că acuzatorul de stat a solicitat, în mod expres, în privința inculpaților *HUSSEIN ***** ***** și HEFEL Mohamed *****, pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare, cu recunoașterea vinovăției și aplicarea pedepselor solicitate prin apel.

Prin urmare, în raport cu limitele apelului declarat, Colegiul penal este învestit să verifice legalitatea și temeinicia soluției primei instanțe în partea referitoare la ***HUSSEIN ***** ***** și HEFEL Mohamed *****,*** inclusiv sub aspectul existenței faptei, vinovăției acestora, încadrării juridice și efectelor juridice ale intervenirii termenului de prescripție.

În ceea ce privește însă persoanele față de care acuzatorul de stat nu a contestat sentința instanței de fond, respectiv ***CALMUȚCHI Iurie *****și SRL „*****”***, Colegiul penal urmează să țină cont de limitele efectului devolutiv și de interdicția înrăutățirii situației procesuale a acestora.

În acest context, Colegiul penal consideră necesar să facă distincție între *temeiul juridic al încetării procesului penal* și *forma procesuală în care urmează a fi materializată soluția în cazul intervenirii prescripției.*

Potrivit art.275 pct.4) Cod de procedură penală, *urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazul în care a intervenit termenul de prescripție.* Conform art.285 alin.(2) și (7) Cod de procedură penală, *încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare prevăzute la art.275 pct.4)-9) Cod de procedură penală, iar încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia, în acest caz urmărirea penală urmând a continua*.

În aceeași ordine de idei, potrivit art.332 alin.(1) și (5) Cod de procedură penală, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul dintre temeiurile prevăzute de art.285 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal*, iar în cazul prevăzut la art.275 pct.4) Cod de procedură penală, *încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului, procedura urmând să continue în mod obișnuit în lipsa unui asemenea acord.*

În același timp, însă, atunci când în cursul examinării judiciare instanța constată că fapta a fost săvârșită de inculpat și că vinovăția acestuia este confirmată prin ansamblul probelor administrate, iar termenul de prescripție a răspunderii penale a expirat, soluția procesuală urmează a fi determinată prin prisma art.389 alin.(1) și alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală.

Potrivit acestor dispoziții, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul probelor cercetate de instanță, iar sentința de condamnare se adoptă ***fără stabilirea pedepsei și cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție***.

Prin urmare, ***intervenirea prescripției nu exclude constatarea vinovăției inculpatului***, atunci când aceasta a fost stabilită în urma examinării probelor și persoana nu a consimțit la încetarea procesului penal în condițiile legii. Prescripția constituie o cauză care înlătură aplicarea efectivă a pedepsei, însă nu transformă, prin ea însăși, o faptă dovedită într-o faptă nedovedită și nu impune în mod automat o soluție de încetare atunci când instanța a constatat vinovăția inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal reține că, potrivit art.384 alin.(1), (3) și (4) Cod de procedură penală, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, iar sentința trebuie*

să fie legală, întemeiată şi motivată, fiind întemeiată exclusiv pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

Totodată, conform art.394 alin.(1) pct.1), 2) și 5) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței și motivele pentru care au fost respinse alte probe, precum și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.* Iar potrivit art.395 alin.(1) pct.2) și 3) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinței de condamnare se indică constatarea că inculpatul este vinovat de săvârşirea infracțiunii și categoria și mărimea pedepsei aplicate, iar în cazul în care inculpatul este găsit vinovat, însă este liberat de pedeapsă în temeiul prevederilor Codului penal, instanța este obligată să menționeze acest fapt în dispozitivul sentinței*.

Prin urmare, Colegiul penal constată că soluția primei instanțe cu privire la existența impedimentului reprezentat de expirarea termenului de prescripție poate fi corectă sub aspectul efectului juridic al prescripției, însă forma procesuală în care aceasta a fost materializată urmează a fi examinată separat, în raport cu constatările instanței asupra faptei și vinovăției inculpaților.

Astfel, dacă instanța de fond a ajuns la concluzia că fapta a fost săvârșită de inculpat, că aceasta întrunește elementele infracțiunii imputate și că vinovăția acestuia este demonstrată prin ansamblul probelor administrate, simpla intervenire a prescripției nu justifică, prin ea însăși, adoptarea unei soluții de încetare a procesului penal fără stabilirea vinovăției.

În asemenea circumstanțe, instanța urma să adopte o ***sentință de condamnare fără stabilirea pedepsei și cu liberarea de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție***, în condițiile art.389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal reține că <u>*această chestiune urmează a fi soluționată în strictă concordanță cu limitele apelului declarat de acuzatorul de stat*</u>. Or, efectul devolutiv al apelului, prevăzut de art.409 Cod de procedură penală, permite instanței să verifice și din oficiu aspectele de fapt și de drept ale cauzei în limitele persoanelor și ale calității procesuale vizate prin apel, însă această prerogativă este limitată de principiul ***non reformatio in pejus***.

În speță, întrucât apelul aparține acuzării, iar prin acesta s-a solicitat în mod expres pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în privința lui ***HUSSEIN ***** ***** și HEFEL Mohamed *****,* instanța de apel este în drept să examineze în privința acestora toate aspectele necesare pentru soluționarea apelului, inclusiv chestiunile referitoare la existența faptei, vinovăție, încadrare juridică și efectele prescripției.

În ceea ce îi privește pe ***CALMUȚCHI Iurie *****și SRL „*****”,*** Colegiul penal constată că aceștia nu au declarat apel, iar în cererea de apel a acuzatorului de stat, nu conține o solicitare de pronunțare a unei noi hotărâri de condamnare în privința lor. În aceste condiții, eventualul efect extensiv prevăzut de art.411 Cod de procedură penală poate opera numai în măsura în care acesta ***nu creează acestor persoane o situație mai gravă*** decât cea stabilită prin sentința atacată.

Or, transformarea unei soluții de încetare a procesului penal în legătură cu intervenirea prescripției într-o soluție prin care persoana este declarată vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, chiar cu liberarea de pedeapsă, reprezintă o modificare substanțială a statutului

juridic al acesteia și nu poate fi dispusă în privința unei persoane care nu a declarat apel, dacă prin aceasta i se agravează situația procesuală.

Prin urmare, ***instanța de apel nu poate utiliza efectul extensiv al apelului prevăzut de art.411 Cod de procedură penală pentru a înlătura soluția de încetare a procesului penal în privința lui CALMUȚCHI Iurie *****și a SRL „*****" și pentru a pronunța în privința acestora o soluție de condamnare fără stabilirea pedepsei***, întrucât o asemenea soluție ar depăși limitele efectului extensiv și ar contraveni interdicției de a crea unei părți care nu a declarat apel o situație mai gravă.

În consecință, Colegiul penal va examina legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe în principal în limitele apelului declarat de acuzatorul de stat și în raport cu persoanele în privința cărora acesta a formulat în mod expres pretenții și solicitări, respectiv HUSSEIN ***** ***** și HEFEL Mohamed *****, urmând a verifica dacă sunt întrunite condițiile pentru constatarea vinovăției acestora și dacă, în condițiile intervenirii termenului de prescripție, se impune adoptarea unei sentințe de condamnare fără stabilirea pedepsei și cu liberarea de pedeapsă.

În privința celorlalte persoane, limitele examinării vor fi determinate de dispozițiile art.409 și 411 Cod de procedură penală, cu respectarea principiului potrivit căruia efectul extensiv al apelului *nu poate conduce la înrăutățirea situației procesuale a persoanelor care nu au declarat apel*.

În continuare, Colegiul penal va verifica temeinicia concluziilor primei instanțe referitoare la fapta imputată lui HUSSEIN ***** ***** și HEFEL Mohamed *****, existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.362/1 Cod penal, participația fiecărui inculpat, precum și corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor acestora, prin prisma probelor administrate în cauză și a dispozițiilor art.101 Cod de procedură penală.

16. *Respectiv, instanța de apel, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, constată următoarele circumstanțe de fapt în conformitate cu art.385 alin.(1) pct.1)-14) Cod procedură penală*:

HUSSEIN ** *****,*** în perioada lunilor februarie-iulie 2014, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul obținerii direct a unui folos financiar în mărime de 13 500 (treisprezece mii cinci sute) euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 256 635 (două sute cincizeci și șase mii șase sute treizeci și cinci) MDL, acționând împreună și de comun acord cu CALMUȚCHI Iurie *****, cetățeanul Siriei Mohamed ***** și persoana juridică S.R.L. „*****", al cărei administrator era la acel moment, și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală în vederea organizării migrației ilegale a cetățenilor Siriei în statele din Uniunea Europeană, intenționat au organizat intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Germaniei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Republicii Moldova, a cetățenilor Siriei KAFAN Ali *****, a.n. ***** și BARZAN Ali *****, a.n.***** care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți ai statelor menționate.

Astfel, în perioada lunii februarie 2014, HUSSEIN ***** *****, aflându-se în mun. Chișinău, cunoscând despre intenția cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali

*****, care la acel moment se aflau pe teritoriul Turciei, de a intra și ședea pe teritoriul Germaniei fără nici un temei legal, dorind și urmărind realizarea intenției infracționale de organizare a migrației ilegale, în cadru unor convorbiri telefonice, precum și a unor convorbiri prin intermediul site-ului de socializare Facebook sau programul Skype a convenit cu ultimii să le organizeze intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Germaniei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Republicii Moldova, contra sumei de 13 500 (treisprezece mii cinci sute) EURO, deși cunoștea cu certitudine că ultimii nu dispun de documentele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Germaniei.

Ulterior, la sfârșitul lunii martie 2014, cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, aflându-se în mun. Chișinău, acționând în vederea realizării intențiilor infracționale comune împreună cu cetățeanul Siriei HEFEL Mohamed *****, pentru realizarea primei etape a migrației ilegale, și anume pentru organizarea intrării ilegale a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** pe teritoriul Republicii Moldova, i-a solicitat acestuia să întocmească pe numele ultimilor invitații fictive din numele S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment.

În continuare, HEFEL Mohamed *****, acționând în vederea realizării intențiilor infracționale comune, împreună cu cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, la solicitarea ultimului, pentru realizarea primei etape a migrației ilegale, și anume pentru organizarea intrării ilegale a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** pe teritoriul Republicii Moldova, a implicat la comiterea infracțiunii și persoana juridică S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment și a întocmit pe numele ultimilor invitații fictive din numele persoanei juridice menționate, indicând că aceștia urmează să intre și să stea pe teritoriul Republicii Moldova în scop de afaceri, ceea ce nu corespundea realității, tăinuind în așa mod scopul real de intrare și ședere a persoanelor menționate pe teritoriul Republicii Moldova.

În continuare, HUSSEIN ***** *****, continuând realizarea intenției infracționale comune, prin intermediul unei persoane nestabilite, le-a expediat cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, care la acel moment se aflau în Turcia, invitațiile fictive întocmite de către HEFEL Mohamed ***** din numele S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment, pentru a obține vize de intrare în Republica Moldova, pentru ce a solicitat și a primit de la BARZAN Ali ***** suma de 1500 (una mie cinci sute) EURO. Totodată, HUSSEIN ***** ***** le-a comunicat cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** să se deplaseze la Consulatul Republicii Moldova din or. Istanbul, Turcia pentru obținerea vizelor de intrare și ședere pe teritoriul Republicii Moldova în baza invitațiilor menționate.

La 04.04.2014, HUSSEIN ***** *****, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Siriei HEFEL Mohamed *****, i-au întâlnit pe cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** care au intrat în Republica Moldova prin PTF Aeroportul Internațional Chișinău în baza vizelor de tip C seria și nr. MD ***** și respectiv seria și nr.***** și respectiv seria și nr.*****care au fost obținute în mod fraudulos, după ce i-a transportat și cazat în apartamentul nr. 2 situat pe bd.*****din sectorul Botanica mun. Chișinău.

În continuare, HUSSEIN ***** *****, acționând întru realizarea intenției sale infracționale, pentru organizarea intrării și șederii pe teritoriul Germaniei a cetățeniei Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** a solicitat și a primit suplimentar de la ultimul suma de 12 000 (doisprezece mii) EURO, urmând ca în continuare să le organizeze intrarea și șederea pe teritoriul țării de destinație prin obținerea în mod fraudulos a unor vize poloneze la Consulatul Poloniei din mun. Chișinău, sau prin organizarea traversării ilegale a frontierei de stat a Republicii Moldova, în locuri special amenajate al unor mijloace de transport nestabilite de organul de urmărire penală.

În continuare, la începutul lunii iunie 2014, CALMUȚCHI Iurie, fiindu-i solicitat de către cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** ***** să le organizeze intrarea și șederea cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** pe teritoriul Germaniei, urmărind scopul obținerii unui folos financiar direct în mărime de 3 000 (trei mii) EURO de la fiecare persoană, a convenit cu acesta să organizeze intrarea și șederea ilegală a persoanelor menționate în țara de destinație, prin obținerea în mod fraudulos a unor vize Schengen la Consulatul Poloniei din mun. Chișinău.

Ulterior, CALMUȚCHI Iurie, acționând întru realizarea intenției sale infracționale i-a comunicat lui HUSSEIN ***** ***** că va organiza intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Germaniei a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, contra sumei de 3000 (trei mii) EURO pentru fiecare persoană, prin obținerea de către ultimii a vizelor Schengen la Consulatul Poloniei din mun. Chișinău, sub un pretext fictiv de plecare în Polonia în scopuri turistice, ceea ce nu corespundea realității.

Totodată, în aceleași circumstanțe, CALMUȚCHI Iurie, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, cunoscând că scopul lui KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, este de a pleca în Germania, dar nu în Polonia, pentru a reda un caracter legal acțiunilor sale infracționale, în circumstanțe necunoscute de organul de urmărire penală a obținut un permis de ședere provizoriu pentru cetățeni străini pe numele BARZAN Ali, cu seria X *****, un permis de ședere provizoriu pentru cetățeni străini fals pe numele KAFAN Ali, cu seria *****, cereri pentru eliberarea vizelor din numele lui KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** în care a fost indicat că scopul obținerii vizelor poloneze este turismul, ceea ce nu corespundea realității, rezervare la hotelul „*****” din or. Varșovia, Polonia pe numele cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, pentru perioada 25.06.2014 – 05.07.2014, care urmau a fi depuse de către ultimii la Consulatul Poloniei în scopul obținerii vizelor de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei.

La începutul lunii iulie 2014, CALMUȚCHI Iurie, acționând întru atingerea scopului său infracțional a solicitat de la HUSSEIN ***** ***** să-i transmită suma de 6000 (șase mii) EURO, pentru seturile de acte perfectare pentru cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, însă din motivul apariției unor neînțelegeri a primit de la acesta suma de 4220 euro.

În rezultat, acțiunile infracționale ale lui HUSSEIN ***** ***** și celorlalți participanți la comiterea infracțiunii au fost soldate cu daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale cetățenilor Siriei BARZAN Ali ***** și KAFAN Ali ***** în mărime totală de 13 500 (treisprezece mii cinci sute) EURO, care conform cursului oficial al B.N.M. constituie

256 635 (două sute cincizeci și șase mii șase sute treizeci și cinci) lei MDL, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Colegiul Penal consideră că prin acțiunile sale intenționate *HUSSEIN* ***** ***** a comis infracțiunea prevăzută la art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal (*în redacția Legii nr.270 din 07.11.2013 în vigoare din data de 10.12.2013*), după indicii calificativi, *organizare a migrației ilegale, adică organizarea în scopul obținerii direct a unui folos financiar, a intrării, tranzitării şi şederii ilegale pe teritoriul unui stat a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestuia, acțiuni săvârşite asupra a două şi mai multe persoane, de către două şi mai multe persoane, soldate cu daune în proporții deosebit de mari drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.*

HEFEL Mohamed ***** în perioada lunilor martie-iulie 2014, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul obținerii direct de către alți participanți la comiterea infracțiunii a unui folos financiar, implicând la comiterea infracțiunii și persoana juridică S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, iar ultimul la rândul său cu CALMUȚCHI Iurie ***** și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală în vederea organizării migrației ilegale a cetățenilor Siriei în statele din Uniunea Europeană, intenționat a contribuit prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole la organizarea intrării și ședерii ilegale pe teritoriul Germaniei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Republicii Moldova, a cetățenilor Siriei KAFAN Ali *****, a.n. ***** și BARZAN Ali *****, a.n.***** care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți ai statelor menționate.

Astfel, în perioada lunii februarie 2014, HUSSEIN ***** *****, aflându-se în mun. Chișinău, cunoscând despre intenția cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, care la acel moment se aflau pe teritoriul Turciei, de a intra și ședea pe teritoriul Germaniei fără nici un temei legal, dorind și urmărind realizarea intenției infracționale de organizare a migrației ilegale, în cadru unor convorbiri telefonice, precum și a unor convorbiri prin intermediul site-ului de socializare Facebook sau programul Skype a convenit cu ultimii să le organizeze intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Germaniei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Republicii Moldova, contra sumei de 13 500 (treisprezece mii cinci sute) EURO, deși cunoștea cu certitudine că ultimii nu dispun de documentele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Germaniei.

Ulterior, la sfârșitul lunii martie 2014, cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, aflându-se în mun. Chișinău, acționând în vederea realizării intențiilor infracționale comune împreună cu cetățeanul Siriei HEFEL Mohamed *****, pentru realizarea primei etape a migrației ilegale, și anume pentru organizarea intrării ilegale a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** pe teritoriul Republicii Moldova, i-a solicitat acestuia să întocmească pe numele ultimilor invitații fictive din numele S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment.

În continuare, HEFEL Mohamed *****, acționând în calitate de complice, în vederea realizării intențiilor infracționale comune, împreună cu cetățeanul Siriei HUSSEIN ***** *****, la solicitarea ultimului, pentru realizarea primei etape a migrației ilegale, și anume pentru organizarea intrării ilegale a cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** pe teritoriul Republicii Moldova, a implicat la comiterea infracțiunii și persoana

juridică S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment și a întocmit pe numele ultimilor invitații fictive din numele persoanei juridice menționate, indicând că aceștia urmează să intre și să stea pe teritoriul Republicii Moldova în scop de afaceri, ceea ce nu corespundea realității, tăinuind în așa mod scopul real de intrare și ședere a persoanelor menționate pe teritoriul Republicii Moldova, prin ce a înlăturat obstacole la comiterea infracțiunii.

Ulterior, HEFEL Mohamed *****, care acționa împreună și de comun acord cu HUSSEIN ***** ***** i-a transmis acestuia invitațiile fictive menționate în vederea obținerii în mod fraudulos a vizelor de intrare și ședere pe teritoriul Republicii Moldova de către cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, acordând în așa mod mijloace la comiterea infracțiunii.

În continuare, HUSSEIN ***** *****, continuând realizarea intenției infracționale comune, prin intermediul unei persoane nestabilite, le-a expediat cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, care la acel moment se aflau în Turcia, invitațiile fictive întocmite de către HEFEL Mohamed ***** din numele S.R.L. „*****”, al cărei administrator era la acel moment, pentru a obține vize de intrare în Republica Moldova, pentru ce a solicitat și a primit de la BARZAN Ali ***** suma de 1500 (una mie cinci sute) EURO. Totodată, HUSSEIN ***** ***** le-a comunicat cetățenilor Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** să se deplaseze la Consulatul Republicii Moldova din or. Istanbul, Turcia pentru obținerea vizelor de intrare și ședere pe teritoriul Republicii Moldova în baza invitațiilor menționate.

Tot în perioada indicată de timp, HEFEL Mohamed *****, acționând în vederea înlăturării de obstacole la comiterea infracțiunii a întocmit o cerere adresată Poliției de Frontieră a Republicii Moldova în care a indicat că S.R.L. „*****” a solicitat eliberarea invitațiilor în scop de afaceri pentru cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, ceea ce nu corespundea realității. Totodată, HEFEL Mohamed *****, acționând cu aceeași intenție infracțională, implicând la comiterea infracțiunii persoana juridică S.R.L. „*****”, a aplicat pe cererea menționată ștampila întreprinderii indicate.

La 04.04.2014, HUSSEIN ***** *****, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Siriei HEFEL Mohamed *****, i-au întâlnit pe cetățenii Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** care au intrat în Republica Moldova prin PTF Aeroportul Internațional Chișinău în baza vizelor de tip C seria și nr. MD ***** și respectiv seria și nr.***** și respectiv seria și nr.*****care au fost obținute în mod fraudulos, după ce i-a transportat și cazat în apartamentul nr. 2 situat pe bd.*****din sectorul Botanica mun. Chișinău.

În continuare, HUSSEIN ***** *****, acționând întru realizarea intenției sale infracționale, pentru organizarea intrării și ședерii pe teritoriul Germaniei a cetățeniei Siriei KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** a solicitat și a primit suplimentar de la ultimul suma de 12 000 (doisprezece mii) EURO, urmând ca în continuare să le organizeze intrarea și ședерea pe teritoriul țării de destinație prin obținerea în mod fraudulos a unor vize poloneze la Consulatul Poloniei din mun. Chișinău, sau prin organizarea traversării ilegale a frontierei de stat a Republicii Moldova, în locuri special amenajate al unor mijloace de transport nestabilite de organul de urmărire penală.

Colegiul Penal consideră că prin acțiunile sale intenționate *HEFEL Mohamed* ***** a comis infracțiunea prevăzută la art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal (*în redacția Legii nr.270 din 07.11.2013 în vigoare din data de 10.12.2013*), și anume a comis *în calitate de complice la infracțiunea de organizare a migrației ilegale, adică a contribuit la organizarea în scopul obținerii direct a unui folos financiar, a intrării, tranzitării și șederii ilegale pe teritoriul unui stat a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestuia, prin acordare de mijloace și înlăturare de obstacole, acțiuni săvârșite asupra a două persoane, de către două și mai multe persoane*.

În acest sens Colegiul ține să menționeze faptul că în corespundere cu art.51 Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală*. Articolul 52 alin.(1) Cod penal, stipulează că *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.*

În corespundere cu art.113 alin.(2) Cod penal, *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

Totodată instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art.384 alin.(3) Cod de procedură penală că *la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată*. Relevante în acest sens sunt și prevederile art. 6 al CEDO și anume dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

17. ***Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.362/1 Cod penal, Colegiul penal reține următoarele:***

Pentru soluționarea corectă a cauzei, Colegiul penal urmează să pornească de la principiul potrivit căruia fapta inculpaților trebuie raportată exclusiv la norma penală în vigoare la momentul săvârșirii acesteia (*în redacția Legii nr.270 din 07.11.2013 în vigoare din data de 10.12.2013*), cu respectarea principiului legalității incriminării și al interpretării stricte a legii penale.

În redacția în vigoare în perioada faptelor (2014), art.362/1 alin.(1) Cod penal incrimina: *organizarea, în scopul obținerii, direct sau indirect, a unui folos financiar sau material, a intrării, șederii, tranzitării ilegale a teritoriului statului sau a ieșirii de pe acest teritoriu a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat*.

Prin urmare, pentru existența componenței de bază trebuiau stabilite cumulativ următoarele împrejurări existența unei ***acțiuni de organizare***, scopul obținerii, direct sau indirect, a unui ***folos financiar sau material***, organizarea ***intrării, șederii, tranzitării ilegale sau ieșirii ilegale*** de pe teritoriul unui stat, persoana în privința căreia se realizează acțiunea să nu fie ***nici cetățean, nici rezident al acelui stat***, existența vinovăției, sub forma intenției, inclusiv cunoașterea de către făptuitor a împrejurărilor care imprimă caracter ilegal deplasării iar în cazul formelor agravante, existența circumstanțelor suplimentare prevăzute expres de alin.(2) și (3).

Întrucât art.15 Cod penal leagă gradul prejudiciabil de elementele obiective și subiective ale infracțiunii, fiecare dintre aceste semne trebuie să rezulte din probe concrete, iar nu din simple presupuneri sau din deducerea automată a vinovăției din existența unei relații între inculpați și cetățenii sirieni.

Astfel, prin acțiunile reținute în sarcina lor, *HUSSEIN ***** ***** și HEFEL Mohamed ***** au atentat la ***obiectul juridic special*** al infracțiunii prevăzute de art.362/1 Cod penal, constituit din relațiile sociale referitoare la respectarea regimului legal privind organizarea intrării, șederii, tranzitării pe teritoriul unui stat ori ieșirii de pe teritoriul acestuia a persoanelor care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți ai statului respectiv.

În ceea ce privește ***obiectul material al infracțiunii***, Colegiul penal reține că acesta poate fi reprezentat de documentele utilizate în procesul de organizare a migrației ilegale, în măsura în care asupra acestora sunt exercitate acțiuni materiale de întocmire, completare, prezentare sau utilizare contrar destinației lor legale, iar asemenea acțiuni constituie mijloace pentru realizarea activității infracționale.

În speță, o asemenea relevanță prezintă invitațiile emise din numele S.R.L. „*****”, precum și celelalte acte utilizate pentru justificarea scopului declarat al deplasării cetățenilor sirieni și pentru obținerea documentelor de călătorie.

Totodată, ***subiectul pasiv special*** al infracțiunii îl constituie persoana a cărei intrare, ședere, tranzitare sau ieșire ilegală este organizată, aceasta nefiind nici cetățean, nici rezident al statului în raport cu care se realizează activitatea de migrație ilegală.

În acest context, împrejurarea că *KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** sunt cetățeni ai Republicii Arabe Siriene*, iar la momentul faptelor nu dețineau calitatea de cetățeni sau rezidenți ai Republicii Moldova ori ai Republicii Federale Germania, este relevantă pentru întrunirea condiției privind persoana în privința căreia putea fi organizată migrația ilegală.

Cu toate acestea, Colegiul penal subliniază că lipsa cetățeniei sau a rezidenței într-un anumit stat nu este, prin ea însăși, suficientă pentru existența infracțiunii prevăzute de art.362/1 Cod penal. Este necesar ca, suplimentar, acțiunile inculpaților să fi fost îndreptate spre organizarea unei intrări, șederi, tranzitări sau ieșiri cu încălcarea regimului legal aplicabil.

Prin urmare, pentru stabilirea existenței laturii obiective a infracțiunii urmează a fi verificat dacă, în raport cu fiecare etapă a deplasării lui KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, au fost întreprinse acțiuni concrete de organizare a unei intrări, șederi sau tranzitări ilegale, precum și dacă aceste acțiuni se află într-o legătură cauzală directă cu conduita inculpaților. Or, în speță, probatoriul administrat relevă că cei doi cetățeni sirieni au intrat efectiv pe teritoriul Republicii Moldova la 04.04.2014, prin PTF Aeroportul Internațional Chișinău, în baza unor vize de tip C. Prin urmare, simpla împrejurare că aceștia au utilizat invitații în care scopul deplasării era indicat ca fiind unul de afaceri nu permite, fără o analiză suplimentară, concluzia că *intrarea fizică în Republica Moldova a fost ilegală*.

În consecință, pentru calificarea juridică a faptelor este necesar a se stabili dacă documentele respective au fost utilizate ca mijloc de disimulare a scopului real al deplasării, iar ulterior inculpații au întreprins acțiuni concrete în vederea organizării tranzitării ilegale a Republicii Moldova și a intrării sau ședерii ilegale a persoanelor menționate în Republica Federală Germania.

Sub acest aspect, prezintă relevanță probatorie declarațiile lui BARZAN Ali *****, recipisa privind suma de 13.500 euro, corespondența electronică, înregistrările audio și interceptările comunicărilor, precum și actele referitoare la pregătirea documentelor pentru deplasarea ulterioară în spațiul european. Aceste probe urmează a fi apreciate nu izolat, ci prin coroborare, pentru a determina dacă acțiunile inculpaților au depășit cadrul unei simple facilitări a deplasării și au constituit efectiv o activitate de ***organizare a migrației ilegale*** în sensul art.362/1 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, pentru întrunirea laturii obiective a infracțiunii, nu este suficientă demonstrarea faptului că KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** nu erau cetățeni sau rezidenți ai Republicii Moldova ori ai Republicii Federale Germania, fiind necesară demonstrarea cumulativă a caracterului ilegal al intrării, șederii, tranzitării sau ieșirii organizate de inculpați.

În continuare, Colegiul penal urmează să examineze latura obiectivă a infracțiunii în raport cu acțiunile concrete imputate lui HUSSEIN ***** ***** și HEFEL Mohamed *****, precum și existența legăturii dintre aceste acțiuni și rezultatul prevăzut de norma de incriminare.

18. Sub aspectul ***laturii obiective***, infracțiunea prevăzută de art.362/1 Cod penal, în redacția în vigoare la data săvârșirii faptelor, constă în *organizarea, în scopul obținerii, direct sau indirect, a unui folos financiar sau material, a intrării, șederii, tranzitării ilegale a teritoriului unui stat sau a ieșirii de pe acest teritoriu a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al statului respectiv*. Curtea Constituțională a reținut că această incriminare are în vedere inclusiv situațiile în care organizarea migrației ilegale depășește frontierele unui singur stat, având un caracter transnațional.

Prin urmare, pentru reținerea laturii obiective a acestei infracțiuni este necesară stabilirea unor acțiuni concrete de organizare, respectiv a unor acte prin care se creează, se asigură ori se facilitează condițiile necesare pentru realizarea intrării, șederii, tranzitării sau ieșirii ilegale a persoanei străine de pe teritoriul statului.

Noțiunea de „*organizare*” nu poate fi redusă la realizarea nemijlocită a trecerii frontierei sau la însoțirea persoanei pe parcursul deplasării. Organizarea presupune o conduită activă, concretă și funcțional legată de realizarea migrației ilegale, putând consta în asigurarea documentelor, procurarea ori perfectarea actelor necesare deplasării, facilitarea intrării sau șederii, stabilirea contactelor cu alte persoane, transmiterea sau primirea documentelor și mijloacelor necesare, înlăturarea unor obstacole ori întreprinderea altor acțiuni fără de care deplasarea urmărită nu s-ar putea realiza în condițiile avute în vedere de făptuitor.

În cauza examinată, Colegiul penal constată că materialul probator nu confirmă doar faptul obiectiv al aflării pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor sirieni KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, *ci evidențiază existența unei succesiuni de acțiuni concrete, interdependente și orientate spre realizarea deplasării acestora prin Republica Moldova și, ulterior, spre continuarea deplasării lor către alte state europene*.

Această concluzie rezultă nu dintr-o probă izolată, ci din coroborarea declarațiilor, înscrisurilor, mijloacelor materiale de probă, probelor electronice, proceselor-verbale de recunoaștere și confruntare, precum și a interceptărilor și descifrărilor comunicărilor telefonice administrate în cauză.

În primul rând, identitatea persoanelor în privința cărora au fost întreprinse acțiunile imputate este stabilită în mod obiectiv.

Din *informația Poliției de Frontieră* rezultă că cetățenii sirieni KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** au intrat în Republica Moldova la 04.04.2014 prin PTF Aeroport. Prin urmare, sunt individualizate atât persoanele vizate de acțiunile de organizare, cât și momentul și modalitatea intrării acestora pe teritoriul Republicii Moldova.

În același timp, *răspunsul Secției consulare a Ambasadei Poloniei din Chișinău nr. WK-106/2014* confirmă că cetățenii sirieni Ali BARZAN și Ali KAFAN nu figurau în baza de date a Ambasadei ca solicitanți de viză. Această împrejurare este relevantă în aprecierea mecanismului ulterior de perfectare a documentelor și a deplasării acestora către Europa.

În ceea ce îl privește pe inculpatul ***HUSSEIN ***** ********, Colegiul penal constată că probele administrate demonstrează o participare activă la mai multe etape ale mecanismului de deplasare a celor doi cetățeni sirieni.

Un prim element esențial îl constituie *declarațiile lui BARZAN Ali* *****, consemnate inclusiv în cadrul confruntării din 26.08.2014 cu inculpatul HUSSEIN ***** *****.

Potrivit acestor declarații, ***anume HUSSEIN ***** a organizat sosirea lui BARZAN Ali și a fratelui său KAFAN Ali în Republica Moldova***, iar ulterior urma să le organizeze plecarea în Germania, pentru aceasta fiind *stabilită suma de **13 500 euro***.

Colegiul penal apreciază că aceste declarații nu pot fi analizate în mod izolat și nici înlăturate prin simpla invocare a relației de rudenie dintre martor și inculpat. Dimpotrivă, informațiile comunicate de BARZAN Ali sunt confirmate printr-o serie de probe obiective.

Astfel, prin *procesul-verbal de ridicare din 25.07.2014,* de la BARZAN Ali a fost ridicată o recipisă emisă din numele lui HUSSEIN ***** *****, precum și un CD-R care conținea înregistrarea discuțiilor dintre cei doi.

Ulterior, prin *procesul-verbal de examinare din 28.07.2014,* s-a stabilit că recipisa atestă *primirea de către HUSSEIN ***** a sumei de **13 500 euro** de la BARZAN Ali*.

Totodată, înregistrările audio examinate conțin discuții privind organizarea plecării lui BARZAN Ali și a fratelui său în Germania. Prin urmare, declarațiile lui BARZAN Ali privind rolul lui HUSSEIN ***** nu constituie o simplă afirmație neconfirmată, ci se află în concordanță cu un înscris material, cu suportul audio ridicat și examinat în cadrul urmăririi penale și cu celelalte probe administrate în cauză.

Această coroborare este deosebit de importantă pentru stabilirea *acțiunii de organizare,* deoarece demonstrează că HUSSEIN ***** nu s-a limitat la a menține o relație familială cu persoanele respective, ci a întreprins acțiuni concrete în legătură cu deplasarea acestora.

Un alt element al laturii obiective îl constituie acțiunile întreprinse pentru asigurarea intrării celor doi cetățeni sirieni în Republica Moldova.

Procesul-verbal de examinare din 14.10.2014 a stabilit existența corespondenței purtate între BARZAN Ali și HUSSEIN ***** prin intermediul rețelei Facebook. Din această corespondență rezultă *transmiterea inițială către HUSSEIN ***** a sumei de **1 500 euro***, în legătură cu perfectarea invitațiilor pentru BARZAN Ali și KAFAN Ali.

Această probă prezintă o importanță deosebită pentru latura obiectivă, deoarece stabilește legătura dintre ***mijloacele financiare, perfectarea documentelor și realizarea intrării celor două persoane pe teritoriul Republicii Moldova***. Prin urmare, acțiunile lui

HUSSEIN ***** nu s-au limitat la exprimarea unei intenții generale de a-și ajuta rudele, ci au inclus măsuri concrete pentru crearea condițiilor documentare necesare deplasării acestora.

Faptul că ulterior cei doi cetățeni sirieni au intrat efectiv în Republica Moldova este confirmat independent de informația Poliției de Frontieră.

Astfel, între acțiunile întreprinse anterior și rezultatul produs există o succesiune factuală determinate *transmiterea banilor, perfectarea invitațiilor, utilizarea documentelor și intrarea celor două persoane în Republica Moldova***.** Această succesiune reprezintă un prim segment al mecanismului de organizare a migrației.

Caracterul organizat al acțiunilor devine și mai evident prin probele privind deplasarea ulterioară a celor doi cetățeni sirieni.

*Martorul **DOGARU Tudor*** a declarat că, *în anul 2014, HUSSEIN ***** s-a prezentat împreună cu alte persoane și că au fost perfectate polițe de asigurare pentru cetățeni străini*. Această împrejurare este confirmată prin *răspunsurile S.A. „Acord Grup*", potrivit cărora polițele de asigurare nr. *****și nr. *****au fost eliberate la 24.06.2014 pe numele lui KAFAN Ali și BARZAN Ali. Procesul-verbal de examinare din 28.07.2014 a stabilit, suplimentar, că *aceste polițe erau întocmite pentru **Polonia***, pentru perioada 08.07.2014–18.07.2014.

Prin urmare, procurarea polițelor nu poate fi apreciată ca o împrejurare lipsită de relevanță. Ea constituie o acțiune concretă întreprinsă în legătură cu deplasarea celor două persoane într-un alt stat și se înscrie în succesiunea actelor deja stabilită prin celelalte probe.

Mai mult, *procesul-verbal de confruntare din 26.08.2014* dintre martorul DOGARU Tudor și HUSSEIN ***** confirmă că ultimul a procurat polițele de asigurare pe numele celor doi cetățeni sirieni pentru a fi prezentate Ambasadei Poloniei din Chișinău. Prin urmare, proba testimonială este dublată de înscrisuri și de mijloace materiale de probă, ceea ce consolidează concluzia privind participarea efectivă a lui HUSSEIN ***** la organizarea deplasării.

O altă acțiune concretă de organizare rezultă din *declarațiile lui BARZAN Ali*, potrivit cărora *el și fratele său i-au transmis lui HUSSEIN ***** pașapoartele pentru deschiderea vizelor poloneze*. Această împrejurare este relevantă întrucât demonstrează că inculpatul a preluat asupra sa o parte din acțiunile necesare pentru continuarea deplasării celor două persoane.

Mai mult, *prin procesul-verbal de recunoaștere din 24.02.2015,* HUSSEIN ***** l-a recunoscut pe CALMUȚCHI Iurie drept persoana „*Andrei*" despre care menționase anterior, indicând că i-a transmis suma de 3 220 euro pentru perfectarea vizelor poloneze pentru BARZAN Ali și KAFAN Ali.

Această împrejurare este esențială pentru delimitarea rolului lui HUSSEIN *****, or acțiunile sale nu se opresc la intrarea celor doi cetățeni în Republica Moldova, ci continuă prin identificarea și contactarea unor persoane care urmau să contribuie la perfectarea documentelor necesare deplasării lor în Europa.

Prin urmare, latura obiectivă a faptei se caracterizează printr-o ***pluralitate de acte succesive, unite prin aceeași finalitate practică***.

La fel*, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 7629 din 17.10.2014* constituie o probă suplimentară care confirmă existența unei activități ce depășește cadrul unei simple relații familiale.

În cadrul examinării blocului de sistem ridicat de la domiciliul lui HUSSEIN ***** au fost identificate numeroase fișiere grafice care conțineau elemente ale datelor de identitate ale unor persoane, acte de identitate și permise de ședere ale unor cetățeni străini.

De asemenea, au fost identificate istorice ale comunicărilor prin Skype și Facebook, inclusiv comunicări dintre HUSSEIN ***** și BARZAN Ali în perioada relevantă cauzei.

Aceste date informatice au o valoare probatorie coroborativă, întrucât confirmă existența și continuitatea comunicării dintre inculpat și persoana care, în declarațiile sale, a indicat rolul lui HUSSEIN ***** în organizarea deplasării.

În același context se înscriu procesele-verbale de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 06.08.2014, 08.08.2014 și 13.08.2014.

Interceptarea din 06.08.2014 dintre HUSSEIN ***** și HEFEL Mohamed confirmă relația și comunicarea dintre cei doi inculpați în perioada relevantă. *Interceptările din 08.08.2014* dintre HUSSEIN ***** și BARZAN Ali, precum și alte persoane, sunt relevante pentru stabilirea preocupării inculpatului privind plecarea lui BARZAN Ali și a altor persoane peste hotarele Republicii Moldova. La rândul lor, *comunicările din 13.08.2014* confirmă existența unor raporturi financiare între HUSSEIN ***** și BARZAN Ali.

Colegiul penal subliniază că niciuna dintre aceste interceptări nu este apreciată separat ca probă suficientă pentru stabilirea tuturor elementelor infracțiunii. Valoarea lor rezultă din faptul că se coroborează cu înscrisurile, declarațiile, recipisa, datele informatice, polițele de asigurare și informațiile oficiale privind traversarea frontierei.

În aprecierea laturii obiective, Colegiul penal nu poate fragmenta artificial acțiunile inculpatului în acte independente și lipsite de legătură. Semnificația juridică a acestor acțiuni rezultă tocmai din succesiunea lor.

În speță, mecanismul probat cuprinde contactarea și menținerea legăturii cu cei doi cetățeni sirieni, primirea mijloacelor bănești, perfectarea invitațiilor, asigurarea documentelor necesare intrării, intrarea efectivă a celor două persoane în Republica Moldova, procurarea polițelor de asigurare pentru Polonia, transmiterea și utilizarea pașapoartelor în scopul obținerii vizelor, contactarea altor persoane pentru perfectarea documentelor, transmiterea către acestea a mijloacelor bănești și comunicarea ulterioară privind plecarea celor două persoane în Europa.

Privite separat, unele dintre aceste acțiuni ar putea avea o explicație aparent licită. Însă, privite în ansamblu, ele formează un ***lanț factual coerent***, în care fiecare acțiune reprezintă o verigă necesară sau utilă pentru realizarea deplasării urmărite.

Prin urmare, concluzia privind existența acțiunii de organizare nu se întemeiază pe o presupunere, ci pe coroborarea mai multor probe independente, care converg către aceeași situație de fapt.

În ceea ce îl privește pe ***HEFEL Mohamed*** *****, latura obiectivă trebuie analizată distinct, deoarece acesta nu este reținut ca persoană care ar fi realizat nemijlocit întregul mecanism de organizare, ci în calitate de ***complice***, în temeiul art.42 alin.(5) Cod penal.

Potrivit acestei norme, *complice este persoana care contribuie la săvârşirea infracţiunii prin sfaturi, indicaţii, informaţii, acordarea de mijloace sau instrumente ori înlăturarea obstacolelor*.

În consecinţă, pentru stabilirea laturii obiective a participaţiei lui HEFEL Mohamed nu este necesar să se demonstreze că acesta a realizat toate acţiunile efectuate de HUSSEIN *****. Este suficient să se stabilească existenţa unei ***contribuţii concrete, reale şi funcţional legate de realizarea infracţiunii principale***.

În speţă, o asemenea contribuţie rezultă, în primul rând, chiar din declaraţiile inculpatului HEFEL Mohamed. Acesta a recunoscut că, *în anul 2014, desfăşura activităţi în domeniul exportului şi că a efectuat invitaţii prin intermediul Biroului Migraţie şi Azil pentru persoane indicate de HUSSEIN *****. De asemenea, *a recunoscut că persoanele respective au intrat ulterior în Republica Moldova*.

Prin urmare, existenţa acţiunii materiale – ***perfectarea şi asigurarea documentelor de invitaţie*** – nu este contestată în esenţă de inculpat.

Ceea ce contestă acesta este semnificaţia juridică a acţiunii şi faptul că ar fi cunoscut scopul real al acesteia. Or, tocmai acest aspect trebuie analizat prin coroborarea declaraţiilor sale cu celelalte probe.

Respectiv, invitaţiile nu pot fi considerate simple acte formale, fără legătură cu migraţia celor două persoane.

Din informaţia Poliţiei de Frontieră rezultă că *KAFAN Ali ***** şi BARZAN Ali ***** au intrat efectiv în Republica Moldova*.

Totodată, ***martorul PALII Veaceslav*** a declarat că, *în urma verificărilor efectuate, s-a constatat că persoanele respective fuseseră invitate de firma reprezentată de inculpat*.

Prin urmare, există o legătură obiectivă între *documentele întocmite în cadrul S.R.L. „*****”, invitaţiile pentru cetăţenii sirieni şi intrarea acestora în Republica Moldova.* Această legătură este relevantă pentru stabilirea contribuţiei materiale a lui HEFEL Mohamed.

Colegiul penal ia act de declaraţia inculpatului HEFEL Mohamed potrivit căreia a efectuat în repetate rânduri invitaţii pentru cetăţeni străini şi că activitatea respectivă se înscria în domeniul său comercial. Această împrejurare, analizată izolată, nu este suficientă pentru a concluziona asupra complicităţii. Totuşi, în prezenta cauză, acţiunea lui HEFEL Mohamed nu poate fi examinată separat de restul mecanismului probat.

În special, trebuie avut în vedere că invitaţiile au fost perfectate pentru cele două persoane, persoanele respective au intrat efectiv în Republica Moldova, HUSSEIN ***** era persoana care menţinea legătura cu acestea, între HUSSEIN ***** şi HEFEL Mohamed exista comunicare telefonică, confirmată prin interceptarea din 06.08.2014, ulterior intrării, HUSSEIN ***** a întreprins acţiuni concrete pentru continuarea deplasării celor două persoane către Europa iar documentele şi comunicările ulterioare confirmă că deplasarea nu avea ca finalitate exclusivă şi reală rămânerea acestora în Republica Moldova în scopul desfăşurării unei activităţi economice.

Prin urmare, contribuţia lui HEFEL Mohamed trebuie apreciată ***în contextul întregului mecanism***, iar nu exclusiv prin explicaţia oferită de acesta cu privire la caracterul obişnuit al activităţii sale.

Din perspectiva laturii obiective a complicității, este relevant faptul că acțiunea lui HEFEL Mohamed a avut o funcție concretă în mecanismul de deplasare.

Prin perfectarea invitațiilor au fost create condițiile documentare pentru intrarea celor două persoane în Republica Moldova. Prin urmare, acțiunea inculpatului nu a rămas la nivelul unei intenții sau al unei simple comunicări, ci a produs un efect concret: *documentele au fost perfectate, iar persoanele indicate în acestea au intrat în Republica Moldova*. Faptul că HEFEL Mohamed nu a însoțit personal cetățenii sirieni, nu le-a procurat polițele de asigurare și nu a primit suma de 13 500 euro nu înlătură, prin sine, existența unei contribuții sub forma complicității.

Tocmai caracterul participației presupune că acțiunile diferiților participanți pot avea conținut și intensitate diferite, dar să fie orientate spre realizarea aceleiași infracțiuni. Art.41 Cod penal definește *participația* ca o cooperare cu intenție a două sau mai multor persoane la săvârșirea unei infracțiuni intenționate, iar art.42 enumeră formele participației, inclusiv complicitatea.

În speță, contribuția lui HEFEL Mohamed este una ***punctuală sub aspectul modalității de realizare, dar concretă sub aspectul efectului produs***, fiind legată de etapa documentară care a facilitat intrarea celor două persoane în Republica Moldova.

Colegiul penal reține că fiecare probă administrată confirmă o anumită verigă a mecanismului, iar împreună acestea formează o construcție probatorie coerentă.

Astfel, *declarațiile lui BARZAN Ali* stabilesc rolul lui HUSSEIN ***** în organizarea sosirii și plecării celor doi cetățeni, *confruntarea din 26.08.2014* concretizează transmiterea pașapoartelor, suma de 13 500 euro și destinația urmărită, *recipisa ridicată de la BARZAN Ali* confirmă material existența raportului financiar, *corespondența Facebook* confirmă transmiterea sumei de 1 500 euro pentru perfectarea invitațiilor, *informația Poliției de Frontieră* confirmă realizarea efectivă a intrării celor două persoane în Republica Moldova, *polițele de asigurare* confirmă întreprinderea unor acțiuni în vederea deplasării acestora către Polonia, *datele informatice* confirmă comunicarea dintre HUSSEIN ***** și BARZAN Ali, *recunoașterea lui CALMUȚCHI Iurie și declarațiile lui HUSSEIN* ***** confirmă existența contactului cu persoana „Andrei” și transmiterea sumei de 3 220 euro în legătură cu perfectarea vizelor, *interceptările telefonice* confirmă relațiile dintre HUSSEIN *****, HEFEL Mohamed și celelalte persoane relevante, *documentele S.R.L. „ *****” și declarațiile lui HEFEL Mohamed* confirmă contribuția acestuia la etapa documentară iar *declarațiile martorilor și înscrisurile oficiale* consolidează circumstanțele obiective rezultate din celelalte probe.

În acest context, Colegiul penal constată că probele nu sunt doar juxtapuse, ci ***se coroborează reciproc***, fiecare dintre acestea confirmând sau consolidând o anumită componentă a mecanismului probat.

Prin urmare, analizând în ansamblu probele administrate și raportându-le la conținutul normei de incriminare în vigoare la data faptelor, Colegiul penal ajunge la concluzia că acțiunile lui HUSSEIN ***** ***** au depășit cu mult cadrul unor acte ocazionale de ajutorare a unor rude.

Acesta a întreprins o serie de acțiuni concrete – primirea și transmiterea mijloacelor bănești, perfectarea și organizarea documentelor, primirea pașapoartelor, procurarea polițelor

de asigurare, contactarea unor persoane pentru obținerea vizelor și menținerea comunicării cu persoanele a căror deplasare era organizată – care, privite în ansamblu, constituie un mecanism unitar de ***organizare și facilitare a migrației***.

Totodată, în privința lui HEFEL Mohamed *****, probele demonstrează o contribuție materială concretă, constând în perfectarea și asigurarea documentelor de invitație prin care au fost create condițiile documentare pentru intrarea celor două persoane în Republica Moldova. Această contribuție se află în legătură obiectivă și funcțională cu acțiunile realizate de HUSSEIN *****.

Prin urmare, latura obiectivă a infracțiunii este realizată printr-o succesiune de acțiuni concrete de creare, asigurare și facilitare a condițiilor necesare deplasării celor doi cetățeni sirieni, iar rolurile inculpaților trebuie diferențiate potrivit contribuției efective a fiecăruia.

*În cazul lui HUSSEIN ***** *****, probele indică exercitarea unui rol activ și determinant în coordonarea și realizarea mai multor etape ale deplasării, în timp ce, *în cazul lui HEFEL Mohamed *****, acestea indică o contribuție punctuală la etapa documentară, compatibilă, sub aspect obiectiv, cu forma de participație a complicității.

Așadar, concluzia privind existența laturii obiective nu derivă din simplul fapt al intrării celor două persoane în Republica Moldova și nici din existența unor relații între inculpați și cetățenii sirieni, ci din ansamblul acțiunilor concrete probate – documentare, financiare, comunicaționale și logistice – care, privite în succesiunea lor temporală și funcțională, demonstrează existența unui mecanism organizat de facilitare a deplasării acestora.

19. *În ceea ce privește circumstanța calificativă prevăzută de **art.362/1 alin.(2) lit.b) Cod penal***, constând în *săvârșirea acțiunilor asupra a două sau mai multor persoane*, Colegiul penal constată că aceasta este pe deplin confirmată prin materialul probator administrat în cauză.

În speță, persoanele în privința cărora au fost întreprinse acțiunile de organizare a migrației au fost identificate în mod concret ca fiind cetățenii sirieni ***BARZAN Ali ***** și KAFAN Ali *****. Identitatea acestora rezultă din documentele administrate în cauză, inclusiv copiile pașapoartelor, polițele de asigurare emise pe numele lor, informația Poliției de Frontieră privind traversarea frontierei de stat, precum și din declarațiile lui BARZAN Ali și din celelalte probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanță.

Astfel, nu ne aflăm în situația unei persoane generice sau nedeterminate, ci în prezența *a două persoane concret individualizate*, fiecare dintre acestea constituind obiectul acțiunilor imputate inculpaților.

În particular, informația Poliției de Frontieră confirmă că KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali ***** au intrat în Republica Moldova la 04.04.2014 prin PTF Aeroport. Totodată, procesul-verbal de examinare a documentelor din 12.08.2014 confirmă existența în pașapoartele celor doi a vizelor de intrare în Republica Moldova și a documentelor privind prelungirea termenului de ședere.

Această împrejurare prezintă relevanță întrucât demonstrează că acțiunile imputate nu au avut ca obiect o singură persoană, ci au vizat concomitent *doi cetățeni străini determinați.*

Mai mult, caracterul distinct al acțiunilor întreprinse în privința fiecăruia rezultă și din probele referitoare la documentarea deplasării.

Astfel, polițele de asigurare nr. *****și nr. *****au fost eliberate separat pe numele lui *KAFAN Ali și BARZAN Ali*, iar procesul-verbal de examinare din 28.07.2014 confirmă că acestea erau destinate deplasării în Polonia.

De asemenea, *declarațiile lui BARZAN Ali*, consemnate în cadrul confruntării cu HUSSEIN *****, se referă în mod expres atât la propria deplasare, cât și la deplasarea fratelui său, KAFAN Ali, indicând că HUSSEIN ***** urma să organizeze plecarea ***ambilor*** în Germania.

În același sens, suma de 13 500 euro, potrivit probelor administrate, era legată de organizarea plecării lui BARZAN Ali și KAFAN Ali, iar suma de 1 500 euro era transmisă pentru perfectarea invitațiilor pentru ambele persoane.

Prin urmare, probele demonstrează că activitatea inculpatului HUSSEIN ***** nu a fost orientată către realizarea migrației unei singure persoane, ci către deplasarea a două persoane distincte, care urmau să beneficieze în mod concomitent de acțiunile de organizare.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră că este realizat primul indice calificativ prevăzut de art.362/1 alin.(2) lit.b) Cod penal – ***„acțiuni săvârșite asupra a două sau mai multor persoane”***.

Este relevant că această circumstanță calificativă se referă la *numărul persoanelor asupra cărora se răsfrânge activitatea de organizare*, iar în prezenta cauză existența a două persoane este demonstrată printr-un ansamblu de probe concordante și independente.

20. *În ceea ce privește cel de-al doilea indice calificativ, prevăzut de* ***art.362/1 alin.(2) lit.c) Cod penal***, respectiv *săvârșirea acțiunilor de către două sau mai multe persoane*, Colegiul penal reține că și această circumstanță rezultă din ansamblul probator administrat în cauză.

În acest caz, însă, trebuie făcută o distincție esențială între numărul persoanelor asupra cărora se răsfrânge infracțiunea și numărul persoanelor care participă la realizarea acesteia.

Dacă primul indice calificativ este determinat de existența celor doi cetățeni sirieni – BARZAN Ali și KAFAN Ali – cel de-al doilea indice presupune stabilirea faptului că mecanismul infracțional *a fost realizat prin contribuția* ***a cel puțin două persoane care au cooperat la realizarea acțiunilor de organizare***.

În prezenta cauză, acest aspect rezultă, în primul rând, din contribuția distinctă a inculpaților HUSSEIN ***** ***** și HEFEL Mohamed *****.

Probele administrate demonstrează că acțiunile acestora nu au fost independente și întâmplătoare, ci s-au înscris în același mecanism infracțional.

Astfel, *în timp ce HUSSEIN ***** a întreprins acțiuni privind contactarea celor doi cetățeni sirieni, primirea mijloacelor bănești, perfectarea documentelor, procurarea polițelor de asigurare, transmiterea pașapoartelor și organizarea continuării deplasării acestora spre Europa, *HEFEL Mohamed* a contribuit la etapa documentară prin perfectarea invitațiilor care au permis crearea condițiilor necesare intrării celor doi cetățeni în Republica Moldova. Prin urmare, contribuțiile celor doi inculpați se completează obiectiv.

Acțiunile lui HEFEL Mohamed au asigurat o verigă documentară a mecanismului, în timp ce acțiunile lui HUSSEIN ***** au cuprins o serie mai largă de acte de coordonare și realizare a deplasării. Această distribuire a acțiunilor nu exclude caracterul plural al

participației. Dimpotrivă, demonstrează că realizarea mecanismului nu a depins de acțiunea unei singure persoane.

Un element probator important în acest sens îl constituie *procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 06.08.2014*, dintre HUSSEIN ***** și HEFEL Mohamed, împreună cu stenograma anexată. Această probă confirmă că cei doi inculpați se cunoșteau și comunicau telefonic în perioada relevantă cauzei. Desigur, simplul fapt al existenței unei comunicări telefonice între două persoane nu poate demonstra, prin el însuși, existența participației penale. Însă, în prezenta cauză, această comunicare trebuie apreciată în coroborare cu faptul că HEFEL Mohamed a recunoscut că a perfectat invitațiile pentru persoanele indicate de HUSSEIN *****, iar probele obiective confirmă că persoanele respective au intrat ulterior în Republica Moldova.

Prin urmare, comunicarea telefonică nu este analizată izolat, ci reprezintă o verigă suplimentară care leagă *persoana care coordona deplasarea – HUSSEIN ***** – de persoana care a asigurat componenta documentară –* ***HEFEL Mohamed***.

În acest context Colegiul reține că *HEFEL Mohamed a declarat că* a efectuat invitațiile în cadrul activității sale comerciale și că, în mod obișnuit, proceda astfel pentru persoane care intenționau să vină în Republica Moldova.

Colegiul penal nu contestă faptul că perfectarea unei invitații poate reprezenta, în anumite circumstanțe, o activitate licită. Totuși, pentru aprecierea indicelui calificativ prevăzut de art.362/1 alin.(2) lit.c) Cod penal, *relevantă este contribuția concretă pe care această acțiune a avut-o* ***în cadrul mecanismului infracțional concret reținut în cauză***, or, aici, invitațiile nu au rămas acte fără efect. Ele au fost perfectate pentru BARZAN Ali și KAFAN Ali, iar informația Poliției de Frontieră confirmă că aceste persoane au intrat efectiv în Republica Moldova.

Mai mult, acțiunea lui HEFEL Mohamed se corelează temporal și factual cu acțiunile întreprinse de HUSSEIN *****, care ulterior a continuat să organizeze deplasarea celor doi către Europa. Prin urmare, contribuția lui HEFEL Mohamed a fost una materială și funcțională, iar nu pur formală.

Colegiul penal reține că pentru existența circumstanței „*săvârşite de două sau mai multe persoane*” nu este necesar ca fiecare participant să realizeze integral conduita descrisă de norma de incriminare. Dimpotrivă, în cazul participației, contribuțiile persoanelor pot fi diferite ca natură și intensitate, fiind însă necesar ca acestea să fie îndreptate spre realizarea aceleiași infracțiuni.

În cauza examinată, contribuția lui HUSSEIN ***** și cea a lui HEFEL Mohamed prezintă tocmai un asemenea caracter complementar. ***HUSSEIN ***** a realizat și coordonat o serie de acțiuni privind deplasarea celor doi cetățeni sirieni, inclusiv relația cu aceștia, primirea banilor, documentele de călătorie, polițele de asigurare și tentativa de obținere a vizelor pentru continuarea deplasării, iar ***HEFEL Mohamed***, la rândul său, a asigurat componenta documentară privind invitațiile în baza cărora cele două persoane au putut intra în Republica Moldova.

Astfel, acțiunile celor doi nu sunt doar cronologic apropiate, ci prezintă o ***legătură funcțională***: documentele asigurate prin contribuția lui HEFEL Mohamed au servit etapei de

intrare în Republica Moldova, iar acțiunile lui HUSSEIN ***** au asigurat și continuat mecanismul de deplasare a aceloraşi persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal constată că acțiunile au fost săvârșite *de două sau mai multe persoane*, fiind întrunit indicele calificativ prevăzut de art.362/1 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Colegiul penal subliniază că cele două circumstanțe calificative nu se confundă și trebuie analizate autonom.

Prima circumstanță –***„asupra a două sau mai multor persoane”***– este determinată de numărul persoanelor asupra cărora s-au răsfrânt acțiunile de organizare și este demonstrată prin identificarea lui *BARZAN Ali ***** și KAFAN Ali ***** ca persoane vizate de mecanismul organizat.

Cea de-a doua circumstanță –***„de către două sau mai multe persoane”***– este determinată de pluralitatea participanților la realizarea mecanismului și este demonstrată prin contribuțiile distincte, dar interdependente, ale lui *HUSSEIN ***** ***** și HEFEL Mohamed *****. Prin urmare, în cauză există o dublă pluralitate, pluralitate de destinatari ai acțiunilor – două persoane și pluralitate de participanți la acțiuni – cel puțin două persoane**.** Această dublă pluralitate rezultă din probe concrete și nu este dedusă exclusiv din calificarea juridică formulată de acuzare.

21. ***În ceea ce privește agravanta prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.a) Cod penal, constând în săvârșirea acțiunilor de organizare a migrației ilegale de către un grup criminal organizat sau de către o organizație criminală***, Colegiul penal consideră necesar să reexamineze această chestiune prin prisma indicațiilor instanței de casare, a conținutului concret al învinuirii formulate prin rechizitoriu, precum și a întregului material probator administrat în cauză.

Instanța de apel reține de la început că indicațiile instanței de casare urmează a fi respectate și analizate în mod efectiv, motiv pentru care Colegiul va examina distinct împrejurările invocate în susținerea existenței pretinsului grup criminal organizat, respectiv ordonanța de disjungere din 25.05.2015, declarațiile martorului Ali BARZAN, existența unor persoane nestabilite și susținerea potrivit căreia organizarea migrației ilegale s-ar fi realizat în două etape.

Totodată, această analiză nu poate fi desprinsă de limitele învinuirii formulate față de inculpatul HUSSEIN ***** ***** și de cerințele legale ale art.46 Cod penal.

Potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, *calificarea infracțiunii reprezintă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte dintre semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de legea penală*. Prin urmare, reținerea unei circumstanțe agravante nu poate fi întemeiată pe o apreciere generală asupra caracterului coordonat al activității inculpatului sau pe simpla existență a mai multor persoane care au avut anumite contribuții la realizarea faptei. Este necesar ca toate semnele juridice care definesc circumstanța agravantă să fie constatate în baza probelor administrate.

În acest sens, faptul că o infracțiune a fost realizată prin contribuția mai multor persoane reprezintă o împrejurare distinctă de problema dacă aceste persoane au constituit, în sens juridic, un grup criminal organizat.

Potrivit art.43 Cod penal, *în funcție de gradul de coordonare a acțiunilor participanților, legea distinge între participația simplă, participația complexă, grupul criminal organizat și organizația criminală*. Această clasificare nu este una pur formală, ci exprimă o diferențiere juridică a formelor de participare, în funcție de intensitatea legăturii și de gradul de organizare dintre participanți.

Astfel, potrivit art.45 Cod penal, *participația complexă presupune contribuția participanților în calitate de autor, organizator, instigator sau complice*, iar potrivit art.46 Cod penal, *grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni*.

Rezultă, așadar, că pentru existența grupului criminal organizat sunt necesare elemente care depășesc cadrul unei simple cooperări la săvârșirea unei infracțiuni concrete, respectiv: ***existența unei reuniuni de persoane***, ***caracterul stabil al acestei reuniuni***, ***organizarea prealabilă a persoanelor*** și ***orientarea acestei reuniuni spre comiterea uneia sau mai multor infracțiuni***.

Totodată, pentru reținerea acestei forme de participație nu este suficientă existența obiectivă a unei reuniuni stabile și organizate de persoane, *ci este necesar ca inculpatul să fi cunoscut existența unei asemenea structuri și să fi acționat în cadrul acesteia*, *cu reprezentarea apartenenței sale la grup și a caracterului organizat al activității desfășurate*. Or, în prezenta cauză nu au fost stabilite probe din care să rezulte că HUSSEIN ***** ***** ar fi cunoscut existența unei structuri criminale stabile și că ar fi acționat în cadrul acesteia, în executarea unei rezoluții infracționale proprii grupului, distinctă de realizarea faptelor concrete imputate.

Prin urmare, ***nu orice pluralitate de participanți constituie grup criminal organizat***, *după cum nici orice înțelegere prealabilă dintre două persoane pentru realizarea unei infracțiuni concrete nu dobândește, prin aceasta, caracterul unei asemenea structuri*. În cauza de față, această distincție prezintă o importanță determinantă.

Din conținutul rechizitoriului rezultă că lui HUSSEIN ***** ***** i se impută faptul că, în perioada februarie-iulie 2014, urmărind obținerea unui folos financiar, ar fi organizat migrația ilegală a cetățenilor sirieni KAFAN Ali ***** și BARZAN Ali *****, acționând împreună și de comun acord cu CALMUȚCHI Iurie *****, HEFEL Mohamed *****, S.R.L. „*****” și „alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală”.

Totodată, rechizitoriul descrie succesiv anumite acțiuni atribuite fiecărei persoane: întocmirea invitațiilor fictive, transmiterea acestora, perfectarea unor acte, întâlnirea și cazarea persoanelor, comunicarea cu acestea, obținerea unor sume de bani, precum și încercarea de organizare a obținerii vizelor pentru deplasarea în Germania.

Prin urmare, *chiar modul în care acuzarea a descris fapta demonstrează existența unor contribuții individualizate ale unor persoane diferite la realizarea unei activități infracționale concrete*. Însă ***acuzarea nu a descris, în mod concret***, existența unei structuri distincte – anterioare și stabile – în cadrul căreia aceste persoane ar fi fost reunite pentru desfășurarea unei activități infracționale.

În particular, *învinuirea formulată față de HUSSEIN ***** ***** **nu stabilește** momentul constituirii* pretinsului grup criminal organizat, *persoanele care l-ar fi constituit*, împrejurările concrete în care *acestea s-ar fi reunit*, *caracterul stabil* al acestei reuniuni,

existența unei organizări prealabile, *scopul preexistent* al constituirii grupului, *raporturile dintre membrii pretinsului grup*, *rolurile* acestora în cadrul unei structuri organizate, *modul de coordonare a activității, existența unei repartizări stabile a funcțiilor* precum și *existența unei înțelegeri* privind comiterea uneia sau mai multor infracțiuni în cadrul grupului.

Aceste omisiuni nu sunt lipsite de relevanță, întrucât tocmai asemenea împrejurări permit delimitarea dintre o participație la o infracțiune concretă și o reuniune stabilă de persoane organizată în prealabil în scop infracțional. Nu este suficient, prin urmare, ca rechizitoriul să indice că *inculpatul a acționat „împreună și de comun acord" cu alte persoane*. O asemenea formulare descrie existența unei cooperări, însă nu demonstrează, prin ea însăși, natura juridică a acestei cooperări.

Colegiul penal acordă o importanță deosebită și faptului că aceeași situație de fapt descrisă în rechizitoriu a fost încadrată juridic diferit în privința celorlalte persoane.

Astfel, CALMUȚCHI Iurie ***** a fost învinuit în temeiul art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, iar HEFEL Mohamed ***** – în temeiul art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal. Cu alte cuvinte, deși în descrierea faptelor se menționează în privința acestora acțiuni „*împreună și de comun acord*" cu HUSSEIN ***** ***** și alte persoane, ***acuzarea nu a reținut față de aceștia circumstanța privind săvârșirea infracțiunii de către un grup criminal organizat sau de către o organizație criminală***.

Desigur, Colegiul nu pierde din vedere că, în principiu, aceeași circumstanță agravantă poate fi reținută în sarcina unui participant chiar dacă nu este reținută în sarcina altuia, în funcție de probele și rolul concret al fiecăruia. Însă, în speță, această împrejurare are o altă semnificație: *acuzarea nu a identificat în mod concret existența unei structuri criminale și nici nu a explicat de ce persoanele indicate în rechizitoriu ar forma un asemenea grup*, iar nu pur și simplu participanți diferiți la aceeași faptă. Or, ***nu poate fi suficientă simpla enumerare*** a unor persoane pentru a transforma raporturile dintre acestea într-o structură criminală organizată.

În același context, Colegiul reține că acuzarea nu a individualizat nici rolul concret pe care l-ar fi avut fiecare persoană în cadrul pretinsului grup criminal organizat.

Din rechizitoriu rezultă că HEFEL Mohamed ***** ar fi întocmit invitațiile fictive și ar fi utilizat în acest scop calitatea de administrator al S.R.L. „*****", în timp ce CALMUȚCHI Iurie ***** ar fi fost solicitat ulterior pentru perfectarea unor documente și obținerea vizelor. Prin urmare, ceea ce rezultă din acuzație este mai curând o succesiune de contribuții concrete, realizate de persoane diferite în anumite momente ale activității infracționale, decât existența unei structuri prestabilite în cadrul căreia fiecare participant să fi avut un rol stabil și determinat.

Această diferență este esențială, or *o diviziune de fapt a unor acțiuni într-o infracțiune* concretă ***nu se confundă cu diviziunea funcțională a atribuțiilor într-un grup criminal organizat.***

În prima situație, *persoanele pot coopera pentru realizarea unei fapte determinate*; ***în cea de-a doua, există o structură stabilă, organizată anterior, în cadrul căreia rolurile sunt integrate într-un mecanism criminal***. În cauza examinată nu s-a demonstrat existența acestei din urmă situații.

În ceea ce privește indicația instanței de casare referitoare la faptul că „*organizarea migrației ilegale era înfăptuită în două etape*”, Colegiul apreciază că și această împrejurare trebuie analizată prin prisma cerințelor art.46 Cod penal.

Prima etapă, potrivit acuzației, a constat în organizarea intrării celor doi cetățeni sirieni pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv prin perfectarea invitațiilor fictive, *iar ulterior* au fost întreprinse acțiuni în vederea organizării deplasării acestora spre Germania. Însă *existența a două sau mai multe etape* ale unei infracțiuni ***nu dovedește existența unui grup criminal organizat***.

Etapele descrise în rechizitoriu reprezintă modalități succesive de realizare a aceleiași rezoluții infracționale imputate lui HUSSEIN ***** *****. Pentru ca acestea să dobândească relevanță în sensul art.46 Cod penal, ***ar fi trebuit demonstrat că persoanele care au participat la aceste etape erau reunite anterior într-o structură stabilă și că acționau în cadrul acesteia***. Or, complexitatea mecanismului de executare a unei infracțiuni nu este echivalentă cu existența unui grup criminal organizat.

Nici faptul că activitatea descrisă în rechizitoriu s-a întins pe o perioadă de câteva luni – februarie-iulie 2014 – nu poate conduce, prin el însuși, la o concluzie diferită. Durata în timp a acțiunilor infracționale și stabilitatea grupului criminal organizat sunt două împrejurări juridice distincte.

Pentru existența grupului ***este necesar ca stabilitatea să caracterizeze reuniunea persoanelor,*** *nu doar durata în timp a executării unei anumite infracțiuni*. În speță, nu există probe suficiente care să demonstreze că persoanele menționate în rechizitoriu au format, încă anterior realizării acțiunilor concrete, o reuniune stabilă destinată activității infracționale.

Instanța de apel va examina în continuare argumentul referitor la ordonanța din 25.05.2015 prin care s-a dispus disjungerea unei cauze penale în privința unor persoane nestabilite de organul de urmărire penală.

Colegiul nu contestă existența acestei ordonanțe și nici faptul că organul de urmărire penală a continuat investigarea unor persoane în privința cărora existau suspiciuni privind implicarea în organizarea migrației ilegale. Însă disjungerea unei cauze penale nu constituie, prin ea însăși, dovada juridică a existenței unui grup criminal organizat.

Ordonanța de disjungere demonstrează că organul de urmărire penală a identificat necesitatea investigării separate a unor fapte sau persoane, însă nu stabilește, cu valoare probatorie definitivă, că persoanele respective constituiau o „reuniune stabilă” în sensul art.46 Cod penal.

Cu atât mai mult, simpla menționare a unor „*persoane nestabilite*” nu permite instanței să stabilească nici componența grupului, nici momentul constituirii acestuia, nici rolurile membrilor, nici caracterul stabil al reuniunii. ***În caz contrar, s-ar ajunge la o concluzie incompatibilă cu principiile calificării juridice,*** în sensul că *orice cauză penală în care organul de urmărire penală indică existența unor persoane neidentificate ar putea fi transformată, prin simpla referire la acestea, într-o cauză privind un grup criminal organizat*. O asemenea interpretare ar substitui însă cerința legală a dovedirii grupului prin simpla presupunere a existenței acestuia. Or, persoanele nestabilite nu pot fi tratate, în scopul agravării răspunderii penale a inculpatului, ca membri ai unui grup criminal organizat doar în baza faptului că organul de urmărire penală presupune existența lor.

Pentru o asemenea concluzie este necesar ca probele să permită identificarea, cel puțin prin date obiective și verificabile, a existenței reuniunii, a legăturii dintre membri și a caracterului organizat și stabil al acesteia, or în prezenta cauză, asemenea date nu au fost stabilite.

Aceeași concluzie se impune și în privința declarației martorului Ali BARZAN, potrivit căreia organizarea migrației ilegale era realizată de o persoană pe nume „*****”. Colegiul ia act de această probă și nu o ignore, totodată, chiar dacă declarația martorului este apreciată ca veridică și coroborată cu celelalte probe în ceea ce privește implicarea lui HUSSEIN ***** ***** în organizarea migrației, aceasta demonstrează, cel mult, *identificarea unei persoane despre care martorul a perceput că avea un rol în organizarea deplasării*. Însă identificarea unui presupus organizator nu este echivalentă cu identificarea unui grup criminal organizat.

Declarația nu oferă, prin ea însăși, date cu privire la cine erau membrii grupului, când s-au reunit, în ce împrejurări s-au organizat, care era structura grupului, care erau rolurile membrilor, dacă reuniunea era stabilă, ce alte infracțiuni urmau să fie comise de această reuniune, care era legătura organizatorică dintre HUSSEIN ***** ***** și celelalte persoane.

Prin urmare, această probă poate avea relevanță pentru autorul sau organizatorul unei anumite activități, dar nu este suficientă pentru a demonstra circumstanța agravantă prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.a) Cod penal. Mai mult, chiar din materialul acuzării rezultă că persoanele cu care HUSSEIN ***** ***** ar fi interacționat nu formează un cerc constant și stabil.

Astfel, într-o etapă este menționat HEFEL Mohamed *****, care ar fi întocmit invitațiile fictive, ulterior este menționat CALMUȚCHI Iurie *****, căruia HUSSEIN ***** ***** i-ar fi solicitat organizarea obținerii vizelor, în anumite acțiuni sunt menționate alte persoane nestabilite. Această succesiune de persoane și acțiuni poate demonstra existența unor relații de colaborare determinate de realizarea unor acte concrete, însă nu permite identificarea unei reuniuni stabile în sensul art.46 Cod penal. Dimpotrivă, schimbarea persoanelor implicate în diferite etape și lipsa unor date privind existența unei structuri comune preconstituite constituie un argument suplimentar împotriva concluziei că aceste persoane ar fi constituit un grup criminal organizat.

În aceeași ordine de idei, faptul că HUSSEIN ***** ***** l-a solicitat pe HEFEL Mohamed ***** să întocmească invitațiile fictive sau că ulterior a apelat la CALMUȚCHI Iurie ***** pentru perfectarea unor acte nu demonstrează că aceștia făceau parte dintr-o structură criminală stabilă. Asemenea acțiuni pot fi juridic apreciate prin prisma formelor de participație prevăzute de art.42 și 45 Cod penal.

Este relevant, în același context, faptul că legiuitorul a distins în mod expres între săvârșirea infracțiunii de către două sau mai multe persoane și săvârșirea acesteia de către un grup criminal organizat sau de către o organizație criminală. Prin urmare, *constatarea existenței unei pluralități de participanți nu permite, prin ea însăși, concluzia existenței unui grup criminal organizat, fără stabilirea elementelor suplimentare care caracterizează această formă de participație*. Dacă simpla pluralitate a persoanelor implicate în realizarea unei infracțiuni ar fi suficientă pentru reținerea grupului criminal organizat, distincția

instituită de legiuitor între aceste forme de participație și circumstanțele agravante corespunzătoare ar fi lipsită de efect juridic.

În special, potrivit art.42 alin. (5) Cod penal, *complicele este persoana care contribuie la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, informații, acordare de mijloace sau instrumente ori prin înlăturarea obstacolelor.* Prin urmare, o persoană poate contribui efectiv și conștient la săvârșirea unei infracțiuni, cunoscând scopul acesteia și acționând în coordonare cu autorul, ***fără ca prin aceasta să devină membru al unui grup criminal organizat***. Această distincție este fundamentală în cauza de față.

În ceea ce privește persoana juridică S.R.L. „*****”, împrejurarea că aceasta a fost implicată prin acțiunile administratorului său în perfectarea unor invitații și acte nu modifică concluzia de mai sus. Din însăși învinuirea formulată rezultă că *persoana juridică este considerată complice*, prin acțiunile administratorului său, iar nu membru al unui grup criminal organizat. Prin urmare, implicarea persoanei juridice în anumite acte concrete nu poate fi utilizată, în lipsa altor probe, pentru a completa artificial elementele grupului criminal organizat.

Colegiul penal consideră necesar să se refere și la limitele în care instanța poate examina acuzația.

Potrivit art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, *judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*. Totodată, art.326 Cod de procedură penală reglementează *procedura modificării acuzării în sensul agravării acesteia, atunci când probele cercetate în ședința de judecată demonstrează incontestabil săvârșirea unei infracțiuni mai grave*.

Instanța nu este împiedicată să interpreteze juridic probele administrate și să verifice dacă fapta descrisă în rechizitoriu întrunește sau nu elementele unei agravante. Însă instanța nu poate substitui acuzarea, completând ulterior elementele esențiale ale unei acuzații mai grave care nu au fost concretizate.

În speță, ***pentru a reține grupul criminal organizat,*** ar fi necesară identificarea și demonstrarea unor circumstanțe suplimentare: *constituirea grupului, stabilitatea reuniunii, organizarea prealabilă, membrii, legăturile dintre aceștia și scopul infracțional al structurii*. Or, asemenea circumstanțe nu pot fi create prin interpretare judiciară dacă ele nu rezultă din acuzația formulată și din probele administrate.

Colegiul subliniază că această concluzie nu reprezintă o negare a existenței unei activități coordonate între mai multe persoane. Dimpotrivă, Colegiul recunoaște că materialul probator demonstrează existența unor relații și contribuții reciproce între HUSSEIN ***** *****, HEFEL Mohamed *****, CALMUȚCHI Iurie ***** și alte persoane în vederea realizării anumitor acțiuni privind deplasarea celor doi cetățeni sirieni. *Însă problema juridică nu este dacă aceste persoane au colaborat*, ***ci dacă ele au constituit o reuniune stabilă de persoane, organizată în prealabil pentru comiterea uneia sau mai multor infracțiuni***, iar această din urmă împrejurare nu a fost demonstrată.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că argumentele indicate de instanța de casare – disjungerea cauzei penale, declarația martorului Ali BARZAN și existența unor persoane nestabilite – au fost examinate și nu conduc la o altă concluzie juridică.

Aceste împrejurări pot confirma existența unor persoane suplimentare implicate sau investigate, precum și existența unei activități infracționale coordonate, însă nu probează elementul calitativ distinct al grupului criminal organizat – *stabilitatea și organizarea prealabilă a reuniunii*.

Tot astfel, împrejurarea că activitatea migrațională s-ar fi realizat în două etape nu demonstrează existența grupului, *ci descrie modalitatea succesivă* în care au fost realizate acțiunile imputate.

În acest context, Colegiul consideră că a admite existența grupului criminal organizat exclusiv în baza faptului că au participat mai multe persoane, unele dintre acestea au acționat „împreună și de comun acord", au existat persoane nestabilite, activitatea s-a desfășurat în mai multe etape și anumite persoane au avut contribuții diferite, ar însemna să se confunde participația complexă cu grupul criminal organizat, contrar diferențierii exprese efectuate de legiuitor între formele de participație. Or, tocmai existența acestei diferențieri impune ca instanța să identifice elementul suplimentar care transformă o pluralitate de participanți într-o structură criminală stabilă. În prezenta cauză, acest element suplimentar nu a fost demonstrat.

Nici existența unei organizații criminale, în sensul art.47 Cod penal, nu poate fi reținută. Potrivit legii, *organizația criminală presupune o reuniune de grupuri criminale organizate într-o comunitate stabilă, caracterizată prin diviziunea funcțiilor de administrare, asigurare și executare a intențiilor criminale*.

În condițiile în care nu a fost demonstrată existența grupului criminal organizat, cu atât mai puțin poate fi constatată existența unei organizații criminale.

În concluzie, examinând cumulativ *conținutul concret al învinuirii formulate prin rechizitoriu, dispozițiile art.42, 43, 45 și 46 Cod penal, contribuțiile concrete atribuite lui HEFEL Mohamed *****, CALMUȚCHI Iurie ***** și altor persoane, lipsa individualizării componenței pretinsului grup, lipsa stabilirii momentului și modului constituirii acestuia, lipsa datelor privind caracterul stabil al reuniunii, lipsa unei repartizări stabile a funcțiilor, lipsa identificării unei organizări prealabile pentru comiterea uneia sau mai multor infracțiuni, împrejurarea că față de ceilalți participanți nu a fost reținută aceeași formă calificată, ordonanța de disjungere din 25.05.2015, declarațiile martorului Ali BARZAN, împrejurarea referitoare la pretinsele două etape ale organizării migrației precum și limitele învinuirii prevăzute de art.325 Cod de procedură penală*, ***Colegiul penal constată că nu a fost demonstrată existența unei reuniuni stabile de persoane, organizate în prealabil pentru comiterea uneia sau mai multor infracțiuni, din care să fi făcut parte HUSSEIN ***** *****.***

Prin urmare, faptul că inculpatul HUSSEIN ***** ***** a solicitat anumite acțiuni altor persoane, că a colaborat cu HEFEL Mohamed *****, că ulterior a apelat la CALMUȚCHI Iurie ***** și că în realizarea anumitor acte au fost implicate și alte persoane, inclusiv persoane nestabilite, poate caracteriza modalitatea concretă de realizare a infracțiunii și forma participației, dar nu este suficient pentru a transforma această cooperare într-un grup criminal organizat.

În lipsa dovezilor privind existența unei structuri stabile, preconstituită, cu o organizare proprie și cu o rezoluție infracțională care să caracterizeze însăși reuniunea persoanelor, ***agravanta prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.a) Cod penal nu poate fi reținută***.

Colegiul penal reține, totodată, că principiul calificării exacte a faptei impune ca orice circumstanță care agravează răspunderea penală să fie demonstrată prin probe și să corespundă în mod efectiv elementelor prevăzute de norma penală. În prezenta cauză, probele demonstrează existența unei activități infracționale realizate prin contribuția mai multor persoane, însă nu demonstrează acel element calitativ suplimentar care este necesar pentru calificarea acesteia ca activitate a unui grup criminal organizat.

În consecință, instanța de fond a procedat corect atunci când a exclus din încadrarea juridică a faptei imputate lui HUSSEIN ***** ***** agravanta prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.a) Cod penal – „*săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală*".

Soluția instanței de fond în această parte urmează a fi menținută, întrucât, în raport cu totalitatea probelor administrate, nu s-a confirmat existența unei reuniuni stabile de persoane organizate în prealabil pentru comiterea uneia sau mai multor infracțiuni, iar simpla cooperare dintre mai multe persoane la realizarea faptelor concrete imputate nu este suficientă pentru reținerea agravantei.

22. ***Subsecvent, Colegiul penal va examina legalitatea concluziei instanței de fond prin care s-a constatat că suma de 256 635 lei, imputată lui HUSSEIN ***** ***** drept prejudiciu rezultat din organizarea migrației ilegale, nu mai întrunește condiția privind existența daunelor în proporții deosebit de mari, prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal.***

Colegiul constată că, sub acest aspect, *instanța de fond a pornit de la o interpretare eronată a mecanismului legal de determinare a proporțiilor deosebit de mari*, întrucât a raportat cuantumul prejudiciului la salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2021, respectiv la suma de 8 716 lei, și nu la salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul în care a fost săvârșită fapta.

Or, din conținutul învinuirii rezultă că faptele imputate inculpatului au fost săvârșite în anul ***2014***, iar potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1000 din 13 decembrie 2013, cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2014 a fost stabilit în mărime de 4 225 lei. Acest cuantum este confirmat și în jurisprudența Curții Constituționale, care face expres referire la Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 13 decembrie 2013 și la salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2014 în mărime de 4 225 lei.

În consecință, dacă la determinarea proporțiilor deosebit de mari se aplică pragul de 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, astfel cum prevedea art.126 alin.(1/1) Cod penal, în redacția relevantă pentru cauza examinată, calculul urmează a fi efectuat prin raportare la cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul **2014**, și nu la cel stabilit pentru anul în care cauza a fost soluționată.

Astfel 4 225 lei × 40 = 169 000 lei, prin urmare, pragul legal al proporțiilor deosebit de mari pentru anul 2014 constituia *169 000 lei*, iar suma de ***256 635 lei***, imputată inculpatului cu titlu de prejudiciu, depășește acest prag cu 87 635 lei. În aceste condiții, concluzia instanței de fond potrivit căreia suma de 256 635 lei nu mai constituie, la momentul adoptării sentinței, proporții deosebit de mari, ca urmare a raportării acesteia la salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2021, nu poate fi susținută.

Colegiul reține că problema juridică esențială nu constă în compararea succesivă a cuantumurilor salariului mediu pe economie din anii ulteriori săvârșirii faptei, ci în identificarea criteriului legal aplicabil pentru determinarea proporțiilor.

Or, art.126 alin.(1/1) Cod penal, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 207 din 29 iulie 2016, stabilește în mod expres că proporțiile deosebit de mari se determină în funcție de *40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârşirii faptei*. Acest mecanism legislativ a fost analizat și de Curtea Constituțională, care a reținut în mod expres că opțiunea legislativă este raportată la salariul mediu lunar pe economie prognozat stabilit prin hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Prin urmare, *momentul săvârşirii faptei* reprezintă reperul temporal stabilit de legiuitor pentru identificarea cuantumului salariului mediu prognozat relevant în vederea determinării proporțiilor.

Aceeași interpretare rezultă și din jurisprudența Curții Supreme de Justiție, în care, la examinarea proporțiilor prevăzute de art.126 Cod penal, cuantumul prejudiciului este raportat la salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul în care a fost săvârșită fapta, stabilit prin hotărârea Guvernului corespunzătoare acelui an. Prin urmare, nu poate fi acceptată substituirea cuantumului salariului mediu prognozat pentru anul 2014 cu cel stabilit pentru anul 2021, întrucât o asemenea abordare modifică reperul temporal expres prevăzut de norma penală.

În aceste condiții, nu poate fi reținut nici raționamentul instanței de fond potrivit căruia majorarea ulterioară a salariului mediu pe economie ar reprezenta, în mod automat, o lege penală mai favorabilă, care ar impune înlăturarea agravantei. Art.10 Cod penal privind aplicarea legii penale mai favorabile nu poate fi interpretat în sensul că, pentru fiecare an în care se soluționează cauza penală, instanța ar urma să înlocuiască valoarea salariului mediu prognozat stabilită pentru anul săvârșirii faptei cu valoarea stabilită pentru anul judecării cauzei.

În cazul de față, mecanismul prevăzut de art.126 alin.(1/1) Cod penal stabilește chiar el reperul temporal relevant – ***momentul săvârșirii faptei***. Prin urmare, aplicarea acestei norme nu presupune alegerea, la data soluționării cauzei, a celui mai favorabil cuantum al salariului mediu prognozat, ci determinarea pragului legal potrivit criteriului stabilit de legiuitor.

De altfel, Curtea Constituțională a statuat expres că principiul legii penale mai favorabile nu este incident în sensul pretins în raport cu mecanismul instituit prin Legea nr. 207 din 29 iulie 2016 pentru determinarea proporțiilor, întrucât această lege a instituit *modalitatea de calcul a proporţiilor mari şi deosebit de mari în funcţie de salariul mediu lunar pe economie prognozat, stabilit anual prin hotărâre de Guvern*.

Prin urmare, instanța de fond a extins în mod nejustificat efectele art.10 Cod penal asupra unui criteriu de determinare a proporțiilor care, potrivit legii, ***este legat de momentul săvârșirii faptei***.

În speță, faptele imputate lui HUSSEIN ***** ***** au fost săvârșite în anul 2014, iar prejudiciul indicat în învinuire constituie ***13 500 euro***, echivalentul a ***256 635 lei***.

Pentru anul 2014, salariul mediu lunar pe economie prognozat a fost de ***4 225 lei***, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1000 din 13 decembrie 2013.

Prin urmare, raportând cuantumul prejudiciului imputat inculpatului, în mărime de 256 635 lei, la criteriul legal prevăzut de art.126 alin.(1/1) Cod penal și la salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2014, în cuantum de 4 225 lei, stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 13 decembrie 2013, pragul valoric al proporțiilor deosebit de mari constituia 169 000 lei (4 225 lei × 40). Întrucât suma de 256 635 lei depășește cu 87 635 lei acest prag legal, rezultă în mod evident că prejudiciul imputat inculpatului întrunește criteriul valoric al „proporțiilor deosebit de mari.

În acest context, concluzia instanței de fond, potrivit căreia suma de 256 635 lei nu mai reprezintă proporții deosebit de mari prin raportare la salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2021, este eronată, întrucât aceasta se întemeiază pe un reper temporal care nu este cel prevăzut de art.126 alin.(1/1) Cod penal.

În consecință, instanța de fond a procedat prematur și neîntemeiat la excluderea calificativului prevăzut de art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal, respectiv „*soldate cu daune în proporții deosebit de mari*".

Prin urmare, în partea ce ține de mărimea prejudiciului, concluzia instanței de fond urmează a fi casată, întrucât, prin raportarea prejudiciului la salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2021, instanța a aplicat un criteriu temporal diferit de cel stabilit de art.126 alin.(1/1) Cod penal, deși fapta a fost săvârșită în anul 2014, când pragul de 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate constituia 169 000 lei, iar prejudiciul imputat, în cuantum de 256 635 lei, îl depășea.

În concluzie, Colegiul penal constată că, spre deosebire de agravanta prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.a) Cod penal – „***săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală***", *a cărei existență nu a fost demonstrată* în prezenta cauză, circumstanța agravantă prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal – „***soldate cu daune în proporții deosebit de mari***" *este întrunită*, întrucât prejudiciul imputat inculpatului, în cuantum de 256 635 lei, depășește pragul legal de 169 000 lei, determinat prin raportarea la 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate pentru anul 2014.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că instanța de fond a ajuns în mod eronat la concluzia privind înlăturarea agravantei referitoare la proporțiile deosebit de mari, prin raportarea nejustificată a prejudiciului la salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2021. Or, la determinarea proporțiilor, reperul legal îl constituie momentul săvârșirii faptei, iar pentru anul 2014 pragul de 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate constituia 169 000 lei, sumă care este depășită în mod evident de prejudiciul imputat inculpatului.

Totodată, întrucât Colegiul a constatat că nu a fost demonstrată existența grupului criminal organizat sau a organizației criminale în sensul art.46 și art.47 Cod penal, agravanta prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.a) Cod penal urmează a fi exclusă din încadrarea juridică.

Prin urmare, acțiunile inculpatului HUSSEIN ***** ***** urmează a fi recalificate în temeiul art.362/1 alin.(3) lit b) Cod penal, în vigoare la data comiterii infracțiunii (*în redacția Legii nr.270 din 07.11.2013 în vigoare din data de 10.12.2013*), după următorii indici calificativi: *organizarea migrației ilegale, adică organizarea, în scopul obținerii directe a unui folos financiar, a intrării, tranzitării și ședерii ilegale pe teritoriul unui stat a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestuia, acțiuni săvârșite asupra a două și mai*

multe persoane, de către două şi mai multe persoane, soldate cu daune în proporţii deosebit de mari drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

În consecinţă, încadrarea juridică urmează a fi menţinută sub aspectul agravantei prevăzute de art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal, cu excluderea agravantei prevăzute de art.362/1 alin.(3) lit.a) Cod penal.

23. ***Sub aspectul laturii subiective***, infracţiunea a fost săvârşită ***cu intenţie directă***, inculpaţii cunoscând caracterul ilegal al acţiunilor întreprinse şi urmărind realizarea acestora.

În privinţa lui *HUSSEIN* ***** *****, intenţia directă rezultă inclusiv din faptul că acesta a cunoscut încă de la etapa iniţială că persoanele respective urmăreau să ajungă în Germania fără a dispune de documentele necesare şi, în pofida acestei împrejurări, a convenit să organizeze deplasarea lor contra unei remuneraţii băneşti.

La rândul său, *HEFEL Mohamed* ***** a cunoscut caracterul fictiv al documentelor întocmite, întrucât el însuşi a indicat în invitaţii un scop de afaceri care nu corespundea scopului real al deplasării celor doi cetăţeni sirieni.

Prin urmare, acţiunile sale nu pot fi considerate rezultatul unei simple neglijenţe sau al unei conduite formale în calitate de administrator al S.R.L. „*****”, ci au fost realizate ***cu conştiinţa caracterului lor ilicit şi cu voinţa de a contribui la realizarea migraţiei ilegale***.

Un element esenţial al componenţei de infracţiune reţinute îl constituie ***scopul obţinerii directe a unui folos financiar***.

În privinţa lui HUSSEIN ***** *****, acest scop rezultă în mod direct din stabilirea sumei de 13 500 euro pentru organizarea deplasării celor doi cetăţeni sirieni, precum şi din primirea succesivă a sumelor de 1 500 euro şi 12 000 euro.

Totodată, activitatea infracţională a fost săvârşită *asupra a două persoane şi de către două sau mai multe persoane*, circumstanţe care rezultă din însăşi modalitatea concretă de realizare a faptei, fiind implicaţi HUSSEIN ***** *****, HEFEL Mohamed *****, CALMUŢCHI Iurie ***** şi alte persoane nestabilite.

În ceea ce priveşte ***HUSSEIN ***** ********, Colegiul reţine suplimentar circumstanţa că acţiunile acestuia au fost soldate cu daune în proporţii deosebit de mari drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, cuantificate la suma de 13 500 euro, echivalentul a 256 635 lei potrivit cursului oficial al BNM.

În ansamblu, aceste împrejurări confirmă existenţa tuturor elementelor obiective şi subiective ale componenţei infracţiunii prevăzute de art.362/1 Cod penal, în modalitatea şi în limitele în care aceasta a fost reţinută în sarcina inculpaţilor.

24. *Subiectul infracţiunii* prevăzute la art.362/1 alin.(2) şi (3) Cod penal, potrivit art.21 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care, la momentul comiterii faptei, a împlinit vârsta de 16 ani. La momentul comiterii faptelor imputate, atât HUSSEIN ***** *****, cât şi HEFEL Mohamed ***** aveau împlinită vârsta de 16 ani şi, potrivit materialelor cauzei, nu rezultă existenţa unor circumstanţe care să pună la îndoială responsabilitatea acestora. Prin urmare, ambii întrunesc condiţiile generale prevăzute de lege pentru a avea calitatea de subiect al infracţiunii prevăzute de art.362/1 alin.(2) şi (3) Cod penal.

În consecinţă, Colegiul penal constată că, prin acţiunile sale intenţionate, inculpatul HUSSEIN ***** ***** a comis infracţiunea prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracţiunii), după indicii calificativi: *organizarea migraţiei*

ilegale, adică organizarea, în scopul obținerii directe a unui folos financiar, a intrării, tranzitării și ședерii ilegale pe teritoriul unui stat a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestuia, acțiuni săvârșite asupra a două și mai multe persoane, de către două și mai multe persoane, soldate cu daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Totodată, Colegiul penal constată că, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul HEFEL Mohamed ***** a comis infracțiunea prevăzută de art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii), *și anume a participat, în calitate de complice, la săvârșirea infracțiunii de organizare a migrației ilegale, contribuind, în scopul obținerii directe a unui folos financiar, la organizarea intrării, tranzitării și ședерii ilegale pe teritoriul unui stat a persoanelor care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți ai acestuia, prin acordarea de mijloace și înlăturarea de obstacole, acțiuni săvârșite asupra a două persoane, de către două și mai multe persoane*.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că în privința ambilor inculpați au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care se impune menținerea/reținerea încadrării juridice indicate, în limitele circumstanțelor de fapt și ale probelor administrate în cauză. În privința lui HUSSEIN ***** *****, încadrarea juridică urmează a fi stabilită în temeiul art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal, cu excluderea agravantei prevăzute la lit.a) a aceluiași alineat, întrucât existența unui grup criminal organizat sau a unei organizații criminale nu a fost demonstrată. În privința lui HEFEL Mohamed *****, răspunderea penală urmează a fi angajată în calitate de complice, în temeiul art.42 alin.(5) și art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal.

25. *Cu referire la pedeapsa penală ce urmează a fi aplicată inculpatului **HUSSEIN ***** *****, Colegiul penal constată necesitatea unei aprecieri suplimentare asupra individualizării acesteia, în conformitate cu principiile și criteriile prevăzute de Codul penal.*

Această necesitate rezultă din faptul că instanța de fond a încetat procesul penal în privința lui HUSSEIN ***** *****, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, reținând expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. Soluția instanței de fond a avut la bază concluzia privind necesitatea excluderii din încadrarea juridică a faptelor a agravantei prevăzute la art.362/1 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal și recalificarea acestora în baza art.362/1 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, faptă apreciată ca fiind mai puțin gravă.

Or, *în urma reexaminării cauzei, Colegiul penal a constatat că soluția instanței de fond în partea referitoare la calificarea juridică a faptei urmează a fi modificată*, în sensul că, deși agravanta prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.a) Cod penal – *<u>săvârșirea de către un grup criminal organizat sau de către o organizație criminală</u>* – nu a fost demonstrată și urmează a fi exclusă, *agravanta prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal, referitoare la cauzarea unor daune în proporții deosebit de mari**, este întrunită.***

Prin urmare, fapta imputată lui HUSSEIN ***** ***** urmează a fi menținută în încadrarea juridică prevăzută de ***art. 362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal***, în vigoare la data comiterii infracțiunii (2014), și nu în temeiul alin.(2) al aceluiași articol, astfel cum a constatat instanța de fond.

În aceste condiții, temeiul juridic care a determinat instanța de fond să înceteze procesul penal pentru expirarea termenului de prescripție nu mai subzistă, întrucât încadrarea juridică stabilită de Colegiul penal corespunde unei infracțiuni grave, pentru care termenul de prescripție aplicabil nu este expirat.

În ceea ce privește termenul de prescripție a tragerii la răspundere penală, Colegiul penal reține că, urmare a stabilirii încadrării juridice a faptelor inculpatului HUSSEIN ***** ***** în baza art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal, fapta imputată acestuia se circumscrie unei infracțiuni grave, în sensul art.16 Cod penal. Or, potrivit art.60 alin.(1) lit.c) Cod penal, *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracţiunii au expirat 15 ani de la săvârşirea unei infracţiuni grave*.

Prin urmare, stabilirea caracterului grav al infracțiunii are relevanță nemijlocită asupra termenului de prescripție aplicabil în prezenta cauză, termenul legal fiind de 15 ani, calculat de la data săvârșirii infracțiunii.

În speță, infracțiunea imputată inculpatului HUSSEIN ***** ***** a fost săvârșită în anul 2014. De la momentul comiterii faptei și până la data examinării cauzei de către instanța de apel, în anul 2026, au trecut aproximativ 12 ani. Prin urmare, perioada scursă de la data săvârșirii infracțiunii nu depășește termenul de prescripție de 15 ani prevăzut de art.60 alin.(1) lit.c) Cod penal pentru infracțiunile grave.

În consecință, la momentul examinării cauzei de către instanța de apel nu era împlinit termenul de 15 ani prevăzut de lege pentru intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală. Prin urmare, contrar concluziei instanței de fond, procesul penal în privința inculpatului HUSSEIN ***** ***** nu poate fi încetat pe motivul expirării termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală, întrucât, raportat la încadrarea juridică stabilită de Colegiul penal și la natura gravă a infracțiunii, termenul legal de 15 ani nu s-a împlinit.

26. *Respectiv, Colegiul penal constată că se impune stabilirea pedepsei penale în privința inculpatului HUSSEIN ***** *****, urmând ca aceasta să fie individualizată în conformitate cu prevederile Codului penal, prin raportare la gravitatea infracţiunii, caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei, persoana inculpatului, circumstanţele săvârşirii infracţiunii, precum şi la celelalte criterii prevăzute de lege.*

Conform art.7 alin.(1) Cod penal, *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

Conform art.61 alin.(1)-(2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art.75 alin.(1)-(2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenta pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.*

Luând ca bază aceste prevederi şi soluţionând chestiunea cu privire la vinovăţia inculpatului, *de jure şi de facto*, instanţa de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale şi decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi în limitele fixate în partea specială a acestuia.

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța se va conduce de prevederile art.7, 61, 75-78 Codul penal, şi anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanțele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea

condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. *Legalitatea* pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

La stabilirea cuantumului pedepsei și, îndeosebi, la individualizarea executării pedepsei trebuie de ținut cont de scopurile pedepsei stipulate în art.61 Cod penal. Legea penală stabilește următoarele scopuri: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite şi reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.

Așadar, la adoptarea Deciziei, individualizând pedeapsa, Colegiul penal notează că aceasta urmează a fi în concordanță cu prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și alin.(2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

În acest sens, individualizarea judiciară a pedepsei nu poate fi realizată în mod global sau uniform, întrucât principiul proporționalității impune diferențierea tratamentului sancționator în funcție de contribuția inculpatului la realizarea laturii obiective a infracțiunii, de poziția ocupată în mecanismul infracțional, de intensitatea implicării și de rolul funcțional exercitat în cadrul activității ilicite.

Astfel, Colegiul subliniază că, potrivit art.75 Cod penal, la stabilirea pedepsei instanța este obligată să țină cont de gravitatea infracțiunii, de motivul și modul de săvârșire a

acesteia, de personalitatea făptuitorului, precum și de circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea penală. Or, aceste criterii nu pot fi aplicate abstract, ci trebuie corelate în mod concret cu situația inculpatului.

În acest sens, Colegiul Penal reiterează şi prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată, inclusiv în partea stabilirii pedepsei, instanța trebuie să indice motivele pe care se fondează pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual (*H. c. Belgiei 1987*).

La stabilirea pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului HUSSEIN ***** *****, Colegiul penal va ține cont de natura și gradul prejudiciabil concret al infracțiunii săvârșite, de modalitatea de comitere a acesteia, de scopul urmărit, de numărul persoanelor asupra cărora au fost orientate acțiunile infracționale, de caracterul și intensitatea contribuției inculpatului la realizarea faptei, de datele ce caracterizează persoana acestuia, precum și de circumstanțele atenuante sau agravante, în măsura în care acestea au fost stabilite.

27. În acest context, Colegiul reține că infracțiunea prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal, *în redacția Legii nr.270 din 07.11.2013 în vigoare din data de 10.12.2013 - la data comiterii faptei*, este o infracțiune gravă, săvârșită cu intenție directă, pentru care legiuitorul a prevăzut, în mod alternativ, pedeapsa cu amendă în mărime de la 800 la 1000 unități convenționale sau pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani.

La aprecierea gradului concret de pericol social al faptei, Colegiul pornește de la faptul că acțiunile inculpatului au fost orientate spre organizarea intrării, tranzitării și ședерii ilegale pe teritoriul unui alt stat a unor persoane care nu aveau calitatea de cetățeni sau rezidenți ai acestuia, acțiunile fiind săvârșite în scopul obținerii unui folos financiar.

Prin natura sa, o asemenea conduită aduce atingere relațiilor sociale referitoare la regimul legal al migrației și al circulației persoanelor peste frontierele de stat și creează premise pentru eludarea mecanismelor legale de control al migrației.

În același timp, Colegiul va ține cont de faptul că, în cauza concretă, acțiunile imputate inculpatului au vizat două persoane, iar folosul financiar indicat în învinuire a constituit suma de 13 500 euro, prejudiciul fiind apreciat, potrivit criteriilor legale aplicabile, ca fiind în proporții deosebit de mari.

Totodată, la individualizarea pedepsei urmează a fi avută în vedere contribuția concretă a inculpatului la săvârșirea infracțiunii. Colegiul reține că HUSSEIN ***** ***** a avut calitatea de autor al infracțiunii, acțiunile sale fiind nemijlocit orientate spre organizarea migrației ilegale în scopul obținerii unui folos financiar.

În același timp, la aprecierea proporționalității pedepsei, Colegiul nu poate face abstracție de faptul că, în urma examinării probelor, nu s-a confirmat existența agravantei prevăzute de art.362/1 alin.(3) lit.a) Cod penal privind săvârșirea faptei de către un grup criminal organizat sau de către o organizație criminală, această împrejurare fiind exclusă din încadrarea juridică a faptelor inculpatului.

Prin urmare, gravitatea concretă a faptei urmează a fi apreciată în limitele încadrării juridice stabilite de Colegiu, fără a atribui inculpatului o intensitate a pericolului social corespunzătoare unei structuri criminale organizate care nu a fost dovedită în cauza de față.

Colegiul penal constată că, în privința inculpatului HUSSEIN ***** *****, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 Cod penal și nici circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal. Totodată, la individualizarea pedepsei urmează a fi luate în considerare datele referitoare la persoana inculpatului, respective lipsa antecedentelor penale, starea familială, faptul că este căsătorit și are persoane la întreținere, împrejurări care, coroborate cu celelalte circumstanțe ale cauzei, prezintă relevanță pentru aprecierea posibilității corectării și resocializării acestuia fără izolarea de societate.

Un alt aspect relevant pentru individualizarea pedepsei îl constituie perioada îndelungată de timp scursă de la momentul săvârșirii faptei, respectiv din anul 2014, până la examinarea definitivă a cauzei. Deși trecerea timpului nu înlătură răspunderea penală și nu constituie, prin ea însăși, un temei pentru înlăturarea pedepsei, aceasta reprezintă o circumstanță obiectivă pe care instanța este îndreptățită să o aibă în vedere atunci când apreciază asupra necesității și proporționalității sancțiunii penale.

În particular, o asemenea perioadă îndelungată este relevantă pentru aprecierea scopului pedepsei, inclusiv sub aspectul necesității reale a aplicării unei sancțiuni privative de libertate la momentul examinării cauzei, în condițiile în care pedeapsa trebuie să producă efectele prevăzute de art.61 Cod penal și să fie suficientă pentru corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

În ceea ce privește alegerea categoriei pedepsei, Colegiul reține că sancțiunea prevăzută de norma de incriminare are caracter alternativ, legiuitorul oferind posibilitatea aplicării fie a amenzii, fie a pedepsei cu închisoarea.

Or, potrivit art.75 Cod penal, în cazul pedepselor alternative, *pedeapsa cu închisoarea are caracter excepțional*, urmând a fi aplicată numai atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară privarea de libertate, iar o altă pedeapsă nu ar fi suficientă pentru atingerea scopului pedepsei.

În cauza de față, Colegiul nu identifică asemenea circumstanțe care să impună aplicarea unei pedepse privative de libertate. Gravitatea abstractă a infracțiunii, determinată de încadrarea acesteia în categoria infracțiunilor grave, nu poate conduce, în mod automat, la concluzia necesității aplicării închisorii. Alegerea sancțiunii trebuie realizată prin raportare la ***gravitatea concretă a faptei și la datele individuale ale inculpatului***.

În acest sens, Colegiul apreciază că, deși fapta prezintă un grad sporit de pericol social, aceasta nu justifică, în circumstanțele concrete ale cauzei, concluzia că scopurile pedepsei nu pot fi realizate decât prin privarea inculpatului de libertate. La această concluzie contribuie lipsa antecedentelor penale, lipsa circumstanțelor agravante, existența unor legături familiale și a persoanelor aflate la întreținere, precum și perioada considerabilă scursă de la comiterea faptei. În ansamblul lor, aceste elemente permit Colegiului să concluzioneze că *o sancțiune pecuniară este aptă să realizeze atât funcția de constrângere, cât și scopurile de prevenție și corectare prevăzute de art.61 Cod penal*.

Aplicarea amenzii nu echivalează cu minimalizarea gravității infracțiunii, ci reprezintă rezultatul individualizării sancțiunii în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu exigența proporționalității dintre faptă, persoana făptuitorului și sancțiunea aplicată.

Sub aspectul cuantumului pedepsei, Colegiul apreciază că stabilirea amenzii în cuantum de 1000 unități convenționale, respectiv la limita maximă prevăzută de sancțiunea legală, se

justifică prin natura și gravitatea concretă a infracțiunii, caracterul intenționat al acțiunilor inculpatului, scopul patrimonial urmărit, numărul persoanelor vizate și cuantumul folosului financiar aferent activității infracționale.

În același timp, stabilirea amenzii la limita maximă nu este determinată de existența unei circumstanțe agravante în sensul art.77 Cod penal, întrucât asemenea circumstanțe nu au fost constatate, ci de evaluarea cumulativă a circumstanțelor concrete ale faptei, în limitele criteriilor de individualizare prevăzute de art.75 Cod penal.

Colegiul consideră că un cuantum inferior nu ar reflecta în mod suficient gravitatea concretă a conduitei inculpatului și necesitatea transmiterii unui răspuns penal adecvat față de faptele de organizare a migrației ilegale săvârșite în scop lucrativ.

În ceea ce privește pedeapsa complementară, Colegiul apreciază că ***privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitatea legată de transportarea persoanelor peste hotarele Republicii Moldova, precum și în domeniul turismului, pe un termen de 3 ani****,* aplicată la limita minimă prevăzută de lege, este justificată prin necesitatea prevenirii utilizării unor asemenea activități în vederea realizării unor fapte de aceeași natură și este proporțională cu gravitatea concretă a infracțiunii.

Alegerea termenului minim al pedepsei complementare reflectă, totodată, necesitatea menținerii unui echilibru între caracterul represiv și preventiv al sancțiunii și datele favorabile ce caracterizează persoana inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitatea legată de transportarea persoanelor peste hotarele Republicii Moldova, precum și în domeniul turismului, pe un termen de 3 ani, este legală, necesară și proporțională cu gravitatea concretă a infracțiunii și cu persoana inculpatului.

O asemenea sancțiune este aptă să realizeze scopurile prevăzute de art.61 Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, fără a recurge la măsura mai severă a privării de libertate, care, în circumstanțele concrete ale prezentei cauze, nu se impune ca fiind necesară pentru atingerea acestor scopuri.

În ceea ce privește cuantumul concret al amenzii, Colegiul penal reține că aceasta urmează a fi stabilită în mărime de *1000 unități convenționale,* cuantum care se încadrează în limitele sancțiunii prevăzute de art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal, *în redacția Legii nr.270 din 07.11.2013 în vigoare din data de 10.12.2013.*

Totodată, la determinarea valorii bănești a amenzii urmează a fi avută în vedere prevederea ***art.64 alin.(2) Cod penal în redacția în vigoare la data comiterii infracțiunii***, potrivit căreia amenda se stabilește în unități convenționale, iar ***o unitate convențională de amendă era egală cu 20 lei.***

Prin urmare, cuantumul amenzii stabilite în mărime de *1000 unități convenționale* urmează a fi raportat la valoarea unității convenționale aplicabilă la momentul săvârșirii infracțiunii, respectiv anul 2014, și nu la valoarea eventual modificată ulterior.

În aceste condiții, Colegiul penal constată că pedeapsa sub formă de amendă în mărime de *1000 unități convenționale, echivalentul a 20 000 lei*, este stabilită în limitele legii penale

aplicabile în timp și corespunde exigențelor de legalitate, proporționalitate și individualizare judiciară a pedepsei.

Prin urmare, Colegiul constată că pedeapsa stabilită corespunde exigențelor de legalitate, echitate și proporționalitate, fiind suficiente și adecvate pentru realizarea scopului prevăzut de art.61 Cod penal.

28. ***În continuare, Colegiul penal consideră necesar să se pronunțe asupra situației procesual-penale a inculpatului HEFEL Mohamed *****, în condițiile în care, prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-378/15 din 28 iunie 2021, procesul penal în privința acestuia a fost încetat în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ca urmare a intervenirii termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.***

Potrivit învinuirii formulate, inculpatului HEFEL Mohamed ***** i-a fost imputată comiterea, în calitate de complice, a infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, în perioada martie–iulie 2014, infracțiune calificată, potrivit sancțiunii legale, drept infracțiune mai puțin gravă, în sensul art.16 alin.(3) Cod penal, întrucât pedeapsa maximă prevăzută de lege nu depășea 5 ani închisoare.

În conformitate cu art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal, pentru o infracțiune mai puțin gravă termenul general de prescripție este de 5 ani, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii până la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Or, din materialele cauzei rezultă că infracțiunea imputată inculpatului HEFEL Mohamed *****, fiind una continuă, s-a consumat în luna iulie 2014, astfel încât, în condițiile aplicării regulii generale, termenul de prescripție de 5 ani urma să se împlinească în luna iulie 2019.

Cu toate acestea, Colegiul penal constată că, pentru determinarea corectă a intervenirii prescripției, nu este suficientă raportarea exclusivă la data consumării infracțiunii și la termenul general prevăzut de art.60 alin.(1) Cod penal. Instanța urma să verifice dacă, până la expirarea termenului de prescripție, nu a intervenit vreuna dintre împrejurările prevăzute de lege care produce efecte asupra cursului acestuia.

În acest sens, prezintă relevanță dispozițiile art.60 alin.(4) Cod penal, în redacția în vigoare la data comiterii faptelor, potrivit cărora *prescripția se întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana săvârșește o nouă infracțiune pentru care, conform Codului penal, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoarea pe un termen mai mare de 2 ani, calcularea prescripției în acest caz urmând a începe din momentul săvârșirii noii infracțiuni.*

Prin urmare, efectul juridic al acestei norme este unul clar: termenul de prescripție aflat în curs pentru prima infracțiune nu poate continua să curgă până la împlinirea termenului inițial atunci când, înainte de expirarea acestuia, persoana săvârșește o nouă infracțiune care întrunește condițiile prevăzute de art.60 alin.(4) Cod penal. Într-o asemenea situație, termenul anterior se întrerupe, iar un nou termen începe să curgă din momentul săvârșirii noii infracțiuni.

Raportând această regulă la circumstanțele cauzei, Colegiul penal reține că, potrivit materialelor existente la dosar, HEFEL Mohamed ***** a fost recunoscut vinovat de

comiterea unei alte infracțiuni, prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal, pentru o faptă săvârșită în luna februarie 2018.

Această împrejurare a survenit în interiorul termenului inițial de 5 ani, calculat de la consumarea infracțiunii imputate în prezenta cauză. Mai exact, în luna februarie 2018 termenul de prescripție început în luna iulie 2014 era încă în curs, urmând să expire abia în luna iulie 2019.

Totodată, infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1) Cod penal întrunea condiția stabilită de art.60 alin.(4) Cod penal, întrucât pentru aceasta legea penală permitea aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen mai mare de 2 ani.

Prin urmare, la data săvârșirii infracțiunii noi, în februarie 2018, erau întrunite toate condițiile legale pentru producerea efectului întreruptiv al prescripției. Ca efect al acestei împrejurări, termenul de prescripție aferent infracțiunii săvârșite în anul 2014 nu putea fi considerat împlinit în luna iulie 2019, întrucât acesta fusese întrerupt anterior.

Începând cu luna februarie 2018, a început să curgă un nou termen de prescripție de 5 ani, corespunzător infracțiunii imputate lui HEFEL Mohamed ***** în prezenta cauză. Prin urmare, termenul respectiv urma să se împlinească abia în luna februarie 2023.

În aceste condiții, la data pronunțării Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr.1-378/15 din 28 iunie 2021, noul termen de prescripție era încă în curs, nefiind împlinit termenul de 5 ani prevăzut de art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal.

Prin urmare, prima instanță a apreciat în mod eronat că termenul de prescripție s-a împlinit în luna iulie 2019, întrucât a efectuat calculul exclusiv de la data consumării infracțiunii din anul 2014, fără a da eficiență juridică împrejurării că, în interiorul acestui termen, inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune, fapt care, în condițiile art.60 alin.(4) Cod penal, a determinat întreruperea prescripției și reluarea calculului acesteia.

Or, prescripția nu poate fi constatată printr-un simplu calcul cronologic, fără verificarea tuturor împrejurărilor juridice care, potrivit legii, influențează cursul termenului. În speță, săvârșirea noii infracțiuni în februarie 2018 reprezintă tocmai o asemenea împrejurare, prevăzută expres de legiuitor și având ca efect întreruperea termenului anterior.

În consecință, la data adoptării sentinței din 28 iunie 2021, nu exista temei juridic pentru constatarea expirării termenului de prescripție și, implicit, pentru încetarea procesului penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Mai mult, eroarea primei instanțe este cu atât mai evidentă cu cât, în momentul pronunțării sentinței, din noul termen de prescripție început în februarie 2018 se scurseseră doar aproximativ trei ani și patru luni, în timp ce termenul legal de 5 ani urma să expire abia în februarie 2023.

Prin urmare, Colegiul penal constată că soluția primei instanțe privind încetarea procesului penal în privința lui HEFEL Mohamed *****, pe motivul expirării termenului de prescripție, a fost prematură și neîntemeiată, fiind rezultatul aplicării incomplete a prevederilor art.60 Cod penal. În realitate, termenul inițial de prescripție, început în luna iulie 2014, a fost întrerupt în luna februarie 2018 prin săvârșirea unei noi infracțiuni în condițiile art.60 alin.(4) Cod penal, iar un nou termen de 5 ani a început să curgă de la această dată, urmând să se împlinească abia în luna februarie 2023. Astfel, la data pronunțării sentinței din 28 iunie 2021, termenul de prescripție nu era expirat, motiv pentru care nu erau întrunite

condițiile legale pentru încetarea procesului penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

29. ***Totodată, Colegiul penal consideră necesar să se pronunțe asupra efectelor juridice ale constatărilor rezultate în urma rejudecării cauzei în privința inculpatului HEFEL Mohamed *****.***

În acest sens, Colegiul reține prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, potrivit cărora, *pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului*. Norma menționată impune instanței de rejudecare obligația de a da eficiență juridică constatărilor instanței superioare și de a soluționa cauza în limitele determinate de acestea, raportând totodată soluția finală la situația de fapt și de drept existentă la momentul rejudecării.

Or, în cauza de față, în urma examinării cauzei, Colegiul penal a constatat că fapta imputată lui HEFEL Mohamed ***** se încadrează în prevederile art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, iar vinovăția acestuia în săvârșirea faptei a fost confirmată prin ansamblul probator administrat și apreciat în conformitate cu exigențele legii.

Stabilirea vinovăției și a încadrării juridice impune însă instanței să examineze și consecințele juridice ale trecerii timpului asupra posibilității tragerii persoanei la răspundere penală. Or, prescripția tragerii la răspundere penală constituie o instituție de drept penal care, odată intervenită, înlătură posibilitatea aplicării răspunderii penale pentru fapta săvârșită, astfel încât incidența acesteia urmează a fi verificată de instanță în cadrul soluționării cauzei.

În speță, deși la momentul pronunțării Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr.1-378/15 din 28 iunie 2021 termenul de prescripție nu era împlinit, situația juridică a cauzei s-a modificat prin simpla trecere a timpului, iar la momentul examinării definitive a cauzei termenul de prescripție a devenit incident.

Astfel, după cum s-a constatat supra, infracțiunea prevăzută de art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă, pentru care art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal stabilește un termen de prescripție de 5 ani. Totodată, efectul întreruptiv prevăzut de art.60 alin.(4) Cod penal a determinat ca, începând din luna februarie 2018, să curgă un nou termen de prescripție de 5 ani.

Prin urmare, chiar și după aplicarea mecanismului de întrerupere a prescripției prevăzut de art.60 alin.(4) Cod penal, termenul nou început în luna februarie 2018 s-a împlinit în luna februarie 2023.

Or, la data pronunțării prezentei Decizii –***02 septembrie 2026***– de la momentul reluării calculului termenului de prescripție a trecut o perioadă de peste 8 ani, cu mult mai mare decât termenul de 5 ani prevăzut de lege. Prin urmare, la momentul soluționării definitive a cauzei, dreptul statului de a trage persoana la răspundere penală pentru fapta imputată este înlăturat prin intervenirea prescripției.

Colegiul penal subliniază că această concluzie nu contravine soluției primei instanțe și nici nu semnifică menținerea motivării acesteia cu privire la prescripție. Dimpotrivă, prima instanță a constatat în mod prematur intervenirea prescripției la data de 28 iunie 2021, întrucât la acel moment noul termen de prescripție, început în februarie 2018, nu expirase. ***La momentul pronunțării prezentei Decizii însă, situația juridică este diferită, termenul de prescripție fiind efectiv împlinit.***

În acest context, instanța de apel, soluționând definitiv cauza, nu poate ignora intervenirea unui temei de drept penal care, la momentul actual, împiedică tragerea inculpatului la răspundere penală și stabilirea unei pedepse. Dimpotrivă, odată constatată vinovăția inculpatului, instanța este ținută să stabilească și consecința juridică pe care legea o atașează expirării termenului de prescripție.

Prin urmare, având în vedere că vinovăția lui HEFEL Mohamed ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal a fost constatată, iar până la data soluționării definitive a cauzei a expirat termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, Colegiul penal constată incidența prevederilor art.53 lit.g) Cod penal și urmează să aplice consecințele juridice prevăzute de lege pentru intervenirea prescripției.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, potrivit căruia „*Sentința de condamnare se adoptă: (...) 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 şi 58 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut de art. 93 Cod penal sau al expirării termenului de prescripție*". În conformitate cu art. 389 alin.(1) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăția inculpatului în săvârşirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

Raportând normele de drept enunțate la circumstanțele de fapt constatate în prezenta cauză, Colegiul penal consideră necesar ca inculpatul HEFEL Mohamed ***** să fie liberat de pedeapsă penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Or, infracțiunea comisă de inculpat, potrivit încadrării juridice stabilite, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru care art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal stabilește un termen de prescripție de 5 ani.

Colegiul penal reține că infracțiunea imputată inculpatului a fost consumată în luna iulie 2014, astfel încât termenul inițial de prescripție urma să expire în luna iulie 2019. Totodată, în condițiile art.60 alin.(4) Cod penal, acest termen a fost întrerupt în luna februarie 2018, ca urmare a săvârșirii de către inculpat a unei noi infracțiuni pentru care legea permitea aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen mai mare de 2 ani. În consecință, calcularea unui nou termen de prescripție a început din luna februarie 2018, acesta urmând să se împlinească în luna februarie 2023.

Prin urmare, chiar și ținând cont de efectul întreruptiv al prescripției prevăzut de art.60 alin.(4) Cod penal, de la momentul săvârșirii noii infracțiuni și până la data pronunțării prezentei Decizii – ***02 septembrie 2026***– a expirat o perioadă cu mult mai mare decât termenul de 5 ani prevăzut de lege.

În consecință, constatând vinovăția inculpatului HEFEL Mohamed ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal și intervenirea, până la momentul soluționării definitive a cauzei, a termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, Colegiul penal va dispune liberarea acestuia de pedeapsă penală în

temeiul art.60 alin.(1) lit.b) și alin.(4) Cod penal, cu consecințele procesuale prevăzute de art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală.

30. ***Totodată, cu titlu de precizare, Colegiul penal consideră necesar să se expună asupra situației procesual-penale a inculpatului CALMUȚCHI Iurie ***** și a S.R.L. „*****”.***

Colegiul reține că, prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-378/15 din 28 iunie 2021, procesul penal în privința inculpatului CALMUȚCHI Iurie ***** și a S.R.L. „*****” a fost încetat în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Sub acest aspect, Colegiul constată că soluția primei instanțe, în partea ce ține de existența efectului juridic al prescripției, nu a fost contestată de partea acuzării, apelul nefiind declarat în privința lui CALMUȚCHI Iurie ***** și a S.R.L. „*****”. Prin urmare, problema existenței și a efectelor prescripției în privința acestor participanți la proces nu poate fi repusă în discuție în detrimentul lor în cadrul prezentei proceduri de apel.

Or, potrivit art.409 alin.(1) Cod de procedură penală, *instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *examinarea aspectelor de fapt și de drept ale cauzei se realizează în limitele stabilite de lege, fără a înrăutăți situația apelantului*. Totodată, potrivit art.411 Cod de procedură penală, *efectul extensiv al apelului permite examinarea cauzei și cu privire la părțile care nu au declarat apel sau la care acesta nu se referă numai în măsura în care, prin soluția adoptată, acestora nu li se creează o situație mai gravă*.

În aceste condiții, deși Colegiul penal, în urma examinării cauzei, apreciază că sub aspectul naturii juridice a soluției procesuale, intervenirea prescripției nu determina încetarea procesului penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală în situația în care vinovăția persoanei fusese stabilită în urma cercetării judecătorești, această chestiune nu mai poate constitui obiect de modificare în privința lui CALMUȚCHI Iurie ***** și a S.R.L. „*****”, în lipsa unui apel declarat în privința acestora.

Într-adevăr, în cazul în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului este constatată, iar ulterior se constată intervenirea termenului de prescripție, efectul juridic al prescripției urmează a fi reflectat prin adoptarea unei sentințe de condamnare, fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, în condițiile art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, iar nu prin încetarea procesului penal pe un temei care presupune soluționarea cauzei fără pronunțarea unei condamnări.

Prin urmare, Colegiul penal face distincție între corectitudinea juridică a constatării intervenirii prescripției și forma procesuală în care această împrejurare urma să fie valorificată. Sub primul aspect, expirarea termenului de prescripție și liberarea persoanei de pedeapsă penală reprezintă efectul juridic care se impunea a fi reținut însă sub cel de-al doilea aspect, în condițiile în care vinovăția fusese stabilită prin cercetarea judecătorească, soluția corespunzătoare era pronunțarea unei sentințe de condamnare cu liberarea de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție.

Cu toate acestea, această neconcordanță de ordin procesual nu poate fi remediată în prezenta cale de atac în privința lui CALMUȚCHI Iurie ***** și a S.R.L. „*****”, întrucât partea acuzării nu a contestat soluția primei instanțe în partea ce îi privește, iar intervenția instanței de apel asupra acesteia ar depăși limitele efectului devolutiv al apelului și ar putea conduce la înrăutățirea situației procesuale a unor participanți care nu au exercitat calea de atac.

În consecință, Colegiul penal nu va interveni asupra soluției primei instanțe în partea ce îi privește pe CALMUȚCHI Iurie ***** și S.R.L. „*****”, menținând această soluție în limitele efectului devolutiv al apelului, cu precizarea că, din perspectiva naturii juridice a soluției ce urma a fi adoptată după constatarea vinovăției și a intervenirii prescripției, aceasta urma să îmbrace forma unei sentințe de condamnare cu liberarea de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, și nu forma unei încetări a procesului penal.

31. *În continuare, Colegiul penal va examina solicitarea apărării privind aplicarea în privința inculpaților HUSSEIN ***** ***** și HEFEL Mohamed ***** a actului de amnistie, prin raportare la condițiile și limitele stabilite de Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, precum și la dispozițiile art.107 Cod penal.*

În ceea ce îl privește pe inculpatul HUSSEIN ** *****,*** Colegiul penal constată că, deși infracțiunea pentru care acesta a fost recunoscut vinovat, prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal, întrunește condiția obiectivă referitoare la limita maximă a pedepsei prevăzută de art.2 alin.(1) din Legea nr.243/2021, aplicarea actului de amnistie este exclusă în temeiul art.6 alin.(1) lit.d) din aceeași lege.

Or, art.6 alin.(1) lit.d) din Legea nr.243/2021 instituie în mod expres o categorie de persoane și infracțiuni care sunt excluse de la beneficiul amnistiei, prevăzând, între altele, că ***dispozițiile art.1–5 ale legii nu se aplică*** persoanelor bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate ***pentru infracțiunile prevăzute la art.362/1 alin.(3) Cod penal***.

Prin urmare, *însuși legiuitorul a exclus în mod expres de la aplicarea actului de amnistie persoanele inculpate sau condamnate pentru infracțiunea prevăzută de art.362/1 alin.(3) Cod penal*, fără a condiționa această excludere de cuantumul concret al pedepsei aplicate, de modalitatea individualizării acesteia ori de existența sau inexistența altor circumstanțe personale favorabile.

În speță, încadrarea juridică reținută în privința lui HUSSEIN ***** ***** este cea prevăzută de art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal, respectiv o infracțiune care se regăsește în mod expres în enumerarea de la art.6 alin.(1) lit.d) din Legea nr.243/2021. În consecință, chiar dacă sunt întrunite anumite condiții generale prevăzute de art.1 și art.2 ale Legii nr.243/2021, acestea nu sunt suficiente pentru acordarea beneficiului amnistiei, întrucât incidența actului de clemență este înlăturată de existența unui ***impediment legal expres***.

Colegiul penal subliniază că dispozițiile art.6 din Legea nr.243/2021 au caracter imperativ și stabilesc excepții de la aplicarea amnistiei, astfel încât instanța nu poate extinde sfera de aplicare a actului de clemență asupra unor categorii de infracțiuni pe care legiuitorul le-a exclus în mod expres. Or, aplicarea amnistiei reprezintă o măsură de clemență reglementată prin lege, iar instanța de judecată este ținută să verifice și să respecte atât condițiile pozitive, cât și impedimentele expres instituite de legiuitor.

În aceste condiții, acordul exprimat de inculpat prin intermediul apărătorului său, deși relevant sub aspectul condiției privind consimțământul la aplicarea amnistiei, nu poate înlătura impedimentul prevăzut de art.6 alin.(1) lit.d) din Legea nr.243/2021**.** Consimțământul persoanei este o condiție necesară în cazurile în care legea permite aplicarea amnistiei, însă acesta nu poate transforma o categorie de infracțiuni exclusă expres de legiuitor într-una eligibilă pentru beneficiul actului de clemență.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, *în privința lui HUSSEIN ***** *****, nu sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea Legii nr.243/2021*, întrucât fapta pentru care acesta a fost recunoscut vinovat cade sub incidența interdicției prevăzute de art.6 alin.(1) lit.d) din lege.

În consecință, solicitarea apărării privind aplicarea în privința inculpatului HUSSEIN ***** ***** a prevederilor Legii nr.243/2021 urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, ***impedimentul prevăzut de art.6 alin.(1) lit.d) având caracter determinant și făcând inutilă examinarea celorlalte condiții personale de eligibilitate pentru amnistie***.

În ceea ce îl privește pe inculpatul HEFEL Mohamed **,*** Colegiul penal constată că solicitarea privind aplicarea Legii nr.243/2021 urmează a fi respinsă, însă dintr-un temei distinct de cel reținut în privința inculpatului HUSSEIN ***** *****.

Or, în privința lui HEFEL Mohamed *****, Colegiul a constatat intervenirea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală și, în consecință, urmează a dispune liberarea acestuia de pedeapsă penală în temeiul art.53 lit.g) și art.60 Cod penal, în condițiile art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală.

Prin urmare, ***efectul juridic al prescripției prevalează, în speță, asupra examinării oportunității aplicării actului de amnistie***, întrucât prescripția constituie un temei autonom de înlăturare a răspunderii penale, iar aplicarea concomitentă sau subsidiară a unui act de clemență care urmărește producerea unui efect similar nu mai este necesară.

În acest sens, Colegiul reține că amnistia și prescripția reprezintă instituții juridice distincte, cu temeiuri și condiții de aplicare diferite. Dacă amnistia reprezintă un act de clemență al legiuitorului, aplicabil în condițiile și limitele expres stabilite prin legea de amnistie, ***prescripția tragerii la răspundere penală constituie o cauză legală de liberare de răspundere penală determinată de trecerea termenului stabilit de lege,*** a cărei incidență se apreciază prin raportare la momentul săvârșirii infracțiunii și la eventualele împrejurări care afectează cursul termenului de prescripție.

În cauza de față, odată constatată împlinirea termenului de prescripție, inculpatul HEFEL Mohamed ***** beneficiază de un temei juridic propriu pentru liberarea de răspundere penală. În aceste condiții, aplicarea Legii nr.243/2021 nu numai că nu mai este necesară, dar ***nu poate produce, în concret, un efect juridic mai favorabil decât cel care rezultă din constatarea prescripției***.

Mai mult, soluția întemeiată pe prescripția tragerii la răspundere penală, în condițiile art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, reprezintă în cauza de față temeiul juridic suficient pentru liberarea inculpatului de pedeapsă penală. Prin urmare, nu există niciun raționament juridic pentru substituirea acestui temei cu un alt temei de clemență, atât timp cât consecința juridică favorabilă inculpatului este deja asigurată prin constatarea prescripției.

În aceste condiții, solicitarea privind aplicarea în privința lui HEFEL Mohamed ***** a

Legii nr.243/2021 rămâne fără obiect juridic, întrucât inculpatul urmează să fie liberat de pedeapsă penală pentru un temei distinct – expirarea termenului de prescripție –, iar aplicarea concomitentă a amnistiei nu este necesară pentru realizarea unei protecții juridice suplimentare.

Prin urmare, Colegiul penal va respinge solicitarea privind aplicarea actului de amnistie în privința lui HEFEL Mohamed *****, nu ca urmare a existenței unui impediment prevăzut de art.6 din Legea nr.243/2021, ci deoarece, în condițiile concrete ale cauzei, răspunderea penală a acestuia este deja înlăturată ca efect al intervenirii prescripției, iar aplicarea unui act de clemență nu poate produce un efect juridic mai favorabil celui deja rezultat din această instituție de drept penal.

32. ***În continuare, Colegiul penal apreciază ca fiind întemeiat apelul declarat de acuzatorul de stat în partea ce vizează confiscarea specială a mijloacelor bănești în sumă de 64 500 lei, ridicate de la inculpatul HEFEL Mohamed *****.***

În susținerea acestei concluzii, Colegiul reține că, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul inculpatului HEFEL Mohamed *****, au fost depistate și ridicate mijloace bănești în sumă totală de 64 500 lei. Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 11 mai 2015 asupra acestora a fost dispusă aplicarea sechestrului, iar ulterior, la demersul procurorului, prin încheierea judecătorului de instrucție din 12 mai 2015, a fost autorizată punerea sub sechestru a mijloacelor bănești respective.

Colegiul penal subliniază că simpla ridicare și indisponibilizare a mijloacelor bănești nu constituie, prin ea însăși, temei pentru aplicarea confiscării speciale. Aceste împrejurări constituie însă premisele necesare pentru examinarea naturii juridice a bunului și pentru stabilirea, în baza ansamblului probator administrat, dacă mijloacele bănești respective au legătură cu activitatea infracțională și se încadrează în categoria bunurilor supuse confiscării speciale potrivit art.106 Cod penal.

Or, în speță, Colegiul constată că între activitatea infracțională reținută în sarcina inculpaților și obținerea folosului patrimonial există o legătură factuală și probatorie care rezultă din coroborarea declarațiilor martorilor cu celelalte probe administrate în cauză.

Astfel, din ***declarațiile martorului Ali BARZAN*** rezultă că *acesta a transmis suma de 1000 euro pentru sine și fratele său, precum și suma de 500 euro pentru CHEIKHI Aras, mijloacele bănești fiind destinate perfectării invitațiilor fictive necesare obținerii vizelor de intrare și ședere pe teritoriul Republicii Moldova*. Potrivit declarațiilor acestuia, *invitațiile respective erau perfectate de inculpatul HEFEL Mohamed ***** în numele S.R.L. „ *****”.*

Aceste circumstanțe nu prezintă relevanță doar pentru stabilirea modalității concrete de realizare a activității infracționale, ci și pentru determinarea caracterului patrimonial al acesteia. Or, din probele administrate rezultă că perfectarea invitațiilor fictive constituia un mecanism prin intermediul căruia erau obținute mijloace bănești de la persoanele interesate de obținerea documentelor necesare intrării și șederii pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin urmare, avantajul patrimonial obținut în urma unei asemenea activități nu poate fi privit ca fiind exterior faptei infracționale, ci constituie rezultatul material al acesteia, respectiv folosul patrimonial urmărit și obținut prin realizarea acțiunilor infracționale constatate.

În același timp, Colegiul penal reține că, potrivit probelor cercetate în cadrul ședinței de

judecată, activitatea infracțională a fost realizată prin participarea comună a inculpaților HEFEL Mohamed ***** și HUSSEIN ***** *****, fiecare având un rol în mecanismul infracțional constatat de instanță.

În acest context, faptul că mijloacele bănești în sumă de 64 500 lei au fost identificate și ridicate din posesia lui HEFEL Mohamed ***** dobândește o relevanță probatorie deosebită, fiind necesar a fi examinat în coroborare cu rolul acestuia în perfectarea invitațiilor și cu probele privind obținerea, în cadrul mecanismului infracțional, a unor avantaje patrimoniale de la persoanele interesate.

Totodată, Colegiul penal reține că, de la momentul ridicării mijloacelor bănești și până la finalizarea cercetării judecătorești, inculpatul HEFEL Mohamed ***** nu a prezentat probe obiective, verificabile și concludente care să demonstreze existența unei surse licite și independente de proveniență a sumei de 64 500 lei.

Colegiul precizează că această din urmă împrejurare nu este apreciată în mod izolat și nu conduce, prin ea însăși, la concluzia privind originea infracțională a banilor. Sarcina probei nu poate fi transferată asupra inculpatului, iar simpla lipsă a unei explicații privind proveniența bunului nu poate substitui obligația acuzării de a demonstra legătura acestuia cu infracțiunea.

Cu toate acestea, lipsa unei justificări plauzibile și susținute prin probe obiective cu privire la proveniența mijloacelor bănești reprezintă o circumstanță relevantă atunci când este examinată în coroborare cu celelalte probe ale cauzei. În speță, aceasta se înscrie într-un ansamblu probator care cuprinde declarațiile privind transmiterea unor mijloace bănești pentru perfectarea invitațiilor fictive, rolul inculpatului HEFEL Mohamed ***** în întocmirea acestora, participarea sa la mecanismul infracțional și identificarea în posesia acestuia a unei sume considerabile de bani.

Prin urmare, concluzia privind legătura mijloacelor bănești cu activitatea infracțională nu se întemeiază pe o simplă prezumție derivată din locul în care au fost găsite acestea, ci pe aprecierea coroborată a unor circumstanțe de fapt care, privite în ansamblu, conduc la aceeași concluzie.

În acest sens, Colegiul penal reține că art.106 alin.(1) și alin.(2) lit.b) Cod penal *instituie confiscarea specială a bunurilor rezultate din infracțiuni, precum și a veniturilor sau foloaselor derivate din asemenea bunuri.* Prin urmare, pentru aplicarea acestei măsuri este necesar ca bunul să prezinte o legătură suficient de clară cu activitatea infracțională și să reprezinte rezultatul patrimonial al acesteia ori folosul derivat din bunul rezultat din infracțiune.

Raportând aceste exigențe legale la circumstanțele concrete ale cauzei, Colegiul penal constată că suma de 64 500 lei nu poate fi examinată în mod izolat de mecanismul infracțional constatat. Modalitatea de obținere a mijloacelor bănești de la persoanele interesate de perfectarea invitațiilor, rolul inculpatului HEFEL Mohamed ***** în întocmirea unor asemenea invitații, participarea sa la activitatea infracțională, precum și identificarea ulterioară a unei sume considerabile de bani în posesia acestuia constituie elemente probatorii care se coroborează și susțin concluzia existenței unei legături între bunul supus confiscării și folosul patrimonial rezultat din activitatea infracțională.

În aceste condiții, Colegiul penal nu poate reține argumentul primei instanțe potrivit

căruia faptul că sechestrul a fost aplicat în scopul asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune și al garantării executării eventualei pedepse sub formă de amendă ar exclude posibilitatea confiscării speciale a acelorași mijloace bănești.

Or, ***sechestrul și confiscarea specială reprezintă instituții juridice distincte, cu natură, finalitate și efecte diferite***.

Sechestrul constituie o măsură procesuală de asigurare, cu caracter provizoriu, menită să împiedice înstrăinarea, ascunderea sau sustragerea bunurilor care ar putea face obiectul unei eventuale confiscări ori ar putea servi la garantarea executării obligațiilor stabilite prin hotărârea judecătorească. *Confiscarea specială*, în schimb, reprezintă o măsură de drept penal care presupune trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor care întrunesc condițiile prevăzute de art.106 Cod penal.

În consecință, scopul pentru care a fost instituit inițial sechestrul nu determină în mod definitiv natura juridică a bunului și nici nu limitează competența instanței de a soluționa, la finalizarea procesului penal, problema confiscării speciale. Ceea ce prezintă relevanță la această etapă este natura bunului stabilită în baza probelor administrate și verificarea întrunirii condițiilor prevăzute de art.106 Cod penal.

A admite contrariul ar însemna ca un bun care, în urma examinării cauzei, se dovedește a constitui produs sau folos patrimonial rezultat din infracțiune să fie restituit persoanei care îl deține exclusiv pentru motivul că, la momentul aplicării sechestrului, măsura a fost justificată și printr-un alt scop procesual. O asemenea interpretare ar confunda caracterul provizoriu al măsurii de asigurare cu soluția definitivă asupra naturii bunului și ar lipsi de efect dispozițiile referitoare la confiscarea specială.

Prin urmare, ***nu existența sechestrului justifică confiscarea sumei de 64 500 lei, ci caracterul acesteia de bun rezultat din infracțiune, astfel cum rezultă din ansamblul probelor administrate***. Sechestrul reprezintă doar măsura prin care bunul a fost indisponibilizat până la soluționarea definitivă a cauzei.

În acest context, Colegiul penal apreciază că soluția primei instanțe este neîntemeiată în partea în care a acordat o semnificație determinantă scopului inițial al sechestrului, fără a examina în mod distinct și suficient chestiunea privind natura juridică și proveniența mijloacelor bănești. Instanța de fond urma să stabilească dacă, independent de scopul pentru care fusese aplicat sechestrul, bunul indisponibilizat întrunește condițiile legale pentru a fi supus confiscării speciale.

Or, astfel cum s-a arătat, probele administrate demonstrează existența unui mecanism infracțional orientat spre obținerea unui avantaj patrimonial prin perfectarea invitațiilor fictive, precum și implicarea lui HEFEL Mohamed ***** în realizarea acestuia. În același timp, suma de 64 500 lei a fost identificată în posesia nemijlocită a acestuia, iar o proveniență licită alternativă nu a fost demonstrată prin probe obiective.

Prin urmare, ansamblul acestor circumstanțe permite Colegiului penal să constate că mijloacele bănești respective nu constituie un bun patrimonial neutru, desprins de activitatea infracțională, ci prezintă o legătură suficient de directă cu folosul patrimonial rezultat din aceasta.

Colegiul penal mai reține că aplicarea confiscării speciale nu este condiționată de aplicarea efectivă a unei pedepse penale. În acest sens, legea permite aplicarea confiscării

speciale și în situațiile în care făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală, iar reglementarea actuală prevede expres și situația în care persoana este liberată de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de lege.

Astfel, împrejurarea că, în privința inculpatului HEFEL Mohamed *****, procesul penal urmează a fi soluționat prin liberarea de pedeapsă ca urmare a expirării termenului de prescripție nu constituie, prin ea însăși, un impediment pentru soluționarea chestiunii privind confiscarea specială, în măsura în care sunt întrunite condițiile prevăzute de art.106 alin.(4) Cod penal.

În același timp, Colegiul penal subliniază că confiscarea specială nu este dispusă cu titlu de reparare a prejudiciului și nici în scopul garantării executării unei eventuale amenzi. Temeiul juridic al acesteia îl constituie natura bunului și legătura sa cu activitatea infracțională. Din această perspectivă, argumentul primei instanțe referitor la scopul pentru care a fost aplicat inițial sechestrul nu răspunde problemei juridice supuse examinării în apel, respectiv dacă suma de 64 500 lei constituie un bun rezultat din infracțiune sau un folos patrimonial derivat din aceasta.

Totodată, Colegiul nu poate reține ca relevant pentru soluționarea chestiunii confiscării faptul că, la momentul ridicării mijloacelor bănești, acestea nu au fost individualizate în mod definitiv drept produs al infracțiunii. O asemenea calificare urmează a fi făcută de instanță la soluționarea cauzei, în baza materialului probator examinat nemijlocit și în coroborarea tuturor circumstanțelor relevante. Măsurile procesuale dispuse în faza urmăririi penale nu prejudecă și nu limitează soluția instanței asupra naturii juridice definitive a bunului.

În consecință, Colegiul penal ajunge la concluzia că suma de 64 500 lei întrunește condițiile prevăzute de art.106 alin.(1) și alin.(2) lit.b) Cod penal, constituind un folos patrimonial rezultat din activitatea infracțională constatată, astfel încât este pasibilă de confiscare specială.

În aceste condiții, apelul declarat de acuzatorul de stat în partea ce vizează confiscarea specială a mijloacelor bănești în sumă de 64 500 lei este întemeiat, iar soluția primei instanțe prin care a fost respinsă solicitarea privind confiscarea acestora urmează a fi casată în această parte, întrucât instanța de fond a confundat scopul măsurii procesuale a sechestrului cu temeiul juridic al confiscării speciale și nu a valorificat în mod corespunzător ansamblul probator referitor la legătura mijloacelor bănești cu activitatea infracțională.

Prin urmare, Colegiul penal consideră necesar a dispune confiscarea specială, prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului, a mijloacelor bănești în sumă de 64 500 lei, ridicate de la inculpatul HEFEL Mohamed ***** și asupra cărora a fost aplicat sechestru, în temeiul art.106 alin.(1), alin.(2) lit.b) și alin.(4) Cod penal.

33. Totodată, Colegiul ține să menționeze că instanța de judecată întemeiat a soluționat chestiunea privind corpurile delicte, temei de a interveni în Sentință în această parte, Colegiul nu a constatat

34. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art.415 alin.(1) pct.2), Cod de procedură penală, Colegiul Penal va admite apelul declarat de acuzatorul de stat, Igor LAMBĂ, procuror în Secția combaterea traficului de ființe umane a Procuraturii Generale, cu casarea parțială a Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-378/15 din 28 iunie

2021, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu menținerea fără modificări a celorlalte dispoziții ale Sentinței.

35. În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.2) și art.417-419 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de acuzatorul de stat Igor LAMBĂ, procuror în Secția combaterea traficului de ființe umane a Procuraturii Generale.

Se casează parțial Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-378/15 din 28 iunie 2021.

Se rejudecă cauza, și se pronunță o nouă Hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

HUSSEIN *** ******* se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.362/1 alin.(3) lit.b) Cod penal al Republicii Moldova (*în redacția Legii nr.270 din 07.11.2013 în vigoare din data de 10.12.2013)*, și i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (o mie) unități convenționale, echivalentul sumei de 20.000 (douăzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitatea legată de transportarea persoanelor peste hotarele Republicii Moldova, precum și în domeniul turismului, pe un termen de 3 ani.

HEFEL Mohamed ***** se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal al Republicii Moldova (*în redacția Legii nr.270 din 07.11.2013 în vigoare din data de 10.12.2013)*, și se liberează de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Se admite solicitarea acuzatorului de stat, Igor LAMBĂ, procuror în Secția combaterea traficului de ființe umane a Procuraturii Generale, privind confiscarea specială a mijloacelor bănești.

Se confiscă prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului, mijloacele bănești în sumă de 64 500 (șaizeci și patru mii cinci sute) lei, ridicate de la inculpatul HEFEL Mohamed în cadrul percheziției efectuate la domiciliul acestuia și asupra cărora a fost aplicat sechestru prin Încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr.12-146/15 din 12 mai 2015, în temeiul art.106 alin.(1), alin.(2) lit.b) și alin.(4) Cod penal.

Se mențin în rest dispozițiile Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-378/15 din 28 iunie 2021, inclusiv cele referitoare la încetarea procesului penal în privința inculpaților CALMUȚCHI Iurie ***** și S.R.L. „*****”, precum și la soluționarea chestiunii privind corpurile delicte.

Decizia este executorie din momentul adoptării, și poate fi suspusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de două luni de la data comunicării.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI